

SAUER 202 WILDBOAR FEVER

A képen látható modell illusztráció

- 01 // Egyenes hátú, Hatori típusú tus
- 02 // Forest előagy
- 03 // Acél rendszerkamra extra nagy "Speed Bolt Handle" zárdugattyú fogantyúval
- 04 // Hi-Cap" 8-as kapacitású tár (8+1)
- 05 // Ilaflon bevonatú acél elemek
- 06 // Gyorsítós elsütés
- 07 // 56 cm csőhossz
- 08 // Teljes hosszúság 1100 mm
- 09 // Súly: 4 000 gramm
- 10 // Kaliberek: 6,5x55, .270 Win, 7x64, .30-06 és 8x57IS
- 11 // 3. vagy 5. kategóriájú fával

SAUER 202 SYNCHRO XT

A képen látható modell illusztráció

- 01 // Fekete színű, szintetikus lyukas tus
- 02 // Állítható magasságú pofadék
- 03 // Acél rendszerkamra, gömbölyű zárdugattyú fogantyú
- 04 // Ilaflon bevonatú acél elemek
- 05 // 3-as tár (3+1)
- 06 // Gyorsítós elsütés
- 07 // Csőhossz: 56 cm
- 08 // Teljes hosszúság: 108 cm
- 09 // Súly: 3 500 gramm
- 10 // Kaliberek: minden mini és médium kaliberben (a Sauer kaliberkínálatából)

SAUER
ÜBERLEGENE WERTE

Részletes információk: Blaser Magyarország Kft., 4031 Debrecen, István út 92. Telefon: +36-52/793-312
Mobil: +36-20/505-4241, e-mail: fogarasi.jagd@t-online.hu, www.blaser-hungary.hu

MAGYAR

VADÁSZLAP

CXXXIV. (22.) ÉVFOLYAM 2. SZÁM • 2013/FEBRUÁR •
ÁRA: 850 FT, ELŐFIZETŐKNEK: 750 FT • www.huntingpress.eu

Magyar Vadászlap 2013/FEBRUÁR

Megéri? 71. • Női szekció a CIC-ben 73-74. • Szikák Magyarországon 75-77.
„Ingyenhajtás” gátlások nélkül 84. • Ösztűz a vaddisznókra 100. • A trollok földjén 115-117.

VADÁSZLAP Kft.

Cégjegyzékszám: 13-09-102825

Adószám: 13468426-2-13

Közösségi adószám: 13468426

Kiadó-főszerkesztő: **Cseke Sándor**
sandorcseke@vadaszlap.hu

Hirdetés: **Barikád Reklámügynökség**
barikad@invitel.hu

Webáruház vezető: **Elek Erzsébet**
elekerzsi@vadaszlap.hu

Kapcsolat:
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
tel./fax: +36-1/242-0042
flotta mobil: +36-70/702-5000
info@vadaszlap.hu

VADÁSZLAP

ISSN 1215-6159 (nyomatott)

Felölős szerkesztő:
Somfalvi Ervin, somfalvi@vadaszlap.hu

Tervező szerkesztő:
Weber Ferenc, fefe@vadaszlap.hu

Főmunkatársak:
Agyaki Gábor, agyaki@vadaszlap.hu
Bálint Elemér, balint-elemer@t-online.de
Homonnay Zsombor,
homonnay@vadaszlap.hu

Munkatársak:
Földvári Attila, attila.foldvari@vadaszlap.hu
Kókai Márton, marton.kokai@vadaszlap.hu

Megjelenik havonként
a megelőző hónap utolsó hetében.
Ára: 850 Ft, Előfizetőknek: 750 Ft
Előfizetési díj az év végéig: 7500 Ft

**Előfizethető belföldi
postautalványon, átutalással
a VADÁSZLAP Kft.**

65100149-11301439

számú számlájára, a hírlapkézbesítőknél,
a postahivatalokban.

Terjeszti a Lapker Zrt., a Magyar Posta Zrt.
és az alternatív terjesztők.
Erdélyben, Szlovákiában és Szerbiában
terjeszti és az előfizetéseket fogadja
a Color Interpress Kft.
Telefon: +36-1/243-9232,
e-mail: colorinterpress@t-online.hu

Nyomdai előállítás: **Pharma Press Kft.**
Felölős vezető: **Dávid Ferenc**

HUNTING PRESS
vadászati információs magazin

Kapcsolat:
www.huntingpress.eu
info@huntingpress.eu

ISSN 1588-1229 (online)

Az Európai Vadászújságírók Szövetségének tagja

Címlapfotó: **Szikaszarvas
Blaumann Ödön felvétele**

Megéri?

A magyar vadászok egyik legnevesebb személyisége kérdezte a minap, hogy megérte-e „nekitámadni” a tudós celebeknek, merthogy még vadászni sem hajlandóak a társaságomban? A válaszom egyértelmű igen volt, mert valakinek ki kell mondania, hogy „meztelen a király”. Tetszik, nem tetszik, ez a sajtó egyik feladata. Amit nem mondanak ki a „yesmannek”, amit nem tesznek meg a hatalom alsó fertályának csettintve nyalogatói... azt az újságíróknak, szerkesztőknek kötelessége kimondania! Igen, a jelenség egy az egyben olyan, mint a királyok környezetében az udvari bolond szerepe volt... az is néha következménnyel járt!

De nem a konkrét eset az érdekes, alapvetően piti ügy, mégis elgondolkodtató, hogy létezik egy ilyen szemlélet, mely szerint az ok és okozat összefüggéseiben, az előre látható következmények sejtésében igyekszünk kizárni minden kockázatot, valamely cselekvésünk veszélyét, és azt mérlegeljük: megéri-e úgy döntenünk, hogy – esetleg – negatívan fog visszahatni ránk a döntés következménye?

Pedig mekkora kockázattal jár a vadászat, a lövések elengedése. Mégis néha milyen könnyen döntünk, milyen gyorsan és határozottan görbül a mutatóujjunk az elsütőbillentyűre. Olyanok vagyunk, mint a madarak, bizakodunk szárnyaink erejében, ezért nem félünk az alattunk tártongó mélységtől.

Úgy tűnik, a döntéseinket a félelmeink motiválják. A félelem, ami – tudományosan is kimutatva – gátja az emberi méltóságnak. Pontosan tudjuk, hogy a félelemből egyenesen következik a gyávaság, amelynek az ellenpárja a bátorság, ami – állítólag – az emberek belső tartásának, tisztességének és persze a hiúságának, rátartóságának az eredménye.

Hol vannak a „szárnyaink”, miért, kitől és mitől félünk? Ha nem becsüljük saját méltóságunk fontosságát, hogyan szerezzük vissza a vadászat méltóságát?

Eszemben sincs bárkit is ostromozni azért, mert tele van lehangoló félelemmel, közönyösnek álcázza magát, behunyja a szemét, nehogy a valóságot kelljen megtapasztalnia. Azokat se szeretném bántani, megbántani, akik csak pózolnak, akik azért szeretnének különbnek látszani, mert tudják, hogy figyelik őket. Csupán arra gondoltam, milyen jó lenne eldönteni, hogy melyik a fontosabb: a kényelmesnek tűnő, rettegő félelemmel átitatott, aggódó semmittevés, vagy a szókimondó, cselekvésre is hajlandó, de kockázatos bátorság.

Bölcs és nem celeb tudósok szerint a jelen az egyetlen lehetőség, amikor választhatunk. Ha azon rágódunk, hogy vajon megéri-e valamit megtenni, kimondani... semmit nem érünk el, ahogy azzal sem, ha újraírjuk, félelmünk bilincseiben „áthazudjuk” a múltat, kihagyunk minden olyasmit, ami elől önző gyávaságból menekülünk.

Nem állítom, hogy sok esetben nem érdemes föltenni önmagunknak is a kérdést: vajon meg fogja-e érni, amit teszünk vagy mondunk? Már csak megszokásból is latolgassuk a következményeket. De ne áltassuk magunkat és ne féljünk, mert ez megzavarja az érzékeinket. Ha minél többször gyakorolnánk az őszinteséget, leküzdhetnénk a boldogtalan gyávaságainkat, a korlátok miatti bizonytalanságainkat. Ha minél többször adnánk esélyt a közvetlen és közvetett félelmeink átélésének, rájönnénk, hogy nagyon is kibírhatóak, sőt legyőzhetőek, elenyésznek, és nevetve túl lehetnénk rajtuk.

Azok az emberek, akik félnek, akik tele vannak haraggal, előbb-utóbb a félelmüket, a haragjukat gyűlöletre váltják... és ez életellenes, mert számukra az élet minden pillanata, minden eseménye veszélyesnek tűnik, és amíg bevallott vagy eltitkolt szenvedéseik között élnek, soha nem találnak megnyugvásra. Ellentétben azokkal, akik szeretet-orientáltak, akikben szükségszerűen megszűnik a félelem, a mohóság és a kapzsiság, akik nem csak egoistán kapni, hanem örömmel és tiszta szívvel adni is akarnak, akik életének a mozgatórugója a szeretet.

Hát igen, a szeretethez is nagy adag bátorság kell, hogy a bizonytalanságaink, a félelmeink ellenében és ellenére is képesek legyünk cselekedni, cselekedni... hogy tovább lássunk az orrunknál, esetleg nem csak tudományosan, hanem valóságos alapokon, lelki és fizikai erőnk tudatában, őszintén, reálisan, hagyományaink, évszázados tapasztalataink felhasználásával tervezzük a jövőnket. Biztos, hogy megéri!

CSEKE SÁNDOR
sandorcseke@vadaszlap.hu

Hatagyarú kan

Január 5-én, hajnali cserkelésen ejtettem el ezt a különleges vadat a Palina-völgye Vadásztársaságnál, amelynek tagja vagyok. Az elejtés helye Borsodszentgyörgy, Felső-Ünnök. A konda egy sűrű vágásba igyekezett, a kan 50-60 méterre lemaradva követte. A lövés után pár métert tett meg, majd elesett. Csak ez után vettem észre, hogy a jobb oldali nagyagyar egy fogtőről indulva háromfelé ágazott el, és emellett még két külön fogtőről induló agyart is találtam az állkapocsban, amelyek a bal oldali nagyagyar alá nőttek be és csigaházforma-szerűen egymásra tekeredtek, noha semmilyen sérülés nyomát nem láttam. A bal nagyagyar hossza 19,2, a három jobból a mérhető 15,1 centiméter volt. A kan zsigerelt súlya 80 kilogramm volt, a bírálaton 82,30 pontot kapott, korát 3-4 évesre becsülték.

Kovács Szabolcs

„Téli” gida

Párom édesapja, Áipli Zsigmond hívott meg a Kunszentmiklósi Természetvédő Petőfi Vadásztársaság elnökhelyetteseként vadászterületükre 2012. december 8-án. Egy erdőszélen cserkeltünk, amikor észrevettünk egy sutát és ikergidáit, mindkettő flavisztikus jegyeket mutatott. Egyiküket körülbelül 90 méterről, jól irányzott lövéssel sikerült terítékre hozni. Ilyen élmény csak nagy ritkán adatik meg a vadász életében.

Hirmani Máté

Lucanapi bika

Luca napján, december 13-án volt a negyvenedik születésnapja a hajdúdorogi Miterli Jánosnak, akit bátyja, György hívott meg ebből az alkalomból bikavadászatra a Somogy megyei Szőcsénypusztára. Rákos András hivatásos vadásszal, vadászati ágazatvezető-helyettesével három bikára cserkeltek rá, ezek közül választották ki a villás tízest. Felágaskodva jelezte a lapocka mögé küldött jó lövést. Kétszáz méterre találták meg a már dermedt, 5-6 éves bikát, amelynek jó öt kilós súlyú, abrónchos agancsának villái mindössze 13 centiméter távolságban vannak egymástól.

-som

Szigetközi kan

Ezt a kant november 22-én 17 órakor hozta terítékre Franz Hauswirth osztrák vendégvadász Prémus Zsolt kerületvezető erdész kíséretében a Szigetközben, a Kiszálkői Erdőgazdaság Zrt. ásványrárói kerületében. A nagyagyarak átlagos hossza 24,8 cm, a vad korát a bírálaton 8-10 évesre becsülték. Bírálati pontszáma 126,65.

Jól kezdődött az idei év

Szolnoki László jázsági vadászbarátunk hozta terítékre ezt a vadkant nagy szerencsével 2013. január 12-én reggeli cserkelésen, a Kelet-Mecsek Vt. szászvári területén. A vadat a terítéken kürtészó búcsúztatta. A nagyagyarak 19,8 és 19,5 centiméter hosszúak.

Ács István vadászmester

dr. Soňa Supekovával,
a Szlovák Vadászölgy Klub elnökével

Női szekció a CIC-ben

Életét a vadászat bűvöletében éli már gyermekkorától. Főállása mellett számos másik munkahelyen dolgozik, amelyek szinte kivétel nélkül ilyen vagy olyan módon a vadászattal kapcsolatosak. Dr. Soňa Supekovával egy napsütéses, decemberi napon találkoztunk Pozsonyban. Miközben az egyik bevásárlóközpont kávézójában beszélgettünk, körülvett minket a hangyabolyként nyüzsgő, karácsonyra készülődő emberek hada.

VADÁSZLAP: Hogyan került kapcsolatba a vadászattal?

dr. Soňa Supeková: - Hároméves korom óta járom az erdőt édesapám oldalán. Számomra a vadászat egy életforma, amely gyermekkorom óta meghatározza a mindennapjaimat. A családban szinte mindenki vadász: a nagyszüleim, az édesapám, a bátyám, a férjem, sőt a gyermekeim, Kamilla és Ottó is.

VADÁSZLAP: A családtagjai is ilyen aktíván részt vesznek a vadászati közéletben, mint Ön?

dr. Soňa Supeková: - A lányom igen, aki 25 éves, most fejezte be a mesterképzést az egyetemen. Kamilla a harmadik generációja a vadászölgyeknek a családban, ő a Szlovák Vadászölgy Klub titkára, valamint tagja a Nemzetközi Vadvédelmi Tanács, a CIC Fiatal Véleményalkotók (Young Opinion) munkacsoportjának is. Ezzel együtt saját bevallása szerint ő úgy mond „elméleti” vadász. Nem úgy a 22 éves fiam. Ő a Szlovák Mezőgazdasági Egyetemen tanul és imád vadászni, főleg vaddisznóra. Szereti az erdőt és a vadat. Vele és a férjemmel is nagyon sokat vadászunk együtt.

VADÁSZLAP: Melyik vadászélményére emlékszik vissza a legszívesebben?

dr. Soňa Supeková: - Az életem legemlékezetesebb vadászélménye az első őzbakom, amelyet az édesapámmal együtt ejthettem el. Ő a példaképem, mindenegyes közös vadászatunkért hálás vagyok! De szép emlékek fűznek Namíbiához is, ahol a vadászat teljesen más módját ismertem meg, mint amit eleddig Európában gyakoroltam. Vadásztam a Kalahári-sivatagban varacsos disznóra, kudura, oryxra, vándorantilopra és vörös tehénantilopra. Nagyon jól éreztem magam ott. Sajnos a mai elfoglalt életvitel nem engedi meg, hogy visszamenjek, ráadásul sok másik helyre is ellátogatnék, mint például az Egyesült Államokba, ahová egy barátom meg is hívott bölényre, illetőleg fehérfarkú szarvasra. De szeretnék eljutni Oroszországba, jávorvadászatra is.

VADÁSZLAP: Mivel foglalkozik a hétköznapi életében?

dr. Soňa Supeková: - Főállásban a pozsonyi Páneurópai Egyetemen tanítok, gazdasági és nemzetközi kereskedelmi szakirányokon. A tárgyaim a nemzetközi kereskedelem, illetőleg a nemzetközi marketing. Csak az egyik „mellékállásom” a sok közül a Szlovák Vadászölgy Klub elnöki tisztsége, tagja vagyok a Szlovák Vadászok Kamara Kulturális Bizottságának is. Itt megjegyezném, hogy céljaink sokban hasonlítanak a húsz éves magyar Vadászati Kulturális Egyesülethez,

csak míg ők a kamarától külön működnek, mi annak szerves része vagyunk, és működésünket a szlovák vadászati törvény szabályozza. Mindemellett a vághorkai (Hôrka nad Váhom) vadásztársaság elnöke is vagyok. Évente átlagosan több mint 100 nagyvadat ejtünk el ezen a 2800 hektáros erdős-hegyes területen. És végül, de nem utolsó sorban a CIC-nek is dolgozom, mint a szlovák állami delegáció tagja és az intézőbizottság tagja.

VADÁSZLAP: Úgy tudom, 2013-ban még egy „mellékállása” lesz a CIC-en belül...

dr. Soňa Supeková: - A CIC új szervezetének, az Artemis Vadászölgy Klubnak az elnökeként fogok dolgozni. A CIC közgyűlését követően, április-május táján alakulunk meg hivatalosan. (A görög mitológiában Artemisz a Hold és a vadászat szűz istennője, a vadállatok úrnője, nők és a gyermekek védelmezője. A római mitológiában Artemisz neve Dianára változik, de a nevezetességei, befolyása ugyanaz maradt.)

VADÁSZLAP: Mit érdemes tudni a klubról?

dr. Soňa Supeková: - Az Artemis Klub megvalósítása már évek óta megfogant a fejemben. Az alapötletem az volt, hogy összehozzam a különféle országok vadászölgyeit, hogy beszélhessenek a munkájukról, ezáltal segítsék egymást céljaik

elérésében. Ez nagyon fontos lenne, mert ahány ország, annyiféle módon működnek a különféle szervezetek. Amúgy közös céljaik vannak: a fenntartható vadászat, vadgazdálkodás, a vadvilág megőrzése, a vadászati hagyományok megtartása, a gyerekek természet szeretetre való nevelése, a vadászat népszerűsítése, stb. Egy olyan világban, ahol nincs egy normális vadászati szövetség, aki képviselni tudná a vadászokat a média negatív hozzáállásával szemben, nagyon fontos, hogy legalább mi, vadász hölgyek mindent megtegyünk a vadászat értékeinek bemutatása érdekében. Egy példa a sok közül: sokan nem tudják, hogy Namíbiában csak a vadászoknak köszönhetően élnek már antilopok, hiszen a bevétel miatt a helyi lakosoknak is érdeke az állomány védelme.

VADÁSZLAP: Hogyan sikerült elfogadtatni ezt az ötletet a CIC férfi tagjaival?

dr. Soňa Supekova: - Könnyen. Mindenki biztosított a támogatásáról. Amikor 2010-ben találkoztam Margescu Tamással, a CIC vezérigazgatójával, beszélünk arról, hogy mi lenne, ha létrehoznánk ezt a klubot. Utána sikerült Bernard Lozéval, a CIC elnökével és Dieter Schrammal, a szervezet tiszteletbeli elnökével is beszélnem erről a témáról. Mindketten nagyon jónak találták az ötletet, ezután elkezdődhetett egyfajta párbeszéd a különféle országokban lévő hölgyklubok között. Már volt is egy nem hivatalos gyűlésünk Fokvárosban, a CIC közgyűlésének idején, majd november 9-én Pozsonyban rendeztük meg az első Nemzetközi Vadász hölgy Konferenciát, amelynek címe „A vadász hölgyek és a fenntartható vadászat” volt.

VADÁSZLAP: Mit vár ettől a klubtól?

dr. Soňa Supekova: - Aktívak szeretnénk lenni, nem csak papíron létezni és bizonyos időközönként találkozni egymással fehér abrosz mellett. A CIC zászlaja alatt akarunk egy igazi munkacsoport lenni! Olyan rendezvényeket fogunk szervezni, amelyekre értelme is van ellátogatni a résztvevőknek, ahol az egyes országok képviselői elmondhatják a többieknek, milyen célok elérésén fáradoznak éppen, hogyan próbálják ezeket megvalósítani, milyen sikereket értek el a múltban, mit terveznek a jövőben és így tovább. Mindezek után beszélhetünk már a közös céljainkról, egymás segítéséről, az új célok felállításáról.

Összefoglalva: azt várom, hogy közösen sokat lendíthetünk a vadászat pozitív megítélésének a „szekerén”.

VADÁSZLAP: Milyen programokkal fogják megkezdeni a működésüket?

dr. Soňa Supekova: - Először is szervezünk egy nemzetközi – angol nyelvű – gyerektábort a CIC tagok gyermekei számára. Szlovákiában nagyon jó tapasztalataink vannak e téren, csakúgy, mint a cseh vadász hölgyeknek, így közösen fogjuk megrendezni ezt az eseményt Csehországban. Ők egyébként minden évben szerveznek ilyen táborokat. A CIC tagjai egy hét erejéig ránk bízhatják a gyerekeiket, és mi ez idő alatt megmutatjuk nekik, hogyan vadászunk itt, Európa szívében.

VADÁSZLAP: Milyen egyéb programokra lehet még számítani?

dr. Soňa Supekova: - Főleg afrikai országokra fogunk koncentrálni első körben, ahol a vadászatot kemény munkaként tartják számon. Ez a projektünk például afrikai hivatásos vadászok családjainak megsegítését tűzné ki céljául, akik a vadászatnak szentelik hétköznapijait. Gondolok itt olyan segítségre, mint a taníttatás, az életük megkönnyítése, extra pénzkeresési lehetőségek biztosítása, stb.

VADÁSZLAP: Ez nehéz munkának tűnik, mit gondol, meg tud vele majd birkózni a többi elfoglaltsága mellett?

dr. Soňa Supekova: - Igen, hiszek benne, hogy sikerülni fog! Tisztában vagyok vele, hogy nagyon nehéz lesz ennyi különféle nemzet vadász hölgyeit egy kalap alá csábítani, és annak ellenére, hogy különbözik az anyanyelvünk, mégis egy nyelvet beszélni.

VADÁSZLAP: Hogyan tudnak a már tíz éve eredményesen működő magyar Dianák az Artemis Klub segítségére lenni?

dr. Soňa Supekova: - A magyar vadász hölgyek rendkívül aktívak. Sokat segíthetnének például a gyermekprogramok szervezésében, illetőleg nagy tapasztalatuk van a kulturális programok tető alá hozásában is. Ugyanakkor nagyon fontos itt megjegyezni, hogy az Artemis Klubhoz csak a CIC tagjai csatlakozhatnak majd, így a magyar Dianák is csak úgy lehetnek segítségünkre, ha belépnek a szervezetbe. (A CIC éves tagsági díja 300 Euro – a szerk.)

VADÁSZLAP: Lesz-e valami egyenruhájuk?

dr. Soňa Supekova: - Nem, véleményem szerint egy nemzetközi szervezet számára az egyenruha-tervezés lehetetlen feladat – főleg ha hölgyekről van szó – és nem is igazán fontos, hiszen nem a külsőségek a lényegesek.

VADÁSZLAP: Ennyi minden mellett jut néha egy kis ideje arra, hogy kikapcsolódjon?

dr. Soňa Supekova: - Nincs túl sok szabadidőm, amikor viszont van, azt – a vadászaton kívül – a gyermekeimmel és a férjemmel töltöm. Ha aktív pihenésről van szó, akkor az számomra a lovaglás, de szeretek olvasni is. Főleg az új szakmai könyveket bújom, de van néhány megunthatatlan kedvenc író, köztük például Alexandre Dumas vagy Dan Brown.

Kókai Márton

Szikák Magyarországon

Élnek hazánkban olyan vadfajok, amelyek nemhogy nem őshonosak (nem a tévesen "tájidegennek" kikiáltott muflonról és dámról van szó), hanem még rokonságuk sem élt soha ezen a tájon. A szikaszarvasok népes családja (egyes rendszerezők szerint 8, mások szerint 13 alfajuk ismert) Ázsiában, annak is keleti részén, Mandzsúriától Japánig honos. Mivel jól bírják a vadaskerti tartást, Európa-szerte is sokfelé megtalálhatók.

Magyarországon, Fehérvárcsurgón a Vadex Zrt. 1200 hektáros vadaskertjében él ma mintegy 80-100 példány, de volt időszak, amikor szabadon is éltek itt és a Bakonyban. A hazai állomány alapját gróf Károlyi Gyula alapozta meg, aki a mostani kert helyén, 700 holdon létesített vadaskertjébe 1906-ban hozatott japán szikákat (*Cervus nippon nippon*), melyekből – az első világháború utáni csökkenést túlélve – 1935-re már vadászható nagyságú állomány alakult ki, 1944-re a létszám elérte a 200-as egyedszámot. A második világháború végén hadszíntérré vált a terület, a vadaskert kerítése megsemmisült, a megmaradt néhány szika szétszéledt, 1946-ban 1 bikát és 2 tehenet ismertek Fehérvárcsurgó térségében. A helyi vadásztársaság és a hatóság fokozott védelmet biztosított a lassan regenerálódó állománynak, melynek élőhelye 1953-ban állami kezelésbe került, s ma is abban van. 1958-ban 5, 1969-ben 7 japán szikát hoztak a budapesti állatkertből és szabadon engedték őket. A régi vadaskertet is magába foglaló új kert 1977-ben készült el, 1200 hektár nagyságú területen, ahol a már erős állományból egy év múlva lőtték meg az első bikákat. A kert létesítése idején járt le a magyarországi megbízatása a térség katonai parancsnokának, aki rendszeresen vadászott az akkor még Mezőföldi ÁEVG nevet viselő vadgazdaság területén. Ő kérte, hogy kedvenc magyar vadjából, a fogolyból adjanak neki 500 párat, amit hazavihet ukrain vadászterületére, cserébe szikaszarvasokat ígért vérfrissítésre. Az első szállítmány elpusztult a 2000 kilométeres úton, a másodikra már jobban figyeltek, így érkezett 5 bika, 18 tehen és 5 borjú. Csak a karantén-kertbe kerülésükkor derült ki, hogy ugyan szikaszarvasok, de nem a japán, hanem a Dybowski (*Cervus nippon hortulorum*) alfajhoz tartozó, jóval nagyobb testű és agancsú állatokat küldtek. Mindkét alfaj jól megfér egymással és a kertben élő gimszarvasokkal, a 80-as évek elejére 200 japán szikát és 50 Dybowski szikát tartottak számon.

1994-ben került Fehérvárcsurgóra kerülvezető vadásznak Takács Tibor – aki ma a Vadex Zrt. fővadásza – majd 20 éven át követte nyomon a szikák életét és állományváltozását, soproni diplomamunkáját is ebből írta 2002-ben. Adatai azt mutatják, hogy az állománylétszám hullámzó, amiben nem kis része van a kertben folyamatosan növekvő létszámú és predációra (élő zsákmány elfogására, húsevésre) hajlamos vaddisznó-állománynak. Elmondása szerint nem csak

Foto: Blaumann Ödön

Az ezredfordulón készült fotón jól látszik a két alfaj közötti méretkülönbség, a hátsó Dybowski szika jó másfélszerese a japán szikának. Ekkor még nem volt keveredés

A Dybowski szika (*C.n.hortulorum*)

Dám nagyságú, a japánhoz hasonló pöttyözöttségű, nyári szőre gesztenyebarna, télen sötét, loboncos szőrű. Marmagasság: 110-120 cm, élősúly: bika 100-130 kg, tehen 60-80 kg, borjú 20-30 kg, agancssúly: 2,0-4,0 kg

A japán szika (*C.n. nippon*)

Erős muflon nagyságú, rövid fülű, nyári szőrből dámra emlékeztető pöttyözöttségű, téli szőre egyszínű feketésbarna, durva, hosszú. Az öreg bikáknak 10-15 centiméteres szakálluk van, sötétebbek a teheneknél. Marmagasság: 81-86 cm, élősúly: bika 50-60 kg, tehen 35-40 kg, borjú 20-25 kg, agancssúly: 0,8-1,5 kg

a sebzett vadat tépik szét és eszik meg a disznók, hanem a szikák borjait is, van olyan év, hogy szinte valamennyit. Ennek az oka, hogy a szikatehén – a szarvassal, dámmal vagy őzszel összehasonlítva – határozottan rosszabb anya, könnyen és sokáig magára hagyja borját, s veszély esetén sem igyekszik megvédeni, csak riaszt a disznóra, fél tőle.

Egyébként toleráns, békés vad, sokszor együtt legel, vagy akár vegyes csapatokat alkot a szarvassal, s a párzási idő kivételével a bikák sem agresszívak. A szeptemberi-októberi bögéskor – amit inkább fütyülésnek vagy nyekergésnek lehet nevezni – azonban a bikák nem csak egymás számára jelenthetnek veszélyt, nekimennek a jóval nagyobb gímbikának, vagy akár a kannak is. Volt rá példa, hogy a vendég és kísérelője szeme látára szúrta agyon egy szika a közelébe merészkedő süldőt. A szakirodalom szerint a két alfaj kereszteződhet egymással, Takács Tibor tapasztalatai szerint azonban ezen a területen korábban erre nem volt példa. Az elmúlt 15 évben egyre több olyan, spontán kereszteződésből létrejött bastard (alfajok keveréke) figyelhető meg, mely mind a japán, mind a Dybowski testi- és agancsjellemzőit egyesíti, köztes alakot mutat, mely sokkal inkább közelít a nagyobb méretű Dybowskihoz. Az utolsó „tisza vérű”, öreg japán bikát 2006-ban látták utoljára, azóta ez az alfaj itt megszűntnek tekinthető.

A japán szika agancssúlya a betelepítéskori állapotokhoz képest nagyon sokat erősödött (0,5-0,9 kg-ról 1-1,5 kg-ra), míg a Dybowskyé érezhetően degradálódott (3,5-4 kg-ról 2,5-3 kg-ra). Lehet, hogy belezajátszott ebbe a japánnal való kereszteződés méret- és súlycsökkentő hatása is, de ami már a nem erdész szakemberek számára is látható, a benn élő vad „kiélte” a kertet. Ennek legjobb példája, hogy míg egy 1970-ben végzett botanikai felmérés 35 lágyszárú- és 14 cserjefajt regisztrált, addig az 1999-es alkalmával már csak 9 lágyszárú- és 4 cserjefajt találtak.

A kerítés megépítése előtt hántáskár nem volt észlelhető, utána mind hántás-, mind rágáskár tapasztalható, még más fajok által nem károsított fákat (pl. bálványfa) is kérgeznek. Túltartott, nagy létszámú állományok esetén a folyamatos etetés monoton takarmány-összetétele nem pótolja a természetes táplálék változatosságát, ami nyilvánvalóan hatással van az agancsépítésre is.

Nem túl mutató, a többnyire csak 6-os, 8-as agancsa ellenére a különlegessége miatt

forrás: Blaumann Ödön

Állományváltozás a fehérvárcsurgói kertben (Takács Tibor adatai)

év	japán szika	Dybowsky szika	vaddisznó
1976	76	28	38
1986	46	27	371
1996	69	22	380
2006	–	52*	700

*= keveredett állomány

van rá vadászati érdeklődés, ám az állomány fenntartása mégsem bizonyult gazdaságosnak. Azonban, mivel száz évnél régebbi hazai múltja miatt vadászati kultúrtörténeti érték, ezért nem célszerű csak gazdasági alapon szemlélni. Állományának feljavítására talán a legjobb megoldást a vaddisznótól

nem „fertőzött” területen, ketrészből történő tartása jelenthetne, ami biztosíthatná hosszú távon is ennek a „faunaszínesítő” vadnak a megmaradását.

SOMFALVI ERVIN
somfalvi@vadaszlap.hu

A vadászrész adójogi megítélése

Az Sza tv. 7. § (1) bekezdés d) pontjában foglaltak szerint nem minősül bevételnek a magánszemély által fizetett tagdíjra, hozzájárulásra, felajánlásra tekintettel a vállalkozási tevékenységet nem folytató egyesület, köztestület által a magánszemély részére nyújtott szolgáltatás, amennyiben azt a társadalmi szervezet, a köztestület az alapszabálya alapján, a cél szerinti tevékenységével összefüggésben, a rendeltetésszerű joggyakorlás keretében nyújtja.

Abban az esetben, ha az egyesület vállalkozási tevékenységet is folytat – pl. a vadászházat hasznosítja –, akkor az egyesület tagjainak a tagdíjra, a hozzájárulásra, a felajánlásra tekintettel adott juttatás ese-

tén az Sza tv. 7§ (1) bekezdés d) pontja nem alkalmazható, vagyis ez azt jelenti a gyakorlatban, hogy a kompetencia (vadászrész) juttatása ilyen esetben adókötelessé válik.

Az adókötelezettség megállapítása kétféle jogcímen történhet. Abban az esetben, ha a juttatás nyújtása olyan magánszemély részére történik, akinek a vadásztársaságtól az adóévben nem származik más jövedelme, a vadásztársaság a juttatást csekély értékű ajándéknak minősítheti, feltéve, hogy a juttatott termék, szolgáltatás értéke alkalmanként nem haladja meg a minimálbér 10 százalékát [az Sza tv. 70. § (3) bekezdés a) pontjának utolsó fordulata szerint]. Csekély értékű ajándék egy magánszemélynek évi három alkalommal adható. Ilyen esetben a kifizető a juttatás szokásos piaci értékének 1,19-szerese után 16 százalék személyi jövedelemadó és 27 százalék egészségügyi hozzájárulás fizetésére köteles.

Amennyiben az említett rendelkezés bármely okból nem alkalmazható, a magánszemélynek a juttatás szokásos piaci értéke szerint megállapított összeg figyelembevételével az Sza tv. 28. §-a szerinti egyéb jövedelme keletkezik. A vadásztársaságnak az adóelőleget meg kell állapítania és azt szerepeltetnie kell a 08-as bevallásban.

Pénzmozgás hiányában a vadásztársaságnak igazolást kell adnia magánszemélynek a kompetencia címén megszerzett juttatás szokásos piaci értékéről, valamint a befizetendő adóelőleg összegéről annak érdekében, hogy a magánszemély eleget tudjon tenni a negyedévet követő 12-éig az adóelőleg-fizetési kötelezettségének és a vadásztársaságnak pedig a juttatás értéke után 27 százalék egészségügyi hozzájárulást kell fizetnie.

(Megjelent a NAV honlapján január 8-án.)

Tessék mondani...!

- Igen, halló!
- Üdvözlöm! Földvári Attila vagyok, a Magyar VADÁSZLAP-tól.
- Igen...?
- Gondolom sejtí: a vadászbalesetről szeretnék néhány részletet megtudni.
- Mert?
- Csak egy rövid rendőrségi közlemény jelent meg a történetekről, és több részlet nem világos, ezért...
- És miért engem hív?
- X. Y.-tól úgy tudom, Ön is jelen volt.
- Nem-nem, nem szeretnék erről nyilatkozni. Legyen elég a közlemény.
- Ezt igazán szomorúan hallom. Szeretnénk megírni, mi történt pontosan, még mielőtt megint tele lesz az országos sajtó az egymást agyonlövöldöző vadászokkal.
- Az nagyon jó, de nincs mit elmondanom.
- Egy, az írás szempontjából lényegtelen helyen és időben történt vadászbaleset után

„nyomoztam”, amikor ez a telefonbeszélgetés elhangzott. Lényegtelen, hisz a történet tanulsága nem a balesetben rejlik, hanem a sajtóhoz való logikátlan vagy átgondolatlan, de semmiképp sem szerencsés hozzáállásában. Mert mi is történt? A hivatalos információ szerint egy vadász könnyebb, nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, mert egy feltehetően gurulatot kapott lövedék eltalálta, miután társa nem vette figyelembe a kijelölt löirányokat. Ám nem tudni például azt, hogy mire vadásztak. Ha apróvadra, akkor megbocsáthatatlanul alacsony lövést adhatott le a puskás, ha pedig nagyvadra, akkor vajon hogy okozhat könnyű sérülést a gellert kapott golyó? Ha ez nem tisztázott, akkor gondolhatunk mondjuk arra, hogy egyszerre akartak fácánt és disznót löni – tehát orvvadászni.

Jóhiszemű vagyok, és készpénznek veszem, amit a közleményben olvastam. Má-

sok viszont elkezdhetnek találgatni, a pletykák pedig aljasak: ha elindulnak, rövidesen tán már arról ismerik a társaságot, hogy tapasztalatlan rabszolgák lövik egymást a hajtásokon. A nem-nyilatkozó pedig akkor már csak sajnálkozhat, hogy nem előzte ezt meg, és mosakodhat.

De van még egy – talán fontosabb – üzenete az esetnek. Illene már megérteni: a szaksajtó nem ellenség. Nem célja, nem érdeke, hogy rossz színben tüntesse fel a vadászokat. A szaksajtó „A” fórum, és ezen ne csak örömmel oszlik meg. Hibázni nem bűn, és a levont tanulságokat, legyen szó vadgazdálkodásról vagy éppen vadászbalesetekről, itt tudjuk, tudják, tudjátok megosztani egymással – figyelem, ez a lényeg! – a többiek okulására. Csak tessék mondani!

FÖLDVÁRI ATTILA

attila.foldvari@vadaszlap.hu

Ritka kártevők

Néhány vadfaj határainkon túlról érkezett a mai Magyarországra területére. Ezek közé tartozik a már ritkának egyáltalán nem mondható aranyakál és a – szerencsére – ma még ritkaságszámba menő mosómedve, melynek őshazája Amerika, és a Balkán felől lassan terjeszkedő nyestkutya.

Mosómedve (*Procyon lotor*)

Az állatkertekből közismert jövevény faj, bohókás „maszkos arca” miatt kedvelésből tartott állatként, illetőleg prémesállat tenyésztelepekről kiszabadulva telepedett meg – immár úgy tűnik véglegesen – Európában, még a múlt század harmincas éveiben. Eredeti hazája Észak-Amerika, Dél-Kanadától lefelé, egészen Panamáig.

Szabad területen először 1934-ben észlelték a németországi Hessenben, elvadultva igen rövid idő alatt elterjedt az ország egész területén, majd megjelentek példányai Hollandiában, Belgiumban, Franciaországban, Svájcban, Ausztriában, Csehországban, Lengyelországban és Magyarországon is. Előszeretettel választja otthonául a vizes élőhelyeket, nem kerüli el a lakott helyeket, sőt a hulladékok miatt kifejezetten kultúrákövető faj. Rejtett, de rendkívül aktív éjszakai életmódot folytat. Nappal fák odvaiban, üregekben, kotorékokban, sűrű lombú, magas fákon tanyázik, de gyakorta beköltözik elhagyott épületekbe, csűrökbe, istállókba, padlásokra is.

Társas életű, megszokott tanyáját nagyobb távolságokra nem hagyja el. Táplálékában – amely felerészben növényi, felerészben állati eredetű – nem válogat. Hírhedt fészekrabló – erre emlékeztet a „maszkos” ábrázata is – kisemlősöket, madarakat, halakat, kétélűeket, rovarokat zsákmányol, gyümölcsösökben jelentős károkat is okozhat, szereti a tölgy és bükkmakkot, de rájár a kukoricára is. Szaporodási időszaka januártól márciusig tart. 63-65 napos vemhesség után 3-5 (7) kölyköt vet, 7 hétig szoptat.

A nőstények 1, a hímek 2 éves korban ivarérettek, és ahol megtelepszik, ott hamar elszaporodhat. Jogos ez esetben a feltételes mód, hiszen számos szerző egykori vészjósló prófécijára ellenére – szerencsére – semmiféle dráma nem következett be és egyelőre nem is várható.

Nálunk elsősorban a nyugat-dunántúli megyékben fordul elő. Annak ellenére, hogy nemkívánatos fajként egész évben vadászható, a vadászoknak és a helyi lakosoknak legtöbbször csak a közúti gázolások során jut a tudomására, hogy a környéken mosómedvék élnek. Rejtett életmódjuk miatt hazai viszonyairól keveset tudunk, és az életmódbeli sajátosságaikra vonatkozóan is csak szakirodalmi adataink vannak, illetve a tenyésztett állományokból szerzett ismeretanyagok állnak rendelkezésre. Zárt tartásban figyelhető meg leginkább az a névadó szokása is, amikor táplálékát az ivóvizébe mártogatva „puhítja”, amelyre sokáig azt hitték, hogy megmossa. A prémesállat-tenyésztés visszaszorulása miatt nálunk a tartása és tenyésztése csupán hobbi szintű, mégis a közelmúltban éppen közkedveltségük miatt kellett betiltani a mosómedve kereskedést. (Ennek ellenére az interneten ma is van kínálat.)

A már tartott állatokra a tilalom – ki tudja miért – nem vonatkozik, viszont új tartási helyekre engedélyt már nem adnak, arra számítva, hogy előbb-utóbb a rajongóik lemondanak róluk. Az egyébként indokolt tiltás oka az, hogy a fogságból való elszökésük, kiszabadulásuk a rendkívüli „kézügyességük” miatt csak nagyon nehezen akadályozható meg. Általában 3 éves koruk után ébred fel bennük a leküzdhetetlen „kalandvágy” és minden veszélynek fittyet hányva, nekivágnak a nagy ismeretlennek. Jelentős károkat és sok bosszúságot okoznak a baromfi-, galamb- és nyúltenyésztőknek, de pusztítanak a vadászterületeken az egyébként is folyamatosan fogyó apróvadállományban, és a fészekrablásukkal a védett madaraink körében is. Keskeny, hosszúka „kőrmös” nyoma jellegzetes, mással nehezen téveszthető össze, ezek egyértelműen jelzik a jelenlétüket. Kiváló mászók, szinte nem ismernek akadályt, ha valahová mindenáron be akarnak jutni. Nálunk az éjszakai életmódjuk, valamint előfordulásuk esetlegessége miatt elejtésüknek külön módszere nem alakult ki.

Eredeti hazájukban kutyákkal fákra hajtják fel, úgy terítik le, vagy éjszaka, kereső reflektorokkal vadásszák, még lakott területeken belül is. Itthon mások a szabályok, így jórészt csak a külön engedélyezett puskalámpás vaddisznó vadkárrelhárító vadászatok alkalmával kerülhet kuriózumként évente néhány példány puszkavégre. Nálunk a jóslatok ellenére nem kell tartani a németországihoz hasonló, nagyobb arányú elszaporodásuktól. Ám, hogy azért mégis „komolyan” kell venni, főként a vadászjelteknek, arra legyen elég egy példát említeni. Ismerek olyan vadászt, aki arra számítva, hogy kétszer már nem kérdezik ugyanazt, a megismételt vadászvizsgáin háromszor bukott meg a mosómedvék életének rejtelméből. Negyedszerre sikerült csak levizsgáznia. Azóta sikeres vadász, bejárta az országot, sőt a világ sok igazi vadászparadicsomát is, de mosót, csak a fürdőszobában látott, „automatizált formában”.

Eredeti hazájukban kutyákkal fákra hajtják fel, úgy terítik le, vagy éjszaka, kereső reflektorokkal vadásszák, még lakott területeken belül is. Itthon mások a szabályok, így jórészt csak a külön engedélyezett puskalámpás vaddisznó vadkárrelhárító vadászatok alkalmával kerülhet kuriózumként évente néhány példány puszkavégre. Nálunk a jóslatok ellenére nem kell tartani a németországihoz hasonló, nagyobb arányú elszaporodásuktól. Ám, hogy azért mégis „komolyan” kell venni, főként a vadászjelteknek, arra legyen elég egy példát említeni. Ismerek olyan vadászt, aki arra számítva, hogy kétszer már nem kérdezik ugyanazt, a megismételt vadászvizsgáin háromszor bukott meg a mosómedvék életének rejtelméből. Negyedszerre sikerült csak levizsgáznia. Azóta sikeres vadász, bejárta az országot, sőt a világ sok igazi vadászparadicsomát is, de mosót, csak a fürdőszobában látott, „automatizált formában”.

Nyestkutya (*Nyctereutes procyonoides*)

Küllemében emlékeztet az előbbi „maszkos” fajhoz, annak ellenére, hogy csak igen távoli rokonok. Ráadásul a nyestkutya önként és jóval kalandosabb körülmények között jutott a Kárpát-medencébe. Értékes prémjük (és nálunk nehezen elképzelhető módon a húsa) miatt 1929 és 1950 között vadászati célból mintegy 9000 példányt telepítettek a volt Szovjetunió nyugati részébe a faj eredeti, távol-keleti élőhelyeiről. (Ény-Kína, Amur-vidék, Korea, Japán.) Kiváló alkalmazkodóképessége miatt a faj egyes egyedei spontán terjeszkedtek nyugati irányba, így kerültek hazánkba, majd Ausztriába és Németországba is.

Éjszakai életet él, monogám természetű, párzási ideje februártól áprilisig tart. Vemhességi ideje a kutyafélékhez hasonlóan 60-63 nap, a szuka 5-8, ritkábban akár 10-en felüli kölyköt is vet. Rendkívüli szaporasága ellenére az eltelt évtizedek bizonyították, hogy nem kell tartani az inváziós elszaporodástól. A kölykök 45-60 napig szopnak, de 4 hetes korukban már egyéb, a szülők által odahordott táplálékot is fogyasztanak. 5 hónapos korukra kifejtettek, 8-10 hónapos korukra ivarérettek. Ha nem is kifejezetten téli álmat alvók, de a tartós magas hó esetén, nehéz időszakokban téli „pihenőt” tartanak, amikor jól védett kotorékaikba (róka és borzvárak) húzódnak, az ősszel felhalmozott testzsír tartalékaikból tarják fenn magukat. Étrendjükben nem válogató mindenevők, jelentős mértékben fogyasztanak növényi táplálékot, kisemlősöket, apróbb madarakat, feldúlva azok fészkeit, de halakat, kételtűeket és rovarokat is zsákmányolnak.

A borzhoz hasonlóan „kajtatnak” és kutatnak fel mindent, ami számukra ehető.

Az elfoglalt territóriumukat – más kutyafélékhez hasonlóan – fajtársaik számára ürülékükkel jelzik, amely a rókaéhoz hasonló, de azzal ellentétben jelentős számban láthatók bennük emésztetlen növényi maradványok. Kelet felől érkeztek az országba, az első nyestkutya egykor a Szabolcs-Szatmár-

Bereg megyei Vásárosnaményban ejtették el, majd később több alföldi területen bukkant fel, zömmel vizes élőhelyek közelében, ahol sikerült

egy-egy eljeleni. Sok éven át terítékfótoi valóságos szenzációszámba mentek, és rendszeresen megjelentették a szaklapok.

Mivel megtelepedésük sem vadászati, sem természetvédelmi okokból nem kívánatos, indokolt visszaszorításuk miatt mindkét faj egész évben vadászható.

Mindezek ellenére senki ne higgye, hogy ezzel az egész kérdés megoldódott, hiszen elsősorban az élőhely adottságok kedvező, vagy kedvezőtlen volta az elszaporodásuk feltétele.

A gyakorlati vadgazdálkodási tevékenységünk – mint számos más hasonló faj esetében – a terjeszkedésüket számottevően nem befolyásolja, sőt, még az a tény sem, hogy az év minden szakában lóhet. Legalábbis az eltelt évtizedek ezt ékesen bizonyítják, szemben például az őshonos aranyakál egyébként cseppet sem örvedetes valóságos „diadalútjával”.

H.Zs.

A HÓNAP VADÁSZLAP FOTÓJA

LÓG A NYELVEM, ANNYIT FUTOTTAM...

FOTÓ: SÁNDORFALVI LÁSZLÓ

Tanulj tinó...

Bárhogy igyekeztem a sokat emlegetett tényfeltárással, nem sikerült megtudni, hogy ki a felelős a hazai vadászati oktatásért. Ezért aztán az illetőt – ha netán mégis volna – nyugodtan le is csonthülyézhetném. Egyfelől mert nem tényként állítom, hanem magánvéleményként, amely szabad, mint a madár, másfelől meg, ha mégis valaki találva érzi magát, majd följelent és akkor végre megtudhatjuk, ki a felelős, vagy ha többen is vannak, akkor kik a felelősök. Hiszen – elvileg – nem létezik, hogy valaki ne legyen. A bazi nagy szakoktatási átalakítás tavaly júliusban az OKJ „reformjával” kezdődött. Hegyek vajúdtak, de megint csak egy döglött egeret hoztak erre a bús világra. Kicsi is, csúnya is, büdös is. Az agrárszakterület 37 szakmája 20-ra fogyatkozott, és ezen belül az erdészeti és vadgazdálkodási technikusképzést egy kalap alá vonták. Idén szeptembertől már csak így mehet. Sem a szakmai szervezeteknek, sem a szakértőknek nem volt és nincs is már semmibe beleszólása. Az ígéretések ellenére a kamara, mint köztisztület, még csak nem is minősítheti a számukra képzett leendő munkavállalók oktatási irányát, színvonalát, netán az okítás helyének felszereltségét, eszközellátottságát. Az egyetlen pozitívum, hogy a képzés csak iskolarendszerben mehet tovább, s ezzel talán vége lesz a sokat ostromozott „fizetek és rögtön lövök” című parasztképzéseknek. A mindentől – de legfőképp a munkaerőpiaci kereslettől – független tanügyi giga-biznisz volumene és támogatása azonban továbbra sem változott. Egetverően parló és – ha még nem is tüntetnek emiatt – egyenesen (meg)HÖK(kentő). De nem csak a kvalifikált vadászból árt meg a sok, hanem amint mondják, ennyi jogász, közigazdász nélkül is van élet.

Tudomásom szerint ugyanis ma 14 iskolában folyik középszintű- és vagy fél tucatban felsőfokú vadgazda-képzés, és ehhez még jócskán hozzászámítandók a kreditek és áthallgatások alapján felsőfokú végzettséget nyújtó más felsőfokú tanintézetekben végzett hallgatók. Állás meg egy szál se, de ha meg netán mégis akadna, akkor azokban nem irányítani, hanem a minimálbérre hajazó „életpálya modellben” kellene keményen dolgozni. Évente a legóvatosabb alsó hangon számolva is több mint ötszázan kerülnek az utcára, tehát nagyüzemileg és futószalagon képeznek közép- és felsőfokú végzettséggel rendelkező potenciális munkanélkülieket, akik zömének még halvány esélyük sincs arra, hogy tanult szakterületükön majdan valamiféle gyakorlatot szerezzenek. Ja, és ezzel még külföldre sem lehet menni, mert ott sincs rá kereslet! Normális esetben – és egykoron – ez úgy volt, hogy a megszerzett papírt csupán egyfajta belépőjegynek tekintették, mert csak gyötrelmes gyakorlonoki évek alatt lehetett a szakma mindennapi gyakorlati részét az idősebb, tapasztalt mentoroktól ellesni. Ma erre vajmi kevés az esély, mert a területnagyságok egyre csökkennek, tele lettünk „papírvadárörök-

kel”, a tapasztalt mentorok pedig a dinoszauruszok sorsára jutottak. Hol vannak a néhai fővadászok, vadászmentesek, akik a társasvadászatokon a társadalmi helyzetüktől függetlenül kőkeményen leballagták a zöldfülű hebrencseket, akik aztán egy életre megtanulták, amiről addig nem hallottak. Meggyőződésem, hogy másként igazvadász, vagy nagytiszteletű szakember senkiből, soha nem lesz. A vadászatvezető utasításait, figyelmeztetéseit márpedig egykor a legkisebb visszafafázás nélkül kalapemeléssel kellett elfogadni. Úgy azonban nem megy, hogy ennek ezért nem szólnak be, annak meg azért, mert vannak egyesek, meg kettesek. (Főleg az utóbbiak.) Oda jutottunk, hogy jó szórakozás helyett például ma már mindennél előre balesetmentes vadászatot kívánnak, mintha nem ez lenne a természetes. A vadászat végén pedig hálásan megköszönik, hogy szerencsére senkit nem söréztetek meg, vagy lőttek agyon. Ez vált „immár haladó hagyományunkká”.

Bravó. Jó, hogy még az eligazításkor a későbbi teendőket illetően, nem kell mindenkinek előre leadni szerettei telefonszámát, vagy bemutatni a közjegyző előtt tett végrendeletét. Nem elég ma már a vadászatvezetőnek világosan megmondania ki, mire és merre lőhet, hanem rendőrszalaggal, vagy tájidegen piros festékekkel ki kell jelölni a tilos lőirányokat. Másképp az atyáristennek sem értik meg, de egyesek még így is megszegik. A következő lépés – lelki szemeimmel már látom, a még ennél is idiotábbak kedvéért – hogy a lehető disznók oldalára kötelező lesz céltáblát ragasztani az előretartás centiméterben feltüntetett mértékével. Hát kik ezek, mik ezek? A biztonságos 45 fokos fácánlövés-

kor sokakról ehelyütt derül ki, hogy az általánosban betegek voltak, amikor a többiek a szögmérő rejtelmeiről tanultak, vagy esetleg maligánfokban gondolkodnak. Elképesztő, és sajnos minden vadászatban – egyre nagyobb számban – előfordul, mert minél kevesebb a madár, annál égetőbb a vadászláz. Ott helyben, „in flagranti” kellene intézkedni, de a túlélés öröme folytán már szóvá sem teszik. A kakasba a fojtást is belepuffantókról már nem is szólok, pedig ők sincsenek kevesen. Ami pedig a szakszerű vadgazdálkodást illeti, az apróvad esetében a falrengető eredmények észleléséhez és a tragikus jövőképhez nem kell 3 D-s szemüveg, láthatja mindenki anélkül is. Nem kéne az irmagjáig elmenni. Aprópó gyakorlat... nos, pedig éppen ez az, ami teszi a mestert és nem a titulusa. Mindkét „fokon” manapság szerezhet valaki úgy képesítést, hogy életében nem volt vadászatban, legfeljebb hajtóként. Pedig ha valami, akkor a vadászat, vadgazdálkodás – bárki, bármit mond, ír, tanít, vagy papol – aztán igazán vastagon gyakorlati dolog. Az okoskodás, a magyarázkodás itt semmit nem segít.

De ez már egy másik történet...

HOMONNAY ZSOMBOR
homonnay@vadaszlap.hu

**Teríték
vagy
hálaadás?**

„Ingyenhajtás” gátlások nélkül

Napjaink egyik közkedvelt vadászati módjává nőtte ki magát a nagyvad-terelővadászat. Egyes társaságoknál ezt heti rendszerességgel űzik többféle variációban (kevés puská – kevés hajtó, sok puská – sok hajtó, kutyával, kutya nélkül). Ebben nincs is semmi kivetnivaló és mondhatjuk, hogy ezt a gazdasági kényszer hatására tesszük. Van ennek viszont egy erkölcsi határa, ahol a lelkiismeretünk dönti el ennek szükségességét. Sokan túlzásokba esnek, szinte egész télen hódolnak eme szenvedélyüknek, és sajnos ezt élvezik is.

A legnagyobb gond nem is ezzel van, bár azt gondolom, a társas vadászatok mennyiségét a terület adottságainak függvényében szabályozni kellene, pld: 1 társasvadászat/1000 hektár/vadászatra jogosult/év, hanem azzal, hogy egy időben nem csak a hajtott területen folyik vadászat, hanem a szomszédoknál is. Ez azért előnyös, mert a hajtás költsége a szomszédé, ők viszont ugyanolyan eséllyel vadásznak. Sajnos bevett szokás, hogy ha valahol hajtóvadászat folyik, a szomszédok kiülnek a terület határától pár száz méterre, és igyekeznek mindent „kivégezni”, ami a területükre

beteszi a lábát. Ez érthetetlen, hiszen pont ezt a vadat kellene leginkább megbecsülni, megtartani a nyugalom biztosításával és rendszeres etetéssel.

Tudok olyan esetről, ahol a hajtóvadászat szomszédságában egy köztisztelőnek örvendő „vadász” három szarvasbikát ejtett el válogatás nélkül, egy rudliból, (ki tudja még mennyit sebzett meg) és a társaság elnöke megjegyezte: lőhetett volna többet is, mert ez ügyis a szomszédé. Ezt a „vadászt” a társasága e tetteért a közgyűlésen dicséretben részesítette.

Fájó, hogy ez teljesen hivatalos, hiszen ezen a területen nem hajtóvadászat folyik, hanem egyéni lesvadászat, ahol lehető a bika is. Szerencsétlen vadnak nincs esélye a túlélésre, hiszen a hajtott területről kimenekülve belerohan egy másik csapdába, ahonnan csak akkor van kiút, ha netán elhibázzák.

Sajnos jellemző az is, hogy a hajtott területekre a szomszédból visszamenekülő sebzett vadnak soha nem néznek utána, az, hogy szólnának egy vérebvezetőnek a sebzések kontrolálására, eszükbe sem jut. Legutóbb egy osztrák vadászatszerve-

ző fotózott le egy hasba lőtt bikát és egy ellőtt lábú tarvadat, ahogy a szomszédból menekültek vissza a hajtott területre. Senki nem jött utánuk a vércsapán, pedig a lövéseket a fotózástól kb. 200 méterre adták le. A felelősségre vonáshoz ezeket a dolgokat bizonyítani kell, ami szinte lehetetlen, ezért a józan gondolkodású vadászembereknek kellene egységesen fellépni, hogy ilyenek ne fordulhassanak elő.

Véleményem szerint a vadászat napján a hajtóvadászat szomszédságában lévő vadászterületeken teljes vadászati tilalmat kellene elrendelni, és kizárólag a sebzett vad utánkeresését lenne szabad engedélyezni, sőt kötelezni arra a vadászatra jogosultat.

Tudom, hogy az ilyen jellegű történetek nem csak bennem keltenek felháborodást, és a vadászemberek túlnyomó többsége ezt elítéli, de ez nem elég, tennünk is kellene valamit ezen dolgok megakadályozására, mert a vadászat fogalma még rosszabb irányba fordul, mint amilyen rossz irányba már egy ideje halad!

PERJÁS BÉLA
erdosmester88@citromail.hu

Róka fogta – kutya

Alig vártam a csendes havazást, hogy „rendes” téli környezetben tudjak fotóriportot csinálni a kotorékozásról. Az idő megérkezett, már „csak” alkalmas embert kellett találnom, aki jó kotorékebeivel gyakorolja is ezt a vadászati módot. Nos, ez volt a nehezebb. Úgy tűnik, a mai vadőrök zöme már nem lelkesedik a fizikai munkáért, szívesebben nézegeti a határt a jól fűtött terepjáróból...

A kutya már bent van ...

Az előző napon tartott területellenőrzéskor három lakott kotorékot talált Micskei János, aki nem egészen két hete lett a Kerekegyházi Dózsa Vadásztársaság hivatásos vadásza. Másnapra megszervezték az ad-hoc kotorékozó csapatot, amely Jánoson kívül 14 éves Dávid fiából, Tóth István vadászból, valamint a 7 éves Bubából és a 4 éves, küllemgyőztes Seriffből, a két szálkásszőrű tacskóból állt – hozzájuk csatlakoztam fotósként. Friss hó, ragyogó napsütés és pár kilométer haladás után egyik fasorban láthatóan lakott, régi, sokjártú kotorék, friss ki- és bevezető nyomokkal, amiket a havon a szóról lepergett homok mákszemei szegélyeznek. Buba, a kistestű szuka a pórázról lecsatolva nagy hévvel spurizik be a kotorékba, s a föld alól rövidesen hallatszók ugatása jelzi, hogy ott-hon van a gazda. A kocsikból ásók, lapátok, fejszék, puskák, elemlámpa kerülnek elő és egy láthatóan sok vihart megért, kézzel kovácsolt hosszú nyelű nyakfogó vas. Pista sörétes puskával a kézben elállja a 4 kijárat közül a két legjártaabb irányát, János és Dávid több ponton lefeküdvé a földre, fülüket a talajra szorítják, majd némi hallgatóság után megegyeznek egy pontban, ami alatt szerintük a kutya ugatja a rókát. A Nivában lévő kettrecből kivesszük a kan tacskót, beeresztjük, s többszöri hallgatóság után megállapítják, hogy most is egy helyről jön a hang - valószínűleg egy vakjáratba szorították be a rókát a kutyák - így a kiválasztott ponton letakarítják

meg kell állapítani az ugatás helyét ...

az avart egy majd méter széles és jó két méter hosszú földszakasról, s elkezdik az ásást. Az alig tíz centis humuszréteg után már szürkés homok a talaj, s majd egy méteren érik el a keményebb, sárga homokréteget. Egy-mást váltva dolgoznak mindhárman, mint a gép, gyorsan dobálják ki az egyre mélyebb gödörből a földet. Közben újabb hallgatóságok, s a bizakodás: már közelről hallatszik az ugatás. További jó óra megfeszített munka után a szabályos sírt mutató gödör mélysége közelíti a két métert, már lépcsős és segítség kell a kimászáshoz... Közben megérkezik

a tacskó már elvégezte feladatát ...

nem ugrott ki a róka, marad az ásás ...

Porvan Zoltán vadászmeister, aki volt hivatásos vadászként szintén régi kuttyás, kocsijának platóján keservesen szűkülve könyörög az elengedésért fiatal jagdterrierje, aki alig várja már, hogy a kotorékba mehessen. Amíg a gödör mélyül, ráérünk beszélgetni a kotorékozók lelkivilágáról. Mindhárman gyerekkoruktól kuttyáznak, tizenéves korukban már „feketén” kotorékoztak, sokszor vállalva az elzavarást is, amíg sikerült a vadászokkal összebarátkozni, kutyáikkal, munkájukkal segíteni nekik. Mindannyiuk mögött sok száz köbméter kiásott és visszatemetett föld „emléke” áll, azt vallják, ennél szebb elhivatottság nem létezik. (Nincs is gond a fizikai kondíciójukkal!) Kissé lesajnálóan említik a „modern” kotorékozást, amikor sokan ásás helyett a markológépet hívják segítségül, s legendákat mesélnek 10-20 méter hosszú „lövészárkok” kiásásáról, amire a rókát vagy a borzot ki tudták venni. A kutyák kalandjairól orrukon, pofájukon, fülükön szép számmal látszó sérülések „mesélnek”...

Már elég a lapáttal kidobni a fej felett a homokot, amikor sokadik biztatás után egyszer csak az oldalfalból hallatszik az ugatás. Gyors ráásás, és beomlik a kotorék fala, János lehasal a gödörben, elemlámpával bevilágítva meglátja az egyik kutyát, amit farkánál fogva kihúzza, és feladja fiának. A másikat is meglátja és mögötte a rókát, amelyik egy magasabb vakpadkán ül, így nem éri el a kutya. Seriffet is kihúzza a kotorékból, és

kutyacsere, tacskó helyett jagdterrier ...

összekaptak, de nem a kutya fogta meg a rókát...

a vadászmaster teljesen felspanolt jaksija kerül a helyére – hadd gyakoroljon. Hosszabb lába révén hamar össze is fog a rókával, most jön a szerepe a nyakfogó vasnak, harmadik nekifutásra sikerül is a kutya mellett benyúlva nyakon csípni a vörösbundást. A jagd nem akarja elengedni – aztán kiderül, hogy miért: az ő pofáját tartja állkapcsai között a róka! Nagy nehezen szétválasztja őket János, egyik kezével előbb felnyújtja a kutyát,

majd a fogóval tartott rókát, amelynek élétére fent a kispuska tesz pontot. Most már teljes erőbedobással tépik a kutyák a feltűnően kistestű kant, míg el nem veszik tőlük. A kutyák a kocsikba, a föld a gödörbe kerül vissza, majd jön a jól megérdemelt ebéd a kocsi motorháztetőjén. A következő kotorék egy akácerdő közepén, könnyebben ásható, laza talajban volt, amelyikben a két kutya nem tudta egy helyre beszorítani

a hatalmas kan rókát, amelyiket kiugrásakor a másik kijáratnál állva sikeresen elhibáztam. Még további három várat néztek meg a kutyák, de kijöttek belőle, jelezve, hogy üresek. Utolsó próbaként egy előző nap lakottnak tűnő, könnyen ásható talajú erdei kotorékhoz mentünk, ahol a beengedett Buba fél perc múlva jól hallhatóan ugatott a föld alól. Vártunk jó 10 percet, hátha kiugratja a komát, ezalatt a többiek behozták a szerszámokat és a másik tacsit. A harmadik járatba beengedték Seriffet, majd az egy pontról jövő ugatás helyét megkeresve, ásni kezdtek. Nem kellett fél métert sem kikapátolni, amikor hirtelen beszakadt János alatt a kotorék, és a lyukból előjött Buba, alatta meglátta a róka farkát, amit hirtelen lehajolva kiemelt. A kispuska hangja után János benézett a kotorékba, keresve Seriffet, de még egy róka farkát látta meg – az is az előző sorsára jutott. Már csak az újonnan kikapart szűk kotorékban valahol megszorult kantacsokót kellett megkeresni. Hosszas hallgatóság után egyik bejáratnál szöszmötölés hallatszott, s az egyik rókát a kotorékba tolvá sikerült „kihorgászni”. A jól sikerült napnak a közeledő alkony vetett véget, de Dávid számára ezzel még nem ért véget: a három róka megnyúzása az ő feladata volt. Első „saját”, Németországban gyerekeskedő tacsokójának árát 50 rókabőr eladásával kell megkeresnie...

A délutáni teríték: egy kotorékból két róka – már megkezdődött a koslatás

Somfalvi Ervin

Téli lőhetőségeink

Mondhat bárki, bármit, kevés szebb téli látványt és ezzel maradandó emlékké váló élményt tudnék mondani, mint egy havas vagy deres gazosból, csepőtésből, vagy nádfoltból nyílként kivágódó tűzvörös róka. Az ember ereiben szinte meghűl a vér, de nincs idő a mélázásra, mert egy jól irányzott lövéssel hamar föl kell bukfenesztetni.

Ma már – sajnos – egyre kevesebben művelik a rókavadászat egyedülálló és igazán remek sportját, amely a vadászörömökön kívül, a tél zord ínsége idején, a terület vadállományának javát talán mindennél jobban szolgálja. A területét járó vadászt ilyenkor segíti a hó, mert a nyomok mindent elárulnak. Itt egy rendszeresen használt váltó, amott egy revírjelző „pissantás”, másutt, kiemelkedő ponton az ürülék árulkodik gazdája portyáiról. Bár a ravaszdi a zsákmányát eredményes vadászata helyéről rendszerint elhordja, a fogás nyoma, vagy az árnyékra vetődés helye is jól látható. Bár februárban a vörösfrakkosok lakodalma már a vége felé jár, a hideg és a mardosó éhség nagy úr, nyugodni nem hagyja és újabb és újabb kalandokra sarkalja. Ezért ilyenkor nagyobb eséllyel futhatunk velük össze még fényes nappal is, mint az év bármely más időszakában. Egykor a gerezna ára volt a csábító, manapság ennek a divat megváltozása és a felvásárlási gondok miatt már egyre kisebb a jelentősége. A mozgatórugó a vadvédelem, a rókák számának csökkentése, még a tavaszi ellések előtt. Ezt nagyon komolyan kell venni, mert a létszámszabályozás elhanyagolása később hihetetlen károkat és pótolhatatlan veszteségeket okoz.

A gondos vadgazda az idény apróvadavadászatai során minden jártas, vagy számításba vehető kotorékot feljegyez vagy észbe ves. Később a hó úgyis mindent elárul, de amennyit csak lehet, és amikor csak idő van rá, a csúcsragadozókat mindenképpen ki kell tessékelni a területéről. Cseppet sem kell értük aggódni, mert akármit is teszünk, mindig akad annyi, amennyi azt a sokat emlegetett, és kétségtelenül szükséges szaníték munkát majd elvégzi.

Lesvadászat

Egyéni vadászat során a nyomokból ismert „forgókon”, csatornaáterszek, sűrű gázók, nádfoltok környékén leshetünk rájuk hajnalban és alkonyat idején. Jó szolgálatot tesznek ilyenkor a csalsípok. Rövidebb

FOTO: Szepesi Ferenc

A róka éjjel is vadászható, de reflektorral csak külön engedéllyel

távról – főként erdőszéleken, bokrosok, csenderesek mellett – csábos az egércincogó, de az ügyesebbek ezt szájjal is tudják utánozni. Messzebbre hallik a menyét vészhangját utánzó és a nyúl sír, a mezei nyúl kétségbeesett „mákgogásának” ilyenkor nem tudnak ellenállni. A róka gyors reakcióját az is segíti, hogy ez a hang számára a saját vadászterületéről elűzendő fajtársat, azaz táplálékkonkurenciát is jelent. Azt hiszi ugyanis, hogy egy másik róka éppen egy megfogott nyulat nyomorgat. Híváskor a széljárást mindig figyelembe kell venni, ugyanúgy, mint a kiválasztott leshelyet is, ami lehet egy vastagabb fa vagy bokor, jó látási és kilövési lehetőséggel. A legfontosabb ilyenkor a szoborszerű mozdulatlanság, nincs dohányzás, nincs teázás, mert minden ragadozó a mozgásra figyel és hihetetlen távolságokról azt veszi észre először. Sokat segít – ha van – a külön erre a célra készített, a gyors lövést segítő, pelerinszerű, kapucnis, földig érő hólepel. A puskát minden eshetőségre készen kell tartani úgy, hogy egy gyors mozdulattal a vállban legyen, így az ezzel járó mozgást a befutó róka már hiába venné észre, késő. De ha nincs csalsíp, az se baj,

mert ha egy közismert kerek, női szebtükröt egy borosüveg megnyázott parafa dugójával „sikálunk”, jó széllel és megfelelő leshely esetén, úgy jön rá a róka, mint a nyíl. Nálam jobban bevált, mint sok drága, bolti síp. Előre megbeszélve, a terület más-más pontjain, egyszerre többen is gyakorolhatják.

Vonszalék vagy dögtér

Lesvadászatokhoz készíthetünk vonszalékot elgázolva talált, megperzselt kóbor macskával, döglött baromfival, hálóba tett zsigerral, bűdös, romlott hallal, disznóölés maradványaival. Talán sokan nem hiszik el, de mivel éppen más nem volt, nekem bevált: a bő zsíron, jól megpirított tarhonyának nem tudnak ellenállni, ugyanúgy, mint a krumplis zsákba tett, vízben áztatott granulált kutyatáp is jó, mert csábító és nagy kíváncsisággal követendő szagnyomot hagy, még ha esetleg a róka számára ismeretlen is. A járt helyek környékén készített több száz méteres vonszalék az adott széljárásnak megfelelően, több irányból vezessen a leshéz. Az elkészítésénél fontos, hogy kötélre, hosszú botra kössük és lehetőleg soha ne a saját hóban hagyott friss nyomunkon húzzuk, hanem ahogy a bot és

Párvási időben a nappal is lehet sikeres

a kötél engedi, annál jóval tovább. Az emberszag soha ne kötődjön, illetve ne keveredjen a vonszalékunk nyomával. Elhullottan talált öz- vagy birkatetem, amelyet előzőleg kicövekeltünk a lestől lőtávolságra – főleg éjszakánként - odaszoktatja a rókákat. Addig járják, amíg tart, sőt megjön rá még a disznó is. Jól felöltözve, lesen két-három órát a fázósabbaknak még a legnagyobb hidegben is könnyen lehet bírni. Nem kell félni, mert szinte biztos, hogy megjön a róka.

Rókahajtás

Egykor szinte kötelező volt a 4-5 puskásra, ugyanynyi hajtóval szervezett téli társas rókahajtás. Több helyütt – nagyon helyesen – újra fölfedezték, és aki már ilyesmiben részt vett, szívesen megy máskor is. Vonzereje az, hogy semmi máshoz nem hasonlítható, igazán parádés lövésekre nyílik alkalom. Persze azért mivel a hajtás társas vadászati mód, ezt sem kevésbé fontos megfelelően előkészíteni. A hajtásra tervezett területek a tavaszdi közmert óvatossága miatt egymástól bőven a hallótávolságon kívül essenek. A nem mellőzhető előzetes nyomvizsgálatok alapján olyan helyeket érdemes meghajtani, ahol a rókák nappal, illetve a késő délelőtti órában is megfekszenek. Ilyenek a már említett ugarok, gazosok, nádoltok, remízek. Nem kell hosszú hajtásokra gondolni, hiszen a már előzetesen felderített nappali tartózkodási helyekről való kimozdítás a cél. Ennél a vadászati módnál a legfontosabb, hogy a puskások a lehető legnagyobb csendben foglalják el lőállásaikat, ott ne beszélgesse- nek, és fegyelmezetten kerüljenek minden

felesleges mozgást, zajkeltést. Sokan nem is gondolják, hogy a hidegben megmerevedett kabát vagy csizma súrlódó hangja, egy-egy fémgomb vagy csat a tél csendjében az igazán rendkívüli érzékszervekkel megáldott kifelé sunnyogóra milyen hatást tesz és változtatja meg emiatt a menekülési irányát. Az a legfontosabb, hogy lehetőleg előbb vegye észre a vadász a rókát, mint fordítva. Több helyütt – a résztvevők legnagyobb meglepetésére – éppen az ilyen hajtások alkalmával derül csak ki, hogy a vérszesen terjedő arany-sakál is már régi „törzsvendég” a területükön. A csendrendelet a hajtókra is érvényes, itt nem kell kiabálni, zajongani, mert a róka számára a csendben járó, csak lépései zaját keltő ember a legriasztóbb. Az elálló puskások ne legyenek egymástól 50 méteres távolságtól messzebb, és nem a helyszínen, hanem előzetesen kell tisztázni a lőirányokat, mert az is zajjal, mozgással jár.

Rókára elég a 8-as sörét, de ha sakálra is van esély, akkor ajánlatos a gorombább 6-os patronnal tölteni. Minden hajtónál eredményesebbnek bizonyult nálunk az a módszer, amikor nádoltok, bokormentes gazosok esetében egy száz méteres kötélre kolompokat, konzervdobozokat kötöttünk egymástól 2-3 méteres távolságra. Két hajtó ezt a fémes hangokat folyamatosan hallató, zajos „rémzsinórt” húzta lassan a nádason végig a puskások irányába. Ezzel a módszerrel még véletlenül sem húzódik meg a sűrű csepőtésben még a már löport szagolt legrafináltabbja sem. Az is többszemélyes – és igen eredményes – vadászati mód, amikor a területen télire kint hagyott és kedvelt rókatanyaként

ismert bálakazlakat „mentesítjük”. Ehhez még hajtók sem kellene, egy-két jó, fogós tacskó vagy a nagy bálákra könnyebben felugró, hosszabb lábú jagd és foxi. A puskások – hogy minden irányba lőhessenek – felkapaszkodnak a kazalra és egy személy a már az izgalom tetőfokára hergelődött tacskót beengedi valamelyik földközeli bálaközti nyílásba, ahol a rókák bejárnak. A többi már a kutya dolga, végigkutatja a járatokat és sokszor a legváratlanabb helyeken ugrik ki a róka. Azért jó a bálák tetején, kényelmesen ülve várakozni, mert a magasból a kereket oldó ravaszdit könnyebben és biztosabban marasztalhatjuk helyben.

Ha a jól előkészített és szervezett rókahajtás sikeres, és 5-8 vagy még ennél is több rókát is sikerül terítékre hozni, igazán különleges és örömteli élményben részesült minden résztvevő. Kijár a vadásztársak elismerése, és a szerzett élmények semmiben nem maradnak el bármely más társasvadásztól. Nálunk még nem terjedt el széles körben, bár már vannak jó példák. Osztrák szomszédjainknál azonban régi hagyománya és igen nagy kultusza van. Tájégségenként rendezik meg az úgynevezett „rókanapot”, amikor több vadászterületen ugyanazon napra rendeznek rókahajtásokat. Jótékony hatása vitathatatlanul meg is látszik az apróvadás vadászataik – joggal irigyelhető – terítékein. A rókanap estéjén a szomszédos területekkel közösen, pompás rókaterítéssel adják meg a végtisztességet, amelyet aztán késő éjszakába nyúló, igazi „csapatépítő” közös vadászünnep követ. Tanítható, tanulható, szerethető, és ami a legfontosabb: semmi akadálya nincsen – s még pénzbe sem kerül. **H. Zs.**

Látványos kártevő teríték – ahol ennyit lehet lőni egy nap, nem dicsőség a vadőröknek

A sövény túloldalán

Hazánkban az élő vad tulajdonosa az állam. Remélem, azzal mindenki egyetért, hogy a szabad területen élő vad mozgását nem tudjuk befolyásolni. Legjobb esetben csak zavarjuk, üldözzük, kizárjuk vagy békén hagyjuk. Általában elmondható, hogy a vadgazdálkodók mindent megtesznek azért, hogy ne legyen vadkár vagy minimálisra csökkentsék annak mértékét.

A terményárak drasztikus emelkedése az égisz növeli a vadkár értékét. Ha az adott jogosult elejti az előírt nagyvad mennyiséget, a törzsállomány még továbbra is „kárt” fog okozni, azaz él, létezik, mozog, eszik. Irtsuk ki a törzsállományt, mert a károkat nem tudjuk megakadályozni a jelenlegi mezőgazdasági környezetben? Nálunk normálisabban gondolkodó országokban, ha a vadászatra jogosult teljesíti az előírt hasznosítást, nem fizet vadkárt. Az állam, a tartományok szerepéről már nem is beszélve. Sokan szemünkre vetik, hogy a nagyvadfajok állományait nem tudjuk kordában tartani. Ez más országokban sem sikerült. Nem a vadászok hibája, hogy a jelenlegi táblaméret a nagyvad számára kedvezőek. A gazdáknak eszükbe sem jut, hogy kisebb méretű parcellákban gazdálkodjanak több különböző növénnyel, amivel végre megbonthatnák a 300-400 hektáros kukoricásokat, napraforgótáblákat. Persze mondhatja valaki, hogy az integrált növénytermesztés támogatási rendszerében 75 hektár a maximális táblaméret. Csak a valóságban ez úgy néz ki, hogy a táblák között jó esetben van egy 1-2 méter széles sáv, ami a szarvas számára olyan, mintha ott sem lenne. Nem a vadgazdálkodók hibája, hogy az Alföld nagy részére erdőket telepítettek és a szarvas, vaddisznó azokat birtokba vette. Hatalmas területeket bekerítettek, ami azt eredményezte, hogy ami nincs bekerítve, azt akár egyetlen éjszaka megeszik és tovább mennek, nem is jönnek többet. Ez ellen semmit sem lehet tenni és felelősséget vállalni sem lehet. A mezőgazdaságban lassan melléküzemággá fejlődött a vadkárra termelés, ami komoly bevételt jelent – adómentesen – és palástolni lehet vele a technológiai hibákat. Ezért szintén nem az a vadgazdálkodó a felelős, aki nem a tulajdonosa a földnek.

Most nézzük az érem másik oldalát, amiről nem beszél senki. A vadban okozott károkról általában hallgat a tisztelt mezőgazdász szakma és maga a károsult is, pedig apróvadász területeken meghatározó lehet. Előrebocsátom, hogy nem vagyok gazdálkodóellenes és tudomásul veszem, hogy a jelenlegi földtulajdonosok, gazdák egy részének

a földhöz való viszonya nem hasonlítható az ősök természetéhez fűződő kapcsolatához és nem lehet visszatérni a lovas ekéhez. Többnyire a gazdálkodók csak a jogaikról és a kárukról beszélnek. Nézzük, milyen károkat okoznak a vadgazdálkodónak, az államnak, a társadalomnak, az ökoszisztémának, magának a Földnek, amiért egyetlen fillért sem fizetnek, sőt az adófizetők pénzéből támogatások formájában még pénzt is kapnak. Természetesen tisztelet azon kivételeknek, aki próbálnak természet- és vadbarát módon termelni.

Adott egy jó nyúlállománnyal rendelkező alföldi terület átlagos vízellátással, jellemzően gabonára és olajnövények termesztésére beállított termelési szerkezettel. Elmondható, hogy ezeken a területeken az őszi mélyszántások aránya elérheti az 50-60 százalékot a teljes vadászterületből. A mezei nyúl rendszerint február végétől kezd fialni a szántások hantjai közé. Aki nem hiszi, nézzen körül éjszaka egy hőkamerával. Március, április hónapban szintén sok nyúl fial – igaz, többnyire már másodsor - és ekkor megjelennek a 4-6-8 méter széles, 16-25 kilométeres munkasebességű talajművelő munkagépek, lehetőleg éjjel-nappal. Ezek a gépek elpusztítják a mezei nyúl szaporulatát a teljes művelt területen, azaz a példánkban a vadászterület 50-60 százalékán. Ezeken a gépeken semmilyen vadriasztó nincs, így a minimális jó szándék is hiányzik. A nyúlfi türelmes állat és megvárja, míg a talajba kombinátorozzák, tárcsázzák. A gazda általában nem hiszi, mert nem lehet megmutatni neki a talaj felszíne alá került tapsifüleket. Vetés után már fellelegezhetnek a megmaradt nyulak egészen az aratásig, amikor néhány nap alatt sivataggá lesz a határ. Ezzel még nem lenne gond, de miután addigra lehetőleg minden zöld felületet már előzetesen gyommentesítettek, feltárcsáztak, a minimális táplálék bázis is megszűnt. A mezei nyúlnek egy sajnálatos tulajdonsága, hogy nem vándorol, és képes lenne leélni az életét egy 100 hektáros vagy lehetőleg még kisebb területen - ha hagynánk. A napraforgó deszikkálása már csak hab a tortán. A tarlok gyors éjszakai tárcsázása szintén komoly veszteségeket okoz a késői szaporulatban, amit persze lehet vitatni, de attól még igaz.

Ha egy 2000-es törzsállománnyal számolunk – az egyszerűség kedvéért- ápriliséig minden probléma nélkül születhet 2000 nyúlfi a területre. (Megjegyzem, a placentahegek alapján ápriliséig ennél jóval több születik.) Ha a terület fele tavalyi mélyszántás, akkor a gépek okozta elhullás 1000 nyúlfi, szerényen számolva. 1000 nyúl piaci értéke 10-12 millió forint. Az év során a további, humán eredetű elhullásokat nem is számolom. Ez az összeg egy alföldi vadgazdálkodó egy évi teljes bevétele.

A lucernások első kaszálása rendszerint egybeesik a fácának, fagyok költségével és ismert, hogy a lucernában található fészkek 100

százaléka megsemmisül, ami szintén komoly kár. Ha az őz beelik a lucernásba, borítékolható, hogy le fogják kaszálni a gidáit, miután a természetvédelmi, AKG túzokos területeket kivéve nem kötelező a vadriasztó lánc használata. Az árokpartok kaszálása szintén a fészkelő fajokat károsítja, csak azért, mert a gazdálkodónak bántja a szemét a füves vegetáció.

Mondhatná valaki, hogy ezek a problémák egy szűk réteget, a vadgazdálkodókat érintik. Tévedés! A jelenlegi mezőgazdasági gyakorlat nem nevezhető sem táj-, sem természetbarátnak. Az 50-es évek előtt gazdálkodó emberek is a földből éltek, de ők ismerték a mező élővilágát és egyszerű törvényszerűségeit. A gazdák, mezőgazdászok többsége a termelékenység javításával magyarázza, hogy mindent művelni, kemizálni kell. Sokszor beszélünk a vadgazdálkodást érintően rablógazdálkodásról. Sajnos, ugyanez elmondható a mezőgazdaságról is. Minek nevezhető az, amikor az életet adó talaj folyamatosan pusztul, savanyodik, erodál. A felszíni vizeink élővilága – ha van – a vegyszerbemosódástól szenved, az öntözőcsatornák csapdaként üzemelnek, nélkülözve a parti élet megtelepedésének még a lehetőségét is. A beporzó rovarok száma folyamatosan csökken azokkal a rovarokkal együtt, amelyek táplálékul szolgálnak a mezei életközösségeknek. Gondoljunk bele, mekkora lehet a baj, ha már a világ egyik legnagyobb növényvédelmi cége is külön programot indít a beporzó rovarok védelme érdekében? (<http://www3.syngenta.com/country/hu/hu/Felelos-mezogazdasag/Pages/Beporzó-program.aspx>) Drasztikusan csökkenek a mezei énekes madarak állományai, mert az élőhelyeiket megszüntetik, felszántják a magasabb haszon reményében. A gazdák többsége nem él a földjén és a mező élővilágára csak bevételcsökkentő tényezőként tekint, amik elszívják a vizet, elfogják a napfényt, megesszik a növényeit. Szerintük az „agrár-környezetgazdálkodás” egy szitokszó, amit törölni kellene a szótárból is. Évente, országos viszonylatban milliárdokat költenek arra, hogy megszüntessenek olyan élőhelyeket, amelyek később semmilyen hasznot nem fognak hozni. Nem is értik, hogy miért van szükség rovarteleltető bakhátra – minek telettessem a rovar, ha jövőre úgyis le fogom mérgezni? Mi az a vadvédelmi szegély, ami változatosabbá tenné az egyébként kultúrsivatagként működő földterületet? Belegondolt már valaki abba, hogy egy talajfertőtlenítés után milyen élet marad a talajban? A földgiliszták nem fognak nyüzsgögni. Mondhatnánk, hogy a saját birtokán azt tesz mindenki, amit akar és ezt nehéz vitatni, de amikor a jövő nemzedékek életterét teszik tönkre állami segítséggel, akkor már egy egész társadalmat érintő kérdéssről van szó. Közvetve nem csak mi vadászok vagyunk a haszonélvezői az erdő-mező élővilágának, de sajnos csak velünk akarják megfizettetni az árát.

A vadkárok rendezésében közös megegyezésre kell jutni és nem lehet más kárára szórakozni, de ez legyen igaz a másik oldalra is. Csak azok kapjanak támogatást közpénzből, akik fenntartható módon, környezetrombolás nélkül gazdálkodnak. A gazdákat érdekelt-

té kellene tenni a vadkár elhárításában és a vadvédelemben is. Jelenleg egy vadgazdálkodó ugyanannyi területbérletet fizet a jó és a rossz területekért is. Azaz vannak területek, ahol a mezei pocok is veszélyeztetett faj lehetne és mégis egy árban van a vadban gazdag területekkel. Ezek a területeken a gazdának nem érdeke, hogy apróvad éljen a területén – pedig kevesebb baj van vele, mint a vadisznóval – hiszen nem jelent neki bevételt. Jelenlegi szabályozás mellett a gazdának nem érdeke, hogy tegyen a vadkár ellen. Egy 20 százalékos önrész talán már megmozgatná őket egy kicsit.

Nem azzal van a gond, hogy vadkárt kell fizetni, hanem azzal, hogy milyen mértékben és milyen kármegállapítás alapján. A kártérítés összegét kiszabó bíróság alig veszi figyelembe a felróhatóság mértékét, és ez ellen logikus, hogy minden épeszű ember tiltakozik. Az is logikus, hogy a másik oldal pedig szeretne minden bőrt lehúzni a vadgazdálkodóról.

Sajnos tagadhatatlan, hogy sok területen a jelenlegi vadgazdálkodás inkább rablógazdálkodás jellegű, mert a hazai vadásztársadalom nagy részében – tisztelet a kivételeknek – még nem tudatosult, hogy ez egy drága szenvedély és bizony sok pénz kell hozzá. Más kérdés, hogy sok területen a vadgazdálkodó ellehetetlenítése, a terület megszerzése a cél. Ez viszont felemészti a nagy bikáinkat, bakjainkat fiatalon, mert kell a pénz. Zsebbe kell nyúlni? Rendben. Aki nem bírja, kiszáll – és egyre fogy azok száma, akik tudják fizetni a költségeket. Az elejtések csökkenni fognak – gazdagék sem tudnak mindig vadászni – a vadkárok tovább nőnek, csak most nem lesz, aki fizesse és a kör bezárul. Ha a tehenet fejni akarjuk, életben kell hagyni. Arról pedig nem érdemes álmodozni, hogy a vaddisznóállomány egyszer csak elkezd magától csökkenni, hacsak az afrikai sertéspestis nem ér ide időben. Megjegyzem, vannak területek, ahol a tulajdonos a vadászatra jogosult és érdekes módon nincs vadkár.

Lehet, hogy a vadásztársasági rendszerrel van a gond?

Ezen nem csodálkozom, mert ma olyan egyesületek kezelik a vadállományt, ahol egy tag egy szavazat elvén döntenek szakmai kérdésekről és még a földtulajdonosi közösségnek sincs sok beleszólása a vadgazdálkodásba. A felelősség egyetlen ember – az elnök – vállán van és lehet bármilyen szakember – már ha az – a közgyűlés, vagy a szintén többnyire laikusokból álló intézőbizottság egyszerű többséggel el tudja lehetetleníteni, ahogyan azokat a tagokat is, akik áldoznának a fejlesztésre. Ezzel a tőkebevonás lehetősége is elvész. A hivatásos vadászok – ha vannak is – nem sok vizet zavarnak.

Valószínű, hogy még sokáig fogunk rágódni a vadkár és a vadban okozott károk kérdésén, de az biztosnak látszik, hogy az agrár lobbival olyan erős hazánkban, hogy ha lesz bármilyen módosítás a vadászati törvényben, az nem a vadászok, a természet érdekeit fogja figyelembe venni. Jó, hogy beszélünk róla, de pusztába kiáltott szó marad, ahogyan a hivatásos vadászok kérdése is. Szóval a sөvény túoldalán sokan vagyunk és mi is élni szeretnénk, lehetőleg szabadon és egészségesen... ♡

MINDENHOL

TX 125 Enduro

Ár: 449.990.-*

a regisztrációs adót és a forgalomba helyezés költségeit nem tartalmazza

KÉTKERÉKEN

TRAVELLER

elektromos ráségítés (PEDELEC system) | Li-ion akkumulátor
alu váz | shimano váltó | shimano fék

CITY ZERO

elektromos ráségítés (PEDELEC system) | Li-ion akkumulátor
alu váz | shimano váltó | shimano fék | összehajtható

Elektromos kerékpárok: 279.990 Ft-tól

KEEWAY MOTOR

GOCCIA

E - Life style

Márkakereskedők:

Adony Tutu-Car 25/504-419 | Ajka Black Devil 30/209-9411 | Balatonkeresztúr Kor-Autó Kft. 85/376-730 | Budakeszi Interat Weekend Center 23/535-735 | Budapest New-Jet 1/466-4581 | Hájás József 1/256-3559 | Bikers 1/403-4792 | RedHot Motors Hungary 70/383-0135 | SCOOTER.HU 1/782-4162 | Scooter Service 1/405-4869 | Biturbo 1/420-4922 | Tutu-Car 1/285-1241 | Norauto Kft. 1/880-6210 | Cegléd Motorprof Kft. 53/611-133 | Celldömök Galovich Tamás 95/420-827 | Csömör Norauto Kft. 28/886-500 | Debrecen Juhász Autósbolt 52/420-601 | Diósd New-Jet 20/927-9651 | Dombóvár Vörszi 74/465-723 | Dorog Egűmotors-RS Kft. 30/860-6429 | Dunakeszi Norauto Kft. 1/8806-230 | Dunaújváros Calibra 25/404-318 | Erd Motor Center 2005 23/365-534 | Esztergom Egom-Moped 33/311-937 | Gyöngyös Omega Motor 37/500-721 | Hatvan Motorház 60 20/943-5585 | Hódmezővásárhely First Mobil Center 62/243-262 | Jászberény Moto-Sport Center 57/402-591 | Kaposvár Belmoto Racing 82/526-240 | Kecskemét Czencz-Motors 76/504-599 | Keszthely Mootoo Scooter Kft. 30/267-9041 | Kistarcsa N.V. Motors 28/471-350, 30/635-5400 | Komárom Speed 2000 34/306-030 | Körmend Ricsi 2000 94/412-071 | Marcali Kor-Autó 85/510-228 | Martonvásár Motor Center 2005 Kft. 22/460-292 | Miskolc Telemoto 46/304-977 | Mosonmagyaróvár Motor Impex 96/576-220 | Nagyatád H-I Pack 82/351-067 | Nagykanizsa K-Zone 93/789-336 | Nyíregyháza Törimpex 42/401-857 | Pécs Tomimoto 20/800-0230 | Steelhorse Motor 72/334-156 | Sátoraljaújhely V-kettő 47/655-212 | Siófok Komi Motor 30/293-3081 | Sopron Egűmotors 99/322-242 | Szeged Eric Motor 70/222-0052 | Székesfehérvár JSI Profil 22/511-200 | Norauto Kft. 22/888-840 | Szentes Elektroglob 63/560-530 | Szolnok Nowa-Ker Kft. 56/377-597 | Törökszentmiklós STR Motors 70/385-7750 | Vecsés Old Rider's 70/339-5882 | Veszprém Top Motor 30/9572101 | Zalaegerszeg Auto-Friedrich 92/598-808

www.keeway.hu

www.gocciabike.com

Ki fizet a végén?

Elgondolkodtató tendenciák olvashatók ki a nagyvad-lelövési statisztikákból és az ezzel meglehetősen szoros korrelációt mutató vadkárrok mennyiségének folyamatos, összegének pedig egyre gyorsabb növekedéséből. A disznó- és a szarvasállomány gyarapodását nem a „hasra ütés” módszerrel komolytalanná degradált állománybecslési, hanem az emelkedő terítékadatok támasztják alá, pláne, ha azt is hozzászámítjuk, hogy korántsem minden lőtt vad szerepel a hivatalos statisztikákban.

Mi lehet ennek a következménye? Nézzünk egy elméleti modellt – fikciónak nem nevezném, mert sajnos már gyakorlati példa is van rá. A területet bérlő vadászatra jogosult akármennyire is igyekszik megelőzni vagy csökkenteni a vadkárt, s terítékre hozni az előírt vadmennyiséget, az ebből származó bevétel nem fedezi a vadkárt, így a megállapított kártérítési összeget már nem tudja kifizetni. Lehet húzni az időt bírósági eljárással, fellebbezésekkel, ezzel legfeljebb egy-két évet „nyer”, miközben rendszeren magára haragítja a károsultakat, akiktől a következő évi vadkár bekövetkezésekor már semmilyen tolerancia nem várható. Előbb-utóbb a bíróság is megítéli a kártérítést, ami közben már az újabb év kára is bekövetkezett – de nincs miből kifizetni. A vadászatra jogosult csődöt jelent és visszalép a területbérlettől, maga után hagyva a sokmillió adósságot – amit a károsultaknak soha, senki már nem fog kifizetni. A földtulajdonosi közösség más bérlő után néz, s ha szerencséje van, talál olyan csapatot, akiknek nem számít, mennyibe kerül a vadászat. Vadászik és fizeti a vadkárt, mint a katonatiszt, akármennyi is. Ám az ilyen csapat olyan ritka, mint a szemüveges ősember. Sokkal inkább jellemző, hogy olyan jelentkező lesz, aki kőkeményen számol, s mert hozzászokott ahhoz, hogy bármi áron ő járjon jól (így szerezte a pénzét), a vadászterületbe „befektetett” összegnél többet akar kivenni a projektből. A területet kíméletlenül kirabolja és továbbáll – szinte garantáltan

adósságok hátrahagyásával. A vadkár ezalatt sem csökken, sőt... és ennek híre megy, úgyhogy hiába is keresnek új bérlőt, senki nem vállalja a garantált milliós ráfizetést.

A földtulajdonosi közösség kénytelen saját maga gyakorolni a vadászati jogot, ahol néhány földtulajdonos beáll vadásznak, de ezért a lehetőségért többnyire azzal kell fizetnie, hogy nem kérhet vadkárt a saját földterületére. De a nem vadászók várják a kártérítést, amire megint nem elegendő a vadászatból és a vadból származó bevétel. Amin egyáltalán nem lehet csodálkozni, hiszen a földművelőből lett újdonsült vadász a saját földterületét sem tudja megvédeni, nemhogy a többiekét. Amikor már tizedszer ül kinn eredménytelenül a földje szélén, hogy megelője a károsítók valamelyikét, elgondolkodik, hogy ennyi idő alatt hány hektárnyi területen tudott volna valami hasznos munkát végezni. Ha kevés benne a „vadászvér”, egy idő után feladja, és a ráfizetéses kártérés helyett beáll azok sorába, akik a jövedelmezőbb kártérítést akarják vadászó tulajdonosuktól megkapni. Mi a következő stádium? Egyre kevesebb aktívan vadászó tulajdonos, még kevesebb vadelejtés, és tovább növekvő vadkár – és már nincs kitől kérni a kártérítést.

Azonban a folyamatnak még koránt sincs vége. A területgazda földtulajdonosi közösségnek a törvény értelmében megmarad a vadgazdálkodási kötelezettsége, és a hivatásos vadász alkalmazásának költsége (alaphangon 2 millió forint/3000 hektár/év). Az előírt vadmennyiség lelovása, saját vadászok híján újabb költség, elmaradása esetén vadgazdálkodási bírság várható, sőt – a területtulajdonosok költségére – elrendelt hatósági vadászat. És a vadkárt nincs, aki kifizesse...

Fantazmagória? Félek, hogy nem az. A kifizethetetlen vadkár miatt már nem egy nagyhírű, régi vadásztársaság jelentett csődöt – a folyamat tehát elindult.

-som

Vigyázat, életveszély!

Soha nem látott mélységbe zuhant a vaddisznók átvételi ára, mert beütött a bumm. Bár akad némi jelentéktelen különbség az egyes vadhúsfelvásárlók árai között, de ilyen bagó ára nálunk a sertevadnak még soha nem volt. A 120 kiló feletti súlykategóriájú disznó esetében – amely normális esetben minden vadász hön áhított szíve-vágya – például három kiló vaddisznóhús áráért kapunk most egy kiló kutyatápot. Ha meg az elejtéshez szükséges golyós töltény árát nézzük, akkor a helyzet egyenesen röhögő gőrcsöt okozhatna, ha az egész nem fájna ennyire. Ilyen átvételi árkért bevinni sem érdemes, ezért aztán „fehéren-feketén” veszik is, mint a cukrot, vagy adják kompetenciába, netán „kapcsolatépítő” ajándéknak. (A különböző sötétebb módzatok egyáltalán nem mondhatók fehérholló ritkaságúaknak.) Különösen az utóbbi esetekben áll fenn a közvetlen életveszély, hiszen ha csak vizsgázott vadászok vinnék, vennék, még nem volna ekkora a baj, mert nekik

tudniuk kell, hogy sütés, főzés nélkül a fogyasztási biztonság az orosz rulettéhez hasonló, az egyáltalán nem ritka, viszont gyógyíthatatlan, halálos végű trichinella fertőzés veszélye miatt. Növeli a balesetveszélyt az a sajnálatos tény is, hogy ma többre kerül a húsvizsgálat, mint maga a disznó, hiszen annak az ára – ha változik is – a tapasztalatok szerint mindig csak fölfelé ment. Ezért aztán mindig akadnak szép számmal olyan „spórolós” haspókók, akik mindig, mindennel jól akarnak járni, és például disznóöléskor 10-20 kilót bedarálva szaporítják a kolbászúst. A jóhiszemű laikusok konyhájába is könnyen betévedhet egy-egy – szó szerint értendő – „schwarzwild”. Minden vadász érezze humanitárius kötelességének, hogy mindenkinek – akinek csak tudja – felhívja a figyelmét a vaddisznóhús sütés-főzésének elengedhetetlen fontosságára. Ehelyütt mi is ezt tettük, mert biztos, ami biztos. Itt tényleg nem babra megy játék: vigyázat, emberéletekről van szó!

-by

ÁCS PIROSKA

Kor : 35 év
Magasság : 166 cm
Testsúly : 54 kg
Szemszín : zöldesbarna
Hajszín : barna
Csípőbőség : 94 cm
Derékbőség : 64 cm
Mellbőség : 86 cm

BODÓ KATALIN

Kor : 29 év
Magasság : 162 cm
Testsúly : 51 kg
Szemszín : barna
Hajszín : barna
Csípőbőség : 94 cm
Derékbőség : 68 cm
Mellbőség : 90 cm

DOMBAI LAURA

Kor : 20 év
Magasság : 170 cm
Testsúly : 52 kg
Szemszín : zöld
Hajszín : barna
Csípőbőség : 86 cm
Derékbőség : 60 cm
Mellbőség : 90 cm

FUTÓ IVETT

Kor : 21 év
Magasság : 176 cm
Testsúly : 55 kg
Szemszín : zöld
Hajszín : barna
Csípőbőség : 86 cm
Derékbőség : 64 cm
Mellbőség : 83 cm

(A fotók a www.huntingpress.eu honlapon a Miss FeHoVa menüpontra kattintva nagyíthatók.)

Szavazzon az első Miss FeHoVá-ra!

Novemberben hirdettük meg az I. Miss FeHoVa szépségversenyt, amelynek döntőjét a szakkiállítás színpadán rendezzük meg február 16-án, 14 órakor. A szépségkirálynőt és az udvarhölgyeket öttagú zsűri választja ki, ám a FeHoVa két és fél napja alatt a közönség is szavazhat a döntőbe jutott hölgyekre.

Kizárólag az „A” pavilon 201/B standján – a D pavilonba vezető átjárónál, az állami erdészetek mellett, a büfével szemben – a Magyar VADÁSZLAP standján lehet a hölgyekre szavazni, de csak érvényes vadászkartya bemutatásával.

Vadászkartyával az előfizetőink és a Vadászati Kulturális Egyesület tagjai rendelkeznek. Akik a helyszínen fizetnek elő a VADÁSZLAP-ra, a befizetési nyugta felmutatásával adhatják le voksaikat.

Szavazni 2013. február 14-én, 12 órától február 16-án, 12 óráig lehetséges.

A szakmai elő-zsűri január 20-án megtartotta az elődöntőt, amelyen egységes fotók készültek a versenyzőkről. Néhányan a téli útviszonyok miatt nem érkeztek meg a fotózásra, náluk az eredetileg beküldött fotókat vette figyelembe az elő-zsűri.

A fotók és a személyes benyomások alapján választotta ki az elő-zsűri a döntő 12 résztvevőjét, akikre majd a FeHoVa-n lehet szavazni. A legtöbb szavazatot kapott hölgy a közönség díját – egy szép kalocsai vázát – veheti majd át, melyet Tóth Kálmán, szakmári vadász, a zsűri egyik tagja ajánlott fel. 🐾

IGNÁTH TÜNDE

Kor : 25 év
Magasság : 165 cm
Testsúly : 50 kg
Szemszín : barna
Hajszín : szőke
Csípőbőség : 87 cm
Derékbőség : 64 cm
Mellbőség : 82 cm

JÓZSA DANIELLA

Kor : 18 év
Magasság : 176 cm
Testsúly : 56 kg
Szemszín : zöld
Hajszín : szőke
Csípőbőség : 88 cm
Derékbőség : 70 cm
Mellbőség : 80 cm

KÓS ANNA DOMINIKA

Kor : 21 év
Magasság : 175 cm
Testsúly : 62 kg
Szemszín : barna
Hajszín : barna
Csípőbőség : 90 cm
Derékbőség : 69 cm
Mellbőség : 91 cm

**MAROSÁN-PÁL
MELINDA**

Kor : 32 év
Magasság : 163 cm
Testsúly : 56 kg
Szemszín : kék
Hajszín : szőke
Csípőbőség : 94 cm
Derékbőség : 69 cm
Mellbőség : 87 cm

SZABÓ GABRIELLA

Kor : 21 év
Magasság : 172 cm
Testsúly : 55 kg
Szemszín : zöld
Hajszín : szőkésbarna
Csípőbőség : 90 cm
Derékbőség : 65 cm
Mellbőség : 90 cm

TAKÁCS SZABINA

Kor : 23 év
Magasság : 174 cm
Testsúly : 57 kg
Szemszín : barna
Hajszín : barna
Csípőbőség : 92 cm
Derékbőség : 65 cm
Mellbőség : 95 cm

TOMPOS KLAUDIA

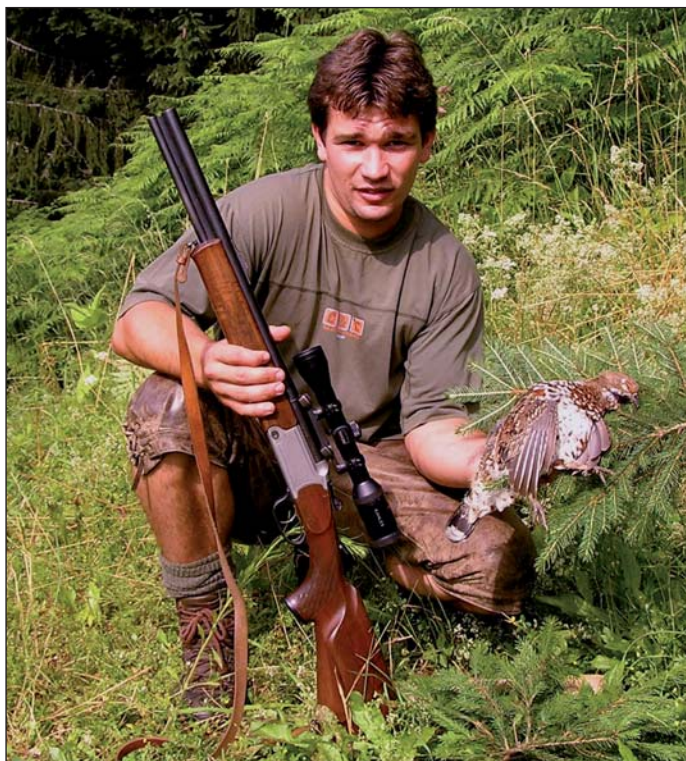
Kor : 23 év
Magasság : 159 cm
Testsúly : 54 kg
Szemszín : barna
Hajszín : szőke
Csípőbőség : 89 cm
Derékbőség : 72 cm
Mellbőség : 90 cm

TÜSKÉS ÉVA

Kor : 22 év
Magasság : 168 cm
Testsúly : 56 kg
Szemszín : barna
Hajszín : barna
Csípőbőség : 90 cm
Derékbőség : 70 cm
Mellbőség : 88 cm

Zokniban és mezítláb

Azt mondja a felesége, hogy jobban szereti a nyarakat, mert akkor mezítláb cserkel ijával a kiszemelt vad után. Telente nem győzi őt zoknival, harisnyával. Alapvetően ez nem normális viselkedés, de egy megszállott vadász esetében elfogadható. Fenyvesi Norbertre sok mindent rá lehet fogni, de azt semmiképpen sem, hogy hidegen hagyja bármiféle vadászatot. Pedig a felmenői, sőt a szélesebb rokonság körében sem gyakorolta senki a vadászatot. Még jócskán a balatonszabadi általános iskola kifogásolható magaviseletű, de jó tanulója volt, amikor „megfertőzték” a vad szeretetével, a vadászat izgalmával egy nyúlbefogáson. Mindjárt másképpen állt a kezében a légpuska is... és rendszeres résztvevője lett a tengődi hajtásoknak. Kézenfekvőnek látszott, hogy vadásziskolába jelentkezzen, de a túljelentkezés miatt nem vették fel a barcsi erdészeti szakiskolába. Ettől még nem lett hűtlen a természethez, a siófoki Baross Gábor Szakközépiskola elvégzése után környezetvédelmi technikus lett. Egy évig halórködött, majd a sellyei hivatásos vadászvizsga letétele után a nagyvadas Tengődi Diana Vt. alkalmazta. Néhány év után a karádi földtulajdonos vadászokat szolgálta, majd 2002-ben a pati földtulajdonosi vadászati közösséghez pártolt. Négy évig volt Paton és Karvalics Sándor elnök nagyon sajnálta, hogy a 2006-ban kezdődő haszonbérleti ciklusban már nem dolgozhattak együtt. Talán az egyik legnagyobb dicséret, ha valakiről nem tudnak rosszat mondani, mert kiválóan tette a dolgát.

2006 akár fordulópontnak is tekinthető Fenyvesi Norbert hivatásos vadász életében, mert Zsuffa Béla társaként ekkor állt először a saját lábára, közösen vitték a nagyatádi székhelyű, akkor még 3 ezer hektáros Naturvad Vt. vadgazdálkodását, vadászatát. A kapcsolatuk ma is élő, de Norbi már csak, mint földtulajdonosi képviselő vesz részt a munkában, ugyanis 2009-ben önálló családi vállalkozásba kezdett, szinte kizárólag külföldi vadászatokat szervez - a számlákat saját cége, az FN Hunting Kft. állítja ki.

Mielőtt az egyre jobban erősödő vadásztatói nimbuszáról ejtenék szót, nem hallgathatom el, hogy a nevét egy halálos vadász-

baleset kapcsán ismertem meg. (Többször is foglalkoztunk a balesettel a lap hasábjain.) 2007. november 24-én vaddisznóhajtáson vett részt, melyen lőhető volt a szarvas tarvad is. Bocska határában egy magaslesen ült, amikor kilépett a nyiladékra három szarvas... és a lövése után, a tőle 316 méterre lévő magaslesen ülő vadász meghalt. Ma is érthetetlen mindenki számára, hogyan kapott egy pocsolva vizén gellert a lövedék, mely kioltotta egy ember életét. Három szakértő is véleményezte a bíróságon a történetet, megállapították, hogy a baleset fatális véletlen volt, ezért másodfokon – közel két év eltelte után – a Zala megyei bíróság jogerősen felmentette a foglalkozás körében elkövetett halálos baleset vádjá alól.

- Senkinek sem kívánom azt az érzést, amikor a lövésem után hallottam a vendégvadász feljajdulását... és a csöndet. Rádiókapcsolatban voltunk, ami még szörnyűbbé tette a helyzetet. Nagyon nehezen dolgoztam fel a balesetet, és azóta még a puskámat sem emelem fel, ha látom/tudom, hogy vadász áll, vagy állhat a lőirány közelében.

Hát igen. Belegondolni is rossz, nehogy még „elkövetőként” – akár a legkisebb vadász baleset – szenvedő alanyának lenni. De az élet megy tovább, a nagy K.O.-k után is talpra kell állni. Az erős egyéniségeknek ez nem okoz gondot, különösen akkor nem, ha valaki elkötelezett. És Fenyvesi Norbert egész élete a vadászat iránti elkötelezettségről szól. Ráadásul kitalált valami olyasmit, ami különlegessé, keresetté tette őt. Profi hivatásos vadászként, profi fotóssá, operatőrre képpezte magát.

Takács Viktor, Blaumann Ödön ugyanezt az utat járja, azzal a különbséggel, hogy Norbi Kamcsatkára, Kanadába, Alaszkába, Kirgizisztánba, Törökországba, Afrikába és még sorolhatnám... vadászatokat szervez és a vadászatról, a vad elejtéséről, a lövésről filmet készít és a trófeával együtt adja át a képes úti beszámolót.

Még a tengődi vadásztársaságnál vadörkődött, amikor meghívták Svédországba, jávorvadászatra. Az iskolában angolul tanult, a német csak úgy „ragadt” rá. Aztán 2000-ben a saját költségén elutazott Namíbiába – vadászni... és ez után kezdett el azon fáradozni, hogy érdemes lenne afrikai szafarikat és a megismert más országokba vadászatokat szervezni. Ma ott tart, hogy az év nagy részét külföldön tölti, de csak oda visz vendéget, ahol ő is vadászott, ahol ismeri a területet és a vadásztatókat. Tavaly például kilencszer volt Afrikában és 1-2 hónapot töltött a közép-ázsiai kirgiz hegyek között.

A fotózás, illetőleg a „kamerázás” is a vadörkődés idejére nyúlik vissza. Úgy látta, hogy tetszett a fizető vendégeknek, ha meg tudta mutatni egy-egy szabad területen élő bak vagy bika agancsát, és a felvételei alapján választhatták ki, melyiket kívánják elejteni. Persze azért ez nem ilyen egyszerű, némi érzék és nem utolsó sorban profi eszközök kelljenek hozzá. A filmek készítéséhez még meg kellett tanulnia vágni is, hogy csak az érdekes, a használható és az emlékezetes képkockák maradjanak az atmoszférával, zenével kísért összeállításban. *(Nem árulok el titkot, hogy megegyeztünk Norbival, mivel neki nincs rá ideje, a Huntingpress Stúdió készít filmeket a több száz óránál is több, különböző vadfajokról és vadászatokról szóló felvételeiből.)*

Nem kell nagy bátorság hozzá, hogy kijelenthessem, a 37 éves Fenyvesi Norbert sikeres ember. Nulláról indult és ma boldog családapa, egy 13 éves kislány és egy 6 éves kislány apukája. A felesége szintén a közös vállalkozásukban tevékenykedik, gondoskodik a 8 szobás pati vendégház forgalmáról.

Az sem kétséges, hogy Fenyvesi Norbert befutott vadászatszervező. És nagyon sikeres vadász, őszinte vadász-irigységgel gratulálhattam a hatalmas kamcsatkai jávorlapátjához, a kanadai feketemedvéjéhez, az altáji argalijához, vagy a Marco Polójához... a többről ne is essék szó.

Illetőleg mégis, merthogy ma már azt tartja igazi kihívásnak, ha az R8-as Blaserével 400 méternél távolabbról tudja meglőni a kiszemelt – lefilmezett – hegyi

vadat, vagy 20 méteren belül – akár hajtasban is – vadászíjjal a vaddisznót.

Mit ad Isten, amikor a „legemlékezetesebb” vadászatáról faggattam, akkor egy törökországi, íjjal elejtett kan történetét mondta el.

- Nyár volt, arattak Pinar Basi környékén, amikor délután egy út menti magas fára felmáztam a famászó magaslesemmel. Elhelyezkedtem, a szóró 18-20 méterre volt tőlem. Késő délután jött egy szénásszekér és olyan pechesen fordult, hogy a széna nagy része leborult... természetesen a szóróra. A törökök komótosan felrakták a szekeret, még pisiltek is a jól végzett pakolás után. Már erősen sötétedett, amikor megjelent előttem két kutya és szemérmetlenül szexeltek egyet. Legalább egy óráig voltak „összeragadva”. Ilyen előzmények után teljesen reménytelennek tűnt az esti les, már a lemásztást fontolgattam, amikor kióvatoskodott a szóróra egy hatalmas kan. Az első vesszővel fültövön, a másodikkal szíven lőttem.

Nem kis teljesítmény. 27,5 és 27,3 centiméteresek a nagyagarak és 21 centis a kisagyar.

Őszintén? Nem kértem, hogy egy másik „leg”-et is elmeséljen.

-css-

Táguló, színesedő világban élnek...

Hunor csendes, arca nyugodt, szemei lehunyva, aprócska kezével a levegőt markolássza. A kis Imi, a rangidős testvér mellette áll, vagy ha úgy tetszik előttem, mintegy védőgátat emelve kettőnk közé. Ádám a számítógépet gyötri, de a félszemét ő is rajtam tartja. Nimród a szőnyegen ülve figyel. Édesanyjuk e különös csoportosulás centrumában áll, mosolyog, s a mosolya mindahányunk arcára derűt varázsol. Tíz nappal a szülés után olyan üde, mintha egy wellness szállodából tért volna haza. A boldog apa momentán éppen az ellentéte. Szemefénye megtört, feje nehéz. Buli volt, mondja magyarázatképpen a párja, mire ő pontosít: tejfakasztó szertartás volt, szándékuk szerint hagyományteremtő jelleggel...

A 332 lakosú kis faluban 60 tizennégy év alatti gyermek él, és ebből négy itt van körülöttünk. Elrendeződésük pillanatonként változik, most éppen Nimród harcol pólyás kis öccséért, mert amióta ő hazaérkezett, birtoklása, karba vétele hierarchikus je-

lentőséggel bír a testvéri közösségen belül. Garéban vagyunk, a Baranyai dombság déli peremén, alig 4-5 kilométernyire a táj fölé magasodó Tenkes-hegytől. Földrajzi kistájak, nemzetiségek, nyelvek és kultúrák találkozási területe ez a vidék. Magyarok,

horvátok, németek, cigányok élnek együtt, mint egy sajátos szöttek szétbogozhatatlan szálai, színei. Mindez azért kerül most itt szóba, mert a kis Imre egy naptár bemutatásával igyekszik megerősíteni a tekintélyét. A falinaptár lapjain gyermekrajzok láthatóak, az alkotók egyike pedig ő maga, az áprilist ugyanis egy horvát népviseletbe öltözött emberpárról készült rajza díszíti. Hétéves, magyar anyanyelvű gyermekként a közeli Szalánta horvát nemzetiségű iskolájának tanulója...

Az életkor szerinti rangsorban az ötéves Ádám áll a második helyen, aki gyakran leli bátyja bosszantásában, kisebb-nagyobb csínyek elkövetésében örömét, de aki ezért szinte soha se kap büntetést, mert mindig, minden akciója az érintettek megbékítésével zárul.

Nimród hároméves. „Apja fia”, már a vadászat szó elhangzása is lázba hozza. Természetesen keresztapja, Harka Csaba is vadász, aki a hivatalos keresztelési szertartást azzal teljesítette ki, hogy vaddisznóvérrrel keresztet rajzolt a homlokára. Hunor 3040 grammal, 48 centiméteres testhosszal született, s bár még csak tíznapos, a jelek

szerint elsőszülött bátyja, Imi szemlélődő alkotát örökölte. A négy fiú, így együtt, természetesen, hangyabolyhoz hasonlósá teszi a lakást. És akkor az édesapjukról, folyamatosan csörgő telefonjáról, a bejelentett és váratlan látogatókról még nem is esett szó...

Ifjabb Víg Imre vadgazdamérnök, hivatásos vadász és egyben a 16 ezer hektáron gazdálkodó Ócsárd és Vidéke Vadásztársaság vadászmentere. Otthona vadásztársasági találkozási pont, sőt 2012 júliusa óta, amikor is időközi választáson polgármesterré választották, tárgyalóhelyiség is. (Érkezésemkor éppen az alpolgármesterrel váltottuk egymást.) Tímea ezzel az új tisztséggel kapcsolatban meg is jegyzi, hogy ez mintha már sok is lenne, amióta Imre polgármester, ébren tölti a fél éjszakát...

A gyermekkori álmokról beszélgetünk, a kamaszkor jövővel kapcsolatos látomásairól. Tímea pécsi lány volt, szerette és igényelte a mozgalmas életet, a szórakozást. Szakközépiskolába járt, női szabó lett, 2000-ben kapta kézhez a szakmunkás bizonyítványt. Mint minden kamaszlány, ő is gyakran látta magát divatos ruhákban, reflektorok fényében. Garéban nincsenek reflektorok. Flancos ruhák sincsenek. Nem tagadja, először bizony szokatlan volt a falusi csend, az eseménytelenség, de viszonylag hamar ráébredt, hogy a valóban fontos dolgok nem a térben, nem az utcán, nem a szórakozóhelyeken, hanem magában az emberben történnek. Ahogy jöttek a gyerekek, úgy tágult, színesedett és gazdagodott körülöttük a világ, mondja, miközben megpróbálja elrendezni az öleiben, illetve maga körül a legjobb helyekért presztízsharcot vívó gyerkőcöket.

Imre életének, pályáivének alakulása töretlen volt, akár azt is mondhatjuk: eleve elrendeltetett. Párnapos korában (amikor ugyanúgy markolászta a levegőt, mint most a kicsiny Hunor), apja egy őztróféát nyújtott oda neki, hogy azt szorongassa. Keresztapjának pedig legjobb barátját, Jakab Istvánt kérte fel. Aki tudja, ki volt Jakab István, annak nem kell ehhez a tényhez semmit se hozzátennem. Aki nem,

annak elmondom: a fiatalon elhunyt Jakab István (1948-1992) lábodi hivatásos vadász, a magyarországi vérebezés háború utáni időszakának elhivatott személyisége volt, a Magyar Véreb Egyesület tenyésztési vezetője, aki Didó nevű vérebével sikert sikerre halmozott. Emlékének felidézése kissé el is érzékenyíti Imrét. Menjünk át apuhoz! – javasolja hirtelen, mintegy a megidézett múlt vonzásának engedve.

Nem kell messzire mennünk. Idősb és ifjabb Víg Imre egy fedél alatt él, a szülők a ház utcai részét lakják, a fiatalok az udvari szárnyat. Az üvegezett veranda „vadászirodának” van berendezve: idősb Víg Imre

38 évig volt az Ócsárd és Vidéke Vadásztársaság vadászmentere. Imre fia 2011-ben az ő örökébe lépett. Minden vadász álma, hogy a fiának adhassa át a stafétabotot, de az ilyen mértékű „jogfolytonosság” csak kevesek esetében következik be. Idősb Víg Imre ugyanis a korábbi években polgármester is volt...

Szóba hozom azt az őzagancsot, melyet 38 évvel ezelőtt a fia markolászó kis kezébe nyomott, így aztán azonnal meg is kell néznünk a trófeaszobát. A nevezetes agancsot kézbe is vesszük: a trófeabírálatkor 720 grammot nyomott és 157 pontot kapott...

És máris a szakmai kérdések közepette vagyunk! A vadásztársaság a Dél-baranyai

dombság elnevezésű kistájhoz tartozik, az Ormánságot is érintve. A területet észak-dél irányú, patakokat rejtő völgyek szabdalják. Halastavak, nádasok teszik változatosabbá a tájat, mely mindössze 13 százaléban erdőszült. Az őzállomány mindig is jó volt, a szarvasok korábban többnyire a vajszlói erdőkből és a Dráva mellől érkeztek, mostanság azonban már inkább tőlük várják a szomszédok a vadat... Vad ott van, ahol a víz és az élelem mellett nyugalmat is talál, állítják egybehangzóan. A vaddisznó sok gondot okoz, ám hajtásokat mégse szerveznek, kizárólag szórókon vadásszák (ott azonban nagyon is intenzíven), mert a hajtások alkalmával minden más vadfaj is menekülésre kényszerül. A vaddisznók hódító fekete sereggént vették birtokba a területet.

1998-ban 116, 2008-ban 502 került terítékre. Azért ezeknek az éveknek az adatait idézem, mert ifjabb Víg Imre vadgazdamérnöki szakkolgozata, mely a vaddisznó- és fácánállományok alakulását, egymásra hatását vizsgálta, 2009-es keltezésű. Adatokkal alátámasztott végkövetkeztetése egyértelmű: a fácánlétszám drasztikus csökkenése szoros összefüggést mutat a vaddisznó létszám növekedésével, ámbar a vadpopulációk összeomlásának, természetesen, mindig több oka van.

A fácánmennyiség alakulása, a társas fácánvadászatok lehetősége nem csupán vadgazdálkodási kérdés, vallja ifjabb Víg Imre. A közös együttlét, a közös élmények lehetővé teszik egymás jobb megismerését, növelik a társaság összetartó erejét, ami a jövő alakulása szempontjából döntő jelentőségű. Mint ahogy a terület egységének megóvása is. Megfelelő nagyságú vadászterület nélkül csak üres beszéd a szarvasgazdálkodás és védelem.

A jövőről beszélgetve ismét a gyerekekre terelődik a szó.

Vadászok lesznek? Ifjabb Víg Imre bizonytalan kézmozdulatot tesz. Ő semmiképpen se alakítja olyan tudatosan az életútjukat, mint ahogy az övé alakult. Ámbar, teszi hozzá mosolyogva, a vadászskürtöt a tíznapos Hunor kivételével már mind egyikük meg tudja fújni... ♡

Össztűz a vaddisznókra

Baranya megyében is egyre több gondot okoznak az elszaporodott vaddisznók. Az erdő- és mezőgazdasági károk mellett egyre nagyobb gond a városok, falvak külterületein megtelepedett kisebb kondák károkozása. Itt elsősorban a veteményekben és a parkosításokban okoznak károkat, de még ennél is több problémát okoznak a pusztá jelenlétükkel. Az urbánus városi ember nyilván nincs hozzászokva ahhoz, hogy a napi munka után késő este hazatérve, egy konda vaddisznó turkálja az egész évben oly gondosan ápolt kerti pázsitot. A hazatérő tulajdonost az elugró konda egy nagy röffenéssel nyugtázza, ami ezek után különböző városi legendáknak ad alapot. Hallani útonálló vaddisznókról, akik nem engedték el az éppen munkába vagy iskolába igyekvőket. Vaddisznók által fel-falt házi kedvencekről, megrámadott kutyákról és egyre több „veszélyes” kalandról. A szakemberek természetesen tudják, hogy a történetek egy részének csupán az alapja igaz. Történetesen az, hogy a vaddisznók életszerűen elfoglalták a városkörnyéki gondozatlan, gazzal, szederindával benőtt kiskerteket és esténként innen indulnak kukázó portyáikra.

A jelenség nem egyedi, hisz szinte egész Európára jellemző a vaddisznó térhódítása és a szakemberek általános véleménye, hogy az állomány nem a megfelelő élőhelyet foglalja el. Hazánk és ezen belül Baranya megye tökéletes példája lehetne a rossz helyen rosszkor feltűnő vaddisznóállománynak. A nyolcvanas évek végén készült Baranyában egy tanulmány (Bodnár-Papp), mely négy szarvasgazdálkodási körzetre osztotta fel a megyét, úgymint a Mecseki Tájegység, a Drávamentei Tájegység, a Duna-Ártéri Tájegység, valamint a Tájegységen kívüli területek. Ez a dolgozat akkor kizárólag a szarvas-gazdálkodásról szólt és a vaddisznóállomány alakulásával nem foglalkozott. A tanulmány 1989-ben készült, de úgy tűnik, az akkori tapasztalatok bizonyos esetekben, több mint húsz év elteltével is alkalmazhatók. Ebben az esetben számunkra a tájegységen kívüli területek az érdekesek és kizárólag a vaddisznóállomány helyzetével kapcsolatban. Ez a körzet mintegy 50 000 hektár

tehető, ahol szinte száz százalékban intenzív mezőgazdálkodás folyik. Az erdőszűrés alig 15 százalék körüli. Ezek a körzeten kívüli területek nagyjából Szigetvár és Véménd között terülnek el kelet-nyugati irányban. Az említett dolgozat készítésekor ezeken a tájegységen kívüli területeken még nem gazdálkodtak a vaddisznóval, pontosabban nem volt megtelepedett törzsállomány. A disznó migrált, és ugyanúgy mozgott, mint a szarvas. A vegetációs időszakban előfordult a mezőgazdaságban, de aztán ha lekerült a termés, visszahúzódt az erdőszűrt területekre. Ez az idillikus helyzet a nyolcvanas évek vége felé kezdett megváltozni. A tájegységen kívüli területeken gazdálkodó vadászok bizonyára szórhatják a hamut a fejükre, mert nem kis közük volt ahhoz, hogy a disznó megtelepedjen a mezőgazdaságban. Azt mondják, aminek egy oka van, az nem történik meg, viszont aminek több, az elkerülhetetlen. A vaddisznó térhódításának sem egy oka van, de az egyik, az bizonyára az intenzív etetés. A hetvenes-nyolcvanas években a mezőgazdasági területeken viszonylag kevés volt a vaddisznó. Azt a vadászt, aki vaddisznó-vadászatai során évente többször is sikeres volt, hősként ünnepezték és hamarosan megválasztották vadászmasternek, mint a vadásztársaság legügyesebb vadászát.

Elkezdődött a nagyüzemi szórózás, az intenzív etetés, mert az addig „csak” az apróvaddal gazdálkodó vadászok is rájöttek arra, hogy a szórón mennyivel könnyebb elejteni a hön áhitott vadkant. Nem kellett hozzá sok idő és az amúgy intelligens vaddisznó rájött, hogy minek annyit máskálni, jönni-menni. Egyszerűbb helyben megkeresni a búvóhelyeket, és ami a legfontosabb, a táplálék és a víz helyben van. A nyolcvanas évek végére tehető, amikor az intenzív etetés hatására (ez csak egy ok!) a tájegységen kívüli területeken törzsállomány alakult ki. Ezek olyan kondák voltak, melyek nem járták már a bükkösök bérceit és nem láttak bükkmakkot, kukoricán és búzán nevelkednek a mai napig. A megállapításhoz, hogy Baranyában sok a vaddisznó vagy kevés, nyilván más tanulmányokra is szükség van, de hogy az

állomány nagy része rossz helyen van, az biztos. Az elmúlt évek terítékadatait vizsgálva egyértelmű, hogy a megye vaddisznóállományának jelentős része egy ideje a tájegységen kívüli területeken tartózkodik. Olyan területeken, ahol tizenöt éve még csak hírből ismerték a vaddisznót, ma harmincas-ötvenes napi teritékeket produkálnak a szabadterületi vaddisznó-vadászatokon a vadászok. Ugyanakkor a klasszikus nagyvadas területek olykor szenvednek, mert nincs elég disznó a hajtásokban. Egyértelmű tehát, hogy nincs sokkal több vaddisznó, mint tíz éve, csak új helyen van, és ezeken az újonnan meghódított területeken mindenki sokkal érzékenyebb a jelenlétére.

A megoldás a vaddisznó visszaszorítására a mezőgazdasági területekről nem egyszerű, mondhatnánk komplex feladat. A tájegységen kívüli területen gazdálkodó vadászatra jogosultak az elmúlt évtizedekben megtanultak vaddisznóra vadászni, sőt kitanulták a vaddisznóhajtások fortélyát is. Ezt a hajtások terítékadatai egyértelműen bizonyítják, mégis úgy tűnik, egy-egy napi ötvenes teríték után mintha egyet se lőnének. Az egyértelmű, hogy a szórókkal be lehet húzni a vaddisznót, de egy személyes kísérlet kapcsán az is kiderült, hogy az etetés megszüntetésével csökkenthetők a károk. Egy erdőfoltban tíz éve üzemelt egy jó szóró. Az etetőhely telepítését annak idején azzal magyaráztam, hogy így lehet szemmel tartani az állományt, így biztonságosan vadászható és kordában tudjuk tartani a vaddisznókat. A szórón időről-időre elesett egy-egy vad, de a környéken egyre nőtt a vadkár – ami a kukoricavetési időszakban volt látványos. Tíz év kínlás után, az esedékes januári vaddisznóhajtás végén, egycsapásra megszüntettem a szórót. Semmilyen takarmányt nem vittem a környékre és láss csodát, a disznók elkezdtek fogatkozni. A lassú, de folyamatos elvándorlás olyan látványosra sikeredett, hogy az addig minden ismert módszerrel védett tavaszi kukoricavetéseken írd és mond nullára csökkent a túráskár. Ősszel a hajtások előtt ismét beindítottam a szórót. Nem telt el két hét és a környékben lévő összes őszi vetés szét lett túrva. Természetesen az etetés megvonása is csak egy módszer.

Agyaki Gábor

Forradalmi újítás

A Leica egy nemzetközi elismerésnek örvendő optikai eszközt gyártó cég, amely a többi között vadászoknak is gyárt felszereléseket: távolságmérőket, céltávcsöveket, keresőtávcsöveket. Legújabb termékeik – a 8x42 Leica Geovid HD-B 42 és a 10x42 Leica Geovid HD-B 42, amelyeket január 15-én mutatnak be a nagyjérdeműnek a Las Vegas-i SHOT Show-n – forradalmasíthatják a keresőtávcső fogalmát.

Az európai vadászattal, illetőleg fegyverekkel foglalkozó sajtóorgánomok képviselőinek január 10-én tartottak egy nagyszabású sajtótájékoztatót az ausztriai Alpok lábainál elterülő síparadicsomban, Grossarlban. Fejes Zoltánnal, a Leitz -Hungaria Kft. tulajdonosával és „sofőrködésével” vágunk neki a 460 kilométeres útnak, hogy a végén elfoglaljuk szobáinkat az Edelweiss hotelben. A koraesti állófogadáson a résztvevők még nem tudták, mire számítsanak, a szervezők mindvégig valami meglepetésről beszéltek, amelyet majd bemutatnak este. A köszöntő szavak után húszunkat megkértek, hogy szálljunk be a hotel előtt parkoló, taxiként működő kisbuszokba, amelyek majd elvisznek az addigra már sokat emlegetett meglepetéshez. A kíváncsi résztvevőkkel megrakott kocsik a csúszós utak és a hóesés ellenére könnyedén kapaszkodtak fel a keskeny hegyi szerpentinre, egészen az egyik sípálya aljáig. Innen egy nagy, piros, lánctalpas, sípályák karbantartására használt géppel, a raktrakkal indultunk tovább, amelynek a belső terében és a hóhányó lapát helyére felszerelt fém kalitkájában helyezkedtünk el. Bő negyedórás rendhagyó „hegymászást” követően, végül egy úgynevezett „hütténél”, magyarul fából készült kunyhónál kötöttünk ki a sípálya mellett, amely valójában egy hegyre épített étterem volt. Az út végére már kialakultak kisebb „klikkek”, így csoportokban vettük birtokba asztalainkat.

A hátramaradt kollégákra sem kellett sokáig várni, fertályórán belül mindenki megérkezett, söröskorsók és snapszos kupicák kerültek az asztalra. A Leica emberei a vacsora fogásai közti szünetekben mondtak el mindent a cégről és termékeikről. A desszert előtt végül lehullott a lepel a nagy titokról, és elsőként vehettük kézbe a cég új keresőtávcsövét, a Leica Geovid HD-B 42-t, amelytől a Leica egyértelműen a piac forradalmasítását várja. Több mint 20 év telt el azóta, hogy a Leica piacra dobta a Geovid szériát, amely akkoriban a világ első beépített távolságmérővel rendelkező keresőtávcsöve volt (7x42).

Ezt a modellt 2004-ben a Geovid BRF (8x42 és 10x42), majd 2005-ben ugyanezen névvel a 8x56 és a 15x56 követte, amely eszközök saját kategóriájukban mind a mai napig a legkisebb és legpraktikusabb keresőtávcsövek közé tartoznak. A következő előrelépés 2009-ben történt, amikor a cég előrukkolt a Geovid HD szériával. Ezen távcsövek nagyítása 8, 10, illetőleg 15-ös volt, míg frontlencse átmérőjük 42 és 56 milliméter volt. 2013 ismételtén a Leica éve, hiszen új termékük, a Geovid HD-B 42 több szempontból is érdekesnek bizonyul.

Az új távcsövet precíz ballisztikai programmal látták el, amely másodpercek alatt jelzi használatjának a számára legfontosabb információkat: nem csak a távolságot (körülbelül 1800 méterig), hanem azt is, hogy az adott távolságra hányat kell kattintani céltávcsöve magasságállító tornyán a tökéletes lövés eléréséhez. Ennek érdekében az egyik legjelentősebb újítás a keresőtávcsőbe helyezhető micro-SD kártya, amelyre az Internet segítségével a vadász a számítógépére letöltött legfontosabb információkat és ballisztikai adatokat átmásolhatja. Az új Leica termék külsejében is forradalmasítja a kínálatot. Az enyhén görbített tubus és az új híd felépítés révén az eszköz könnyen és kényelmesen használható. Súlya elemekkel együtt mindössze 980 gramm. A távcsövön két állítógomb található, amelyeket úgy helyeztek el, hogy mind bal-, mind jobbkezes vadászok egyaránt könnyedén kezelhessék őket. A távcsőbe elhelyezett lencsék nagykontrasztú, éles képet biztosítanak még a hajnali órákban is. A paramétereket jelző LED kijelző minden fényviszony mellett jól látható.

Ugyanezen az estén mutatták be a Leica szakemberei a LEICA RANGEMASTER CRF 1000-R távolságmérőt. A termék sokoldalúságát hangsúlyozták (például könnyű súlyát, kompakt – könnyen zsebre vágható – méretét, illetőleg a beépített távolság- és ballisztikai információkat), ami miatt ez az eszköz praktikus lehet minden vadász számára.

KÓKAI MÁRTON

marton.kokai@vadaszlap.hu

DOMOKOS

HUNTING SUPPLIES

www.domokosvadaszbolt.hu

FABARM**ELOS C**

Field / AI / Paradox

és Sporting

ELOS C SPORTING AS

ELOS C FIELD

ELOS C AL

- innováció
- design
- minőség

Az ELOS család
fenoménjai már**448.000**
Ft-tól

1630 BAR-on tesztelt

**Megújult a
weblapunk!**

www.domokosvadaszbolt.hu

Szamárfogattal a világpiacra

A XIX. század közepén, a Ruhr-vidék peremén lévő Gummersbachban Albrecht Kind, az ifjú kereskedő első jelentősebb nyereségét még a környéken szokásos vasércbányászattal kereste meg. Első ezer tallérját a jobb fialás érdekében azonnal újabb, a környéken szerfelett szokatlan vállalkozásba fektette, és 1853. szeptember 24-én a szülői házban egy inassal, mint egyetlen alkalmazottal megalapította fegyver-nagykereskedését. A korabeli, meglehetősen gyér vasúti hálózattal rendelkező Németföldön a megrendelt áru célba juttatása körülményes volt. A logisztikát a szomszéd fuvaros napjában egyszer forduló számfogata jelentette, amely hegyen-völgyön át szállította a megrendelt árut a legközelebbi vasútállomásig.

Ebben a házban ringott az AKAH és az utódok bölcsője

Az újsütetű fegyverkereskedő első nagyobb külföldi megrendelését az Egyesült Államokból kapta egy nagyobb tétel, méltán híres suhli J. P. Sauer & Söhne gyártmányú vadászpuskára. Talán a tengerentúli kapcsolatoknak is köszönhetően, 1856-ban az akkor újonnan alapított Smith & Wesson-tól megkapta a németországi kizárólagos képviselési jogot, amely azóta is, több mint 150 év elteltével folyamatos! Szintén a ködös kezdetektől fogva képviseli az AKAH az angol Eley tölténgyártót! A több nyelven beszélő Albrecht Kind számára az exportpiacok mindig fontosak voltak és így a XIX. század végéig létrejöttek

szinte az egész világot behálózó képviseletek Oroszországban, Dél-Amerikában és még a távol-keleti holland gyarmatokon is.

A vadászat németországi „tömegsporttá” válása a belső piacok növekedésére jótékonyan hatott és az ügyfelek jobb kiszolgálása érdekében elsőként(!) egész Németországban, 1895-ben megjelentették az első nyomtatott katalógusukat is. Ezzel a Kind céget bátran tekinthetjük a mai katalógus-áruházak őseinek. A több lábbon állás és a növekvő vezető igényeknek történő megfelelés jegyében 1865-ben megnyílt a bődízműves részleg, amely mind a mai napig a vadászok igényeit

szolgálja ki a kutyapórától a töltényövön és hátizsákon át a fegyvertokig. A kelet-európai piacok mindig fontos szerepet játszottak a cég életében, így minden oroszok cárja éppúgy az ügyfelek közé tartozott, mint újabban a minden oroszok elnöke, aki legutóbb egy remekművű fegyverköffert rendelt. Ahogy egy valamirevaló autókereskedő nem lehet meg szerviz nélkül, úgy egy fegyverkereskedő is félkarú óriásnak számít fegyverjavító műhely nélkül. Az 1891-ben berendezett műhelyben a mai napig a puskák javítása és a céltávcsövek szerelése mellett saját szereléseket is gyártanak. Az AKAH látványos felfutásának – amely során gomba módra szaporodtak országszerte kereskedelmi lerakatai – az első világháború vetett véget. A háború éveiben, mikor a németek, franciák és angolok ember- és vadásztaírásra rendeztek lesvadászatot a flandriai sárban, az AKAH pisztolytáskákat gyártott a Reichswehrnek.

A pisztolytáska-gyártás a későbbiek folyamán, a második világháborúnak is „köszönhetően” olyan sikeressé vált, hogy napjainkban az AKAH világszerte számos rendvédelmi szervnél „udvari beszállítónak” számít. Nemrégiben a kaliforniai rendőrség egyebek mellett az AKAH-tól rendelte meg a szájkosarat is kutyáinak.

Berlin ostroma véget vetett az addig jól prosperáló berlini irodának, amelyet csak 1990-ben, Németország egyesítése után nyitnak meg újra. A második világháború után egészen 1951-ig a németeknek a vadászatnál is fontosabb gondja akadt – a túlélés. Ebben az időszakban az AKAH főterméke a bányalovaknak gyártott lószerszám volt. A múlt század ötvenes éveinek gazdasági csodája a cég növekvő forgalmán is érződött és a hatvanas években megnyílt a lillei iroda Franciaországban. A német fegyverkereskedelem aranykorának a Baader-Meinhof banda tevékenysége miatti szigorú fegyvertörvények vetettek véget 1972-ben. Jelenleg az Albrecht Kind GmbH olyan cégek kizárólagos képviselői jogát és bizalmát élvez, mint a Browning, Steyer, Ruger és Winchester. A magyarországi kapcsolatok idestova harminc éve kiemelt szerepet játszanak

Gummersbachban, először csak mint vadászmező, később, 1990 után mint fontos piac és gyártóbázis. Magyarországon az AKAH katalógusban felsorolt és minden vadász ingerét felkeltő termékeket a Vadvil Kft.-nél lehet Szentendrén beszerezni. A magyarországi kapcsolatok elmélyítésében jelentős szerepet játszott Csergezán Pál személye is,

A puskműves műhely az AKAH-nál

aki az 1970-es évek elején itt Gummersbach-ban, II. Albrecht Kind védőszárnyai alatt alkotott.

Az idén 160 éves fennállását ünneplő Albrecht Kind GmbH jelenlegi igazgatója, Manfred Kind epikus terjedelemben mesél családjá multjáról és a cég hosszú életének a titkáról. Az alapítóatyja, I. Albrecht Kind szenvedélyes vadász volt, az örökösök a közel 100 éve bérelt családi vadászterületen szinte belenőttek a vadászatba és a természet szeretetébe. Ahogy egy dinasztiahoz illik, úgy a család gondoskodott a mindenkor alkalmas trónörökös kineveléséről. Minden jövőbeli kapitány hajósínaként kezdi pályáját, így beszélgetőpartnerem is végigjárta a szakma összes grádcisát, üzemgazdaságtant tanult, dolgozott a bőrdíszmű részlegben, majd a könyvelésen, egy-egy évet eltöltött Angliában az Eley-nél, illetve az amerikai Redfieldnél. Vezette a lillei irodát, egy évig kereskedelmi utazóként a német ügyfeleket látogatta és csak a sikeresen teljesített vándorévek után vehette át 2000-ben a nagymúltú, jelenleg 110 főt foglalkoztató cég vezetését. Természetesen a munkatársak döntő többsége is az AKAH-nál szerezte képzését.

Méret pontos pisztolyok fából, pisztolytáskák gyártásához

„Éljetek békében, tartózkodjatok a lelkiismeret furdalást okozó ügyletektől. Éljetek szerényen.” – üzenté utódainak Albrecht Kind és a bölcs intést eddig mind a négy generáció meg-szívélte.

Manfred Kind igazgató, kezében a közel 100 éve gyártott botszékkal

BALINT ELEMÉR

Balint-Elemer@t-online.de

30 éves gyártási tapasztalat,

német és osztrák alapanyagok,

**20-25 öltöny fazon,
+ igény szerinti méretre igazítás.**

**Nem véletlen,
hogy termékeinket
egész Európába
exportáljuk!**

**Vadászok,
vadőrök és erdészek
nálunk elkészíttethetik,
megvásárolhatják
komplett ruházatukat.**

Balassa Kft.

2660 Balassagyarmat,

Mártírok útja 7.

Telefon: +36-35/301-435

Fax: +36-35/500-038

e-mail:

postmaster@

balassabopatex.t-online.hu

www.balassaruha.hu

Postabontás

Az aransakál helyzete Somogy megyében

Csodálatos! Kezdjünk kutatni és kutassunk még néhány évig, miközben a sakálók szaporodnak nyugodtan. Igaz, hogy tudjuk, mindent meg lehet fogni, ami húst eszik, csak csinálni kellene. A sakálos megyék évek óta siránkoznak és mindent kitalálnak, miért nem haladnak egyről a kettőre. Már régen, százával kellene a csapdákat használni. Azt hiszem, ideje lenne elgondolkodni, hogy egy alkalmazott hivatásos vadász hasznos lenne a „papírvadőrös” világunkban. Az erdőgazdasági erdészek, hivatásos vadászok aligha lesznek hajlandók az egyébként kevés szabadidejükből a csapdázásra is időt fordítani, esetleg csapdázni tanulni. Amit kényszerrel kell csinálni, arról általában gyorsan bebizonyítják az ellenérdekeltek, hogy itt bizony nem működik. A megoldás egyszerű: minden elejtett sakálért minimum 15 000 Ft lődíjat kellene fizetni és fogadni mernék, hogy a probléma megoldódna.

Farkas Tibor

Hosszú életű egerészek

Nem eszik olyan forrón...! Nap mint nap látom az egyre növekvő predátor „állományunkat”. Ölyvek sokasága, hollók 100-asával, héják. Ráadásként jött a sakál, mely ellen legalább valamilyen szinten azért védekezhetünk, több, de inkább kevesebb sikerrel. „Madaraink” viszont hihetetlen mértékben szaporodnak... És hogy az ölyv csak egeret eszik, nos az elmúlt februárban a saját szememmel láttam az erdőben, egy bokor körül kb. 8-10 ölyvet, a 6 apró malacból 1 még mozgott... talán egy percig!!! Szintén saját magam láttam szabad tartásban örvengő mangalica kocát, miközben a HOLLÓK! agyoncsípték a malacait!!! Nos méregzöld urak???

Gyöngyösi Gábor

Ha egy problémát végig akarunk gondolni vagdalkozás nélkül, az az események időrendjének figyelembevétele nélkül nem megy. Pontosabban: amikor az apróvadállományt tönkretettük (mi emberek, és nem a ragadozók) a 80-as években, akkor már gyakorlatilag kiirtásra kerültek a mostanság

sokat emlegetett ragadozók, vagy még meg sem jelentek. Míg a védelem hatására a ragadozók állománya nőtt, a vadászok megdöbbenésére az apróvad állapota tovább romlott. Ezzel nem tudunk mit kezdeni, és mind a természetvédelem, mind a vadászati oldal egymás hülyítésével van elfoglalva. Én úgy gondolom, nem is keressük, és nem is tudjuk a megoldást. Én nem kívánok szakmai kérdésekbe belekotnyeleskedni, mert nem értek hozzá. De kétkedésre ad okot pl. az, hogy ahol a disznó megjelenik, ott az apróvadnak vége – szól a jól begyakorolt szöveg. A társaságunk területén (Veszprém megye) az erdőben van a maradék nyúl és fácán, annak ellenére, hogy 150-200 disznó esik évente. Ugyanakkor az apróvadnak megfelelő mezőgazdasági területeken, ártereken, nagy kiterjedésű gázosokban, ahol földi halandó vadász az apróvadat keresné, ott ír magja sincs. Nem tesszük fel a kérdéseket magunknak, hogy jól gondoljuk? Jól csináljuk? Vannak eredményeink?

Az elmúlt húsz év írásos sajtóban megjelenő jayveszékélesein, vagy a dühödt ragadozó-támadásainkon kívül csak az utóbbi egy évben olvastam a problémára választ kereső, gyakorlatban is megvalósítható élőhelyfejlesztési, törzsellomány-fejlesztési útkereséseket, ebbe beleértve a ragadozók gyérítését is. Az összetett probléma másik gyökere a „magyar ember mindenhez ért”, és a saját véleményén kívül mást el sem fogad. Engem megdöbbsent az, hogy a természetvédelmi oldal is és vadászoldal is gyanúsán méregeti a szakmai műhelyek, egyetemek állásfoglalásait. Ha nem tudunk közösen elismert intézmények mellett együttműködni (ami jelenleg Magyarországon kizártnak látszik), akkor falra akaszthatjuk a puskánkat – de nem a ragadozók miatt.

Dabronaki Sándor

Végre megmozdult valami...

Azt gondolom, példát vehetnénk a szerbekről. Évekig háborúztak és a vadászszövetségnek mégis van pénze és akarata arra, hogy kutatásokkal segítsék a vadgazdálkodást. Gyanítom, ha mi nyúl szemlelencsevizsgálatot szeretnénk a szövetségünkötől, elküldenének

melegebb éghajlatra. Arról nem is beszélve, hogy alig lenne, aki fontosnak tartaná a vadbiológiai kutatásokat. Ezt alátámasztja egyik vezetőnk véleménye: Tudjuk mi a problémánk, és nem kell kutatásokra pazarolni a pénzt.

Farkas Tibor

A gímszarvas agancsfejlesztése

Vihar után vagyunk ebben a szakmai kérdésben, mert immáron Magyarországon a gímszarvas-gazdálkodás a közép-szerű minőségre tarthat már csak igényt. Hogy miért, nem részletezem, mert jó hosszú az okok lajstroma... Igazából a világ tehetősebb gímszarvas vadászai, a nyaktörő maori nyelven próbálgatnak egy szót kimondani, ami úgy hangzik, hogy Kaikoura. Ezért pedig a fizetőképes amerikai vadászok kerek 13 ezer km-es repülőutat sem sajnálnak megtenni, miközben a magyar gím „csak” 8 ezer km távolságra esik hozzájuk. Akkor miért nem ide jönnek? Mert amit ott kínálnak, az a jó magyar gímszarvas alapanyagba oltott, igazi hozzáadott érték, 20-24 kg-os trófeasúlyal a világon létező legerősebb gímszarvasok populációja. SCI rendszerben elbírált, kiemelkedő 600 feletti pontokkal rendelkező, világ-ranglistás trófeákkal. Ez valóban vadgazdálkodás, komoly teljesítményválogatással, profi vadásztatással és a falból kiszakadó trófeákkal. Európa ebben a versenyben végérvényesen lemaradt a maga CIC rendszerében elbírált, lényegesebben kisebb tömegű trófeákat nevelő szarvasaival.

név nélkül

(Kivételesen helyt adtunk egy névtelen hozzájáruló véleményének, mely mélyrehatóan felhívta a figyelmünket. Mesterséges manipulációval abnormális „produkcióra” kényszerített vadállományt hozzáadott értéknek nevezni? Ez olyan, mintha a természetes állapotukban szép keblekkel ellentétben a szilikon-mellet választanánk! A kémikusok és manipulálók versengése soha nem szolgálta érdekeit, csak a pénzcsinálókét. Persze, ha valaki csak a profit csömlését szemüvegén át szemléli a világot, akkor lelke rajta, mindig voltak és lesznek is ilyenek... Mi nem tudunk, de nem is akarunk azonosulni ezzel a nézettel! A Szerk.)

Vadászrész (kompetencia) adójogi megítélése

Az én olvasatomban ez azt jelenti, hogy ha az udvaromban, a kertemben baromfit, vagy bármely más házi állatot tenyésztünk és abból évente 3-nál többet saját családommal

elfogyasztjuk, akkor a többi már adóköteles? A vadásztársaság nem ajándékot ad nekem a vadászrészrel, hanem a tagdíj és a közösségi munka fejében ez jár nekem! A piacon kifizetett 3 szem krumpli feletti rész sem ajándék, hanem azt én az adózott jövedelmemből megvásároltam! Tessenek engem erről érthetőbben tájékoztatni!

Dudás Mihály

Vaddisznót CSAK süelve, főve!

Szeretnék véleményt kérni hozzátért szakemberektől, hogy amennyiben bevizsgálattam a vaddisznó húsát /trichinella/ és erről kapok az állategészségügytől hivatalos igazolást is, ebben az esetben tölthetek-e biztonsággal kolbászt?

Szenteczki Csaba

Én sem vagyok állatorvos, de pont most beszéltem valakivel, aki viszont az. Tehát szerinte: az emésztéses Trichinella-vizsgálat jóval precízebb, mint a mikroszkópos, de mindenütt a mikroszkóposat használják, ezáltal jobb nem kockáztatni.

Pólik Sándor

Igaz, hogy a vaddisznóhús biztonsággal sütve, főzve fogyasztható. A trichinella izomszövetek közé betokozódott lárvája hőkezelés hatására inaktívvá válik. A lárvá igen hőérzékeny, de nem csak a meleg-, hanem hideg tartományban is. Nem ennyire bonyolult, ha úgy írom le, hogy fagyasztással szintén nullára csökkenthető a fertőzés veszélye, vagyis, ha lefagyasztjuk a disznóhúst, pár nap után kivesszük a fagyról, abból nyugodtan lehet a kolbászhoz keverni, kolbászt tölteni, kockázat nélkül fogyasztható. Én nem egyszer-kétszer töltöttem a vadkolbászba disznóhúst is ilyen eljárást követően. A gyerekeim már felnöttek, a feleségem és én is jól vagyunk. (A fagyasztási hőmérsékletnek a normál fagyasztószekrény hőfoka teljesen elég). Másik megoldás, megtöltöm a kolbászt és nem nyersen eszem, hanem azt sütöm meg. Attól függ persze, hogy mennyi az alapanyag, de ez a probléma kellemesebb oldala.

Szvoboda László

Egyelőre megússzuk a farkasinváziót

... A 80-as évek vége felé Szin, Szögliget térségében, a fakitermelés helyén, a favágók a szerszámos láda őrzésére minden nap kikötöttek egy kutyát éjszakára. Nappal, amíg az emberek dolgoztak, a kutya szabadon volt.

Ebben az időszakban, amikor szinte állandóan a farkas jelenléte az Aggteleki-karszton, az egyik havas téli reggelen a kutya nyakörvén, vér- és farkasnyomokon kívül semmit nem találtak a kikerülő emberek. Minden amellel szólt, hogy a megkötött kutyát a farkasok megölték és felfalták. Ugyanabban az időszakban, a 80-as évek vége és a 90-es évek eleje, közepe idején a Szini Erdészet üzemi területén a farkas állandóan jelen volt, nagyon valószínű, hogy akkor ott 1-2 alom is születhetett. Az akkor 100 egyedű már jócskán meghaladó muflonállomány az összes előfordulási, tartózkodási helyéről eltűnt, a muflonok egy része ideiglenesen felbukkant a szomszédos területeken, majd onnan is nyoma veszett. Sok őz-, szarvas-, vaddisznótetem is jelezte a farkasok jelenlétét. Disznóhajtások során is került hajtásba farkas család, a külföldi vendégvadászok és a hajtók olykor 6-8 farkast is láttak menekülni. A Jós-vafő fölötti részen, a Hucul lovak szálláshelyén a lovasok télen, hajnalonta többször is láttak visszaváltó, vagy távolabb fekvő, ólalkodó farkast. Havas időben órákat lehetett a farkas nyomán menni, hiszen éjjel hihetetlen területet képes bejárni. Amikor a legtöbb farkas-jelenség volt, előfordult, hogy nappal a közútról is figyeltek meg farkasokat, amint a behavazott lucernatarlón pocokra lestek. Abban az időszakban, Szlovákiában a farkas koponyájáért 500 korona dúvadpénzt fizettek a vadászoknak, de csak végezt területen kívül lehetett farkasra vadászni, tehát a határ menti területeken nem volt nyugta, így a magyar oldal adott nekik biztos, nyugodt élőhelyet...

Szvoboda László

olvasói levél:

Érdeklődéssel és nagy örömmel olvastam a Vadászlap 2013 januári számában a „Puliszkás születésnap” című írást Tankó István tollából. A hangulatos, színes képek a 70. születésnapját ünneplő Istvánról eszembe juttatnak egy jellegzetes tollú, vadásztörténeteket egyéni hangon könyvekbe foglaló szerzőt: Bán Istvánt, akinek jó néhány művét olvastam már eddig, nagy élvezettel. Szeretném tudni, hogy róla szól-e ez a kedves írás, mert ha igen, akkor megérdemelné, hogy felfedjék a teljes nevét, és köszönthessük kerek születésnapja alkalmából.

Tisztelettel és köszönettel, olvasójuk:

Csorba Istvánné

(Az írás valóban dr. Bán Istvánról szól, akinek születésnapja alkalmából kívánjuk, hogy még sokáig éltesse az Isten, mindannyiunk öröme. A Szerk.)

A Visnyei–Vadász kennel

Új sorozatunkban a hazai vadászkutya tenyésztés élvonalába tartozó tenyészeteket mutatjuk be, történetét, híres kutyáit és nem utolsó sorban a tenyésztőket.

Az alapító Eppel János alig múlt húsz éves, amikor néhány sikeres vadászkutyás versenyevad után, 1974-ben megalapította első tenyészetét. Sokan nem tudják, de az első Visnyei alom nem német vizsla volt. A fiatal vadászembernek egyaránt tetszettek a pointerrek és a magyar vizslák is. A pointerekben a gyorsaság, a magyar vizslákban az alázatosság fogta meg. Mégis olyan vadászkutyát keresett, melyben a fenti tulajdonságokon felül ott van még

Visnyei Vadász Emír

a kitartás, a dúvaddal szembeni feltétlen és kemény fellépés, valamint az erős birtoklási vágy. Olyan kutyákat szeretett volna tenyészteni, melyekben ott van a pointer kiváló mezei munkája, a retrieverek apportkészsége, a véredek csapázó hajlama, emellett szeretik a vizet és nem rettennek meg attól sem, ha esetleg dúvadat kell lefojtani. Ilyen összetett és kiváló tulajdonságokkal csak a kontinentális vizslák rendelkeznek és ezen belül is a rövidszőrű német vizsla az, amelyik a világ legismertebb mindenés vizslája. Kutyás berkekben közismert, nem mindegy, hogy valaki tenyésztő vagy szaporító. A tenyésztők mindig a legjobb egyedeket keresik, szinte megszállottan dolgoznak és sohasem a pénz, sokkal inkább a siker motiválja őket. Eppel János évtizedekkel ezelőtt a tenyésztés mellett döntött

és a célja az volt, hogy használható vadászkutyákat adjon a vadászoknak. Nyilvánvaló, hogy ehhez olyan tiszta vérben tenyésztett egyedek kellettek, melyek a vadászatokon, a versenyeken és a vizsgákon egyaránt bizonyították kiváló képességüket. Az első sikereket maga a kennel tulajdonosa aratta azokon a versenyeken, ahol rövidszőrű német vizsláival elindult. A tenyésztést azok a híres kanok alapozták meg, amelyek évről-évre hozták a sikereket. Az

első híres rövidszőrű kan, Emír és a közelmúlt sikeres kutyája, Vezér között bizony sok-sok remek kutya alapozta meg a Visnyei kennel jó hírét. A szukáknál a mai napig elvárás és kötelező a vizsgák letétele és csak a kiemelkedő kanok kerülnek aztán a versenyekre. Ilyen híres kan volt annak idején Visnyei-Vadász Nils, vagy a Dunántúl győztes, Főverseny második helyezett Ex von Löstertal. A Visnyei kennelből kikerült rövidszőrű német vizslák a nemzetközi vizsgákon és versenyeken egyaránt megállják a helyüket. Maga a kennel tulajdonosa öt nemzetközi vizsgán vezetett saját tenyésztésű kutyát. A nemzetközi porondra kikerült számtalan kutya mellett a már említett Visnyei-Vadász Emír és Visnyei-Vadász Vezér ért el kiemelkedő sikereket. A két remek adottságú német vizsla kan között időben harminc év

telt el. Ez is a folytonosságot igazolja, mert csak a tervszerű, tudatos, jól felépített tenyésztés lehet a záloga a jó képességű, nagy munkabírási vadászkutyáknak. A kennek alapítója, Eppel János büszke elődeire, azokra a mesterekre, akiktől tanulta a szakmát. Farkasházy Miklós, Ifj. Jilly Bertalan és Bösz József tanai és tenyésztési alapelvei máig meghatározók a Visnyei kennekben. Ezen tenyésztési alapelvek között sok olyan alapkövetelmény van, amelynek hiánya esetén a fiatal vizsla lehet szép, csodálatos küllemű, de ha hiányzik belőle például a birtoklási vágy, a kemény fellépés, vagy a fajtára oly jellemző korai érés, már nem biztos, hogy a Visnyei kennekben tenyésztésbe veszik. Vadászkutyás körökben a Visnyei kennek sokan összekapcsolják a német Hege-Haus tenyészettel, ami nem véletlen. A híres német tenyésztésből sok import kan érkezett a Visnyei kennekbe és máig ezek az import kutyák adják az alapját a szakszerű tenyésztésnek. A Hege-Haus kennek tulajdonosa - a német Stramann család - magyarországi vadászatai, valamint a nemzetközi versenyek kapcsán ismerkedett meg a Visnyei kennek tulajdonosával. A kezdeti munkakapcsolatból évtizedekre szóló barátság lett és a Visnyei/Hege-Haus vonal azóta is meghatározója a magyarországi rövidszőrű német vizsla tenyésztésnek. A Visnyei-Vadász kennek az Eppel család tulajdonában van és a folytonosság biztosított, hisz a fiú Eppel Péter mellett, már az unoka, Eppel Zsófia is rendelkezik sajáttenyésztésű kutyával. Emellett időről-időre olyan nagyszerű kutyák kerülnek ki a tenyésztésből, mint az utóbbi évek egyik legígéretesebb kanja, a 2012. év Klub Győztes Visnyei-Vadász Nils II. A fiatal kan Kapronczai Tamás hivatásos vadász tulajdonában van és mind küllemben, mind munkateljesítményben rendre bizonyítja képességeit. A Visnyei tenyésztésben alapelv, hogy a kemény szelekciót nem szabad feladni, a vadászokat meg kell tanítani a vizsla vezetésére, mert a legtöbb kudarc abból fakad, hogy a vadászok nem ismerik a fajta jellemzőit és a vásárlás után sem készülnek fel a jellemző tulajdonságaiból. A Visnyei kennekben fontos, hogy a jó kutyák mellé megfelelő karakterű emberek kerüljenek.

Nils II., a klubgyőztes kan 2012. Kapronczai Tamás tulajdonossal

AGYAKI GÁBOR

agyaki.gabor@digistar.hu

Visnyei Vadász Vezér vadat áll ▾

Kalandom az öreg varacskossal

Ősze László

Hajnalodott. A napsugarak épp csak átbuktak a Duna gátja felett. Az aranyló sugarakat megtörte az ártéri öreg fák lombja, és mint „szűrő” szórta szét a szobám falán. Néztem e csodálatos színes fényjátékot, melyet még misztikusabbá tett a falon helyet foglaló trófeák által vetett árnyékhatás. Az egyik pajkos sugár megcsillant egy öreg varacskos törött agyaráján. A számban szétfutó kellemes kávé íze, a fény és az ablakon behallható gerlehangok előcsaltak egy emléket.

Emlékszem pontosan, hogy a dél még csak jelezte a közeledtét, de a nap kegyetlenül égetett már. Széles karimájú könnyű kalapom alól megszökött egy izzadságcsepp s elindult az orromon lefelé. Jól esett bebújnom a hevenyészett leshelyem alá az árnyékba. Hátradőltem a könnyű vászon székben és letettem a kalapom. Körülnéztem.

Az ágak között akadálytalanul kiláttam a tőlem alig hatvan méterre elterülő víztározóra. Október vége felé, itt a namíbiai fennsíkon már több hónapja nem esett az eső, de az előttem ásitózó mélyedésben még megmaradt annyi az összegyűlt vízből, amely némi esélyt biztosít a túléléshez. A kincset érő víztározóhoz ilyenkor messze földről zarándokolnak a szomjazók. Kattogott a fényképezőgép, jelezvén, hogy látnivaló akad bőven. Egy öreg tehén által vezetett kuducsapat jött pajkos borjaival, majd a varacskos malacok játszadoztak a pocsolójában. Feneküket dörzsölték egy fatuskóhoz és ez mosolyra készítetett. Aztán jött orix fejedelem és méltósággal, elegánsan ivott, a rikácsoló madarakra és a szaladgáló gyöngytyúkokra ügyet sem vetve. A mongúz két lábra állva csodálta Őfelsége méreteit, majd tovább szaladt.

Aztán jobb felől újabb mozgást vettem észre. A kopárrá száradt szintelen bokrok alól közeledett valami. Amint a nyíltabb területre lépett, felemeltem a távcsöveget, s belenéztem. Egy öreg varacskos dísznő!

Lassan meg-megállva közeledett az ivóhely felé. Talán nem is az óvatossága, hanem a kora miatt. A szemem sarkából odapillantottam hűségese .30-06-osomra, ha szükség lenne rá, aztán tovább néztem. Felém sandított, tovább araszolt, bő arasznyi agyara tompan, kopottan meredezett ki a szájából. Az egyik talán törött is?

Látszott rajta az eltöltött évek seregnyi munkája, s nehéz harcai. Számlálható bordáira, valamint élesen kiálló medencéjére ráta-padt megfonnyadt bőre. Szeme mélyen arcában ült bántóan kiálló varacskai előtt. Az oldalán hosszan húzódó régi sebhelyet pedig talán egy vetélytárs agyara, vagy ki tudja milyen küzdelem rajzolta. Döbbenetes látványt nyújtott.

Lassan, komótosan haladt és még mindig nem érte el a vizet, még néhány lépés választotta el, amikor megállt, felemelte a fejét, s rám nézett. Hosszan, merően, egyenesen a szemembe.

Mintha mondani akart volna valamit!

A pillanat varázsa és a tekintet lenyűgözött. Valami furcsa meglepetés suhant felém. Valami titkos üzenet?

Aztán elkezdtem hirtelen sejteni valamit... hát persze... vagy talán mégis?

Hogy éppen én... s most. Na, ne! Ezt kéred átható pillantásoddal, lelkemig ható tekintettel?

Keresztben állva előttem?

Bizonytalankodtam!

Megdöbbsentem, hogy is juthat ilyesmi az eszembe! De ez a tekintet!?

Csak néhány másodperc volt csupán, de még ma is érzem e pillantást, a fohászt, az erőfeszítést. Pár lépés után fáradtan letérdelt a víz szélére s ivott. Farka nem emelkedett az ég felé, csak csüngött, alázattal.

Felállt. Elégedetten megrázta pofáját, majd felém sandított – na, láttad vadász, így kell ezt, volt benne valami büszkeség, tartás, méltóság.

A kezem nem mozdult, csak bénán tartottam a távcsöveim. A szemem sarkából a fegyveremre tekintettem, de az agyam nem adta ki a fogd és lőj parancsot. Eközben az Öreg komótosan elsetált egy kiszáradófélben lévő akácia némi árnyékot adó „lombja” alá és kényelmesen leheveredett. A legtökéletesebb nyugalommal és bizalommal irántam...

Na de ilyet?

Aludt.

A víz körüli élet tovább zajlott, az idő haladt, az állatok jöttek, ittak s mentek, de az én kanomat ez egyáltalán nem zavarta. Ő csak pihent csendesen.

Órákon át figyeltem pihenését, „belém nézett” gondolataival foglalkozva.

Egyszer csak váratlanul felkapta a fejét és figyelt, meglepően fürgén felállt, beleszagolt a levegőbe, majd elsurrant a bokrok takarásában.

Tudtam, valami közeleg, s valóban, meghallottam a terepjáró hangját, amely értem jött. Az autón megérkeztek a barátaim, s a kísérőm. Kíváncsi tekintettel, s széttárt karral jelezve a kérdést – na, mi van?

Semmi – feleltem csendesen.

Felszálltam. A hanyatló napot betöltötte barátaim hangja. A bíbor-narancsba öltözött nap lapos fényében zötyögve csak ültem töprengőn s hallgattam a történeteket, fényes diadalokat, kitűnő lövéseket, trófeákat...

Ez hamar fel is tűnt és elkezdtek faggatni.

Elmeséltem.

Lett is hahota, kacagás, majd a tréfák, ugratások... nem igazán voltak kedvemre valók.

ILLUSZTRÁCIÓ: Kántor Péter

Meguntam.

Jobb kezem mutatóujját kalapom szélére illesztve, azt egy kissé hetykén megemelve, a beálló csendben csak azt mondtam.

- Ide jövök holnap is, mert találkozóm van az Öreggel.

A következő nap delelője ismét a leshelyemen ért. Kényelmesen, nyugodtan ültem a székemen, vártam. Az itatónál sok vad fordult meg, de én a gondolataimmal voltam elfoglalva. Talán egy óra múlva megjelent az én kanom, de nem ám ott, ahol tegnap, hanem – meglepő – alattam vagy húsz méterre a forró szélben, megállva mellettem. Rám nézett, pontosan a szemembe, mert tudta, hogy ott vagyok. Fáradt, nyugodt tekintetében – emlékszem pontosan – mintha a kérdés feszült volna. Na... meggondoltad? Mégis? Köszönöm vadász, hogy eljöttél.

Lassan elindult a víz felé, félúton megállt, legalábbis nagyon lelassított, felnézett. Olyan közel volt, hogy szabad szemmel is láttam tekintetét, éreztem a gondolatát:

- Na, ma befejezzük vadász?

A puskámért nyúltam. Az Öreg tovább ment egészen a vízig, s – ahogy tegnap – körülményesen letérdelt inni, de már nem vett rólam tudomást.

Hagytam, hogy oltsa a szomját, majd elhúztam az elsütő bilentyűt. A dörrenés felöklelte a csendet, nagy volt a riadalom, az itató környéke kiürült, csak az Öreg varacskos térdelt ott mozdulatlanul, mintha inna. A füle mögül egy vörös csermely indult és festette meg a mocskos vizet.

Nincs több szenvedés, küzdelem, harc! Boldog?... gyönyörű?... küzdelmes?... kemény? – életed, itt véget ért öreg barátom. Bizonyára már pazar, örökké zöldellő, ligetes legelők között csobogó, kristálytisza forrásban könyökölsz odaát! Emlékedet megőrzöm a szívemben és a trófeát, itt a falamon. ♡

Az elálló

Makovinyi Zoltán

Csípős reggel volt, amikor a vadászháznál gyülekeztek a puskások és a hajtók. Az idős vadász megtartotta a baleseti eligazítást, melynek a végén elhangzott a szinte már ikonikus kérdés is: „Van valakinél gyöngygyólyó? Disznót jelentettek a városi erdőnél!” A vendégvadászok csak néztek, miért is hozna valaki társas vadászatra gyöngygyólyót, de a helyiek csak nevettek, sőt már várták is a kérdést, mivel tudták, hogy ez a mondat szinte felér egy kürtjel-lel. Indulhat a vadászat!

Az aznapi hajtások helyszíneit és irányait közölte az egybegyűttekkel, majd a vadászat vezetését átadta a hivatásos vadásznak, mivel úgy gondolta, a mai napon inkább elálló lenne.

Felálltak az első hajtás végénél, a szántóföld alatti úton. Mögöttük egy sűrű fenyves, mely jótékonyan fogja fel az északi szel-et, de szerencsére most szemből fújdogált, bár ez sem volt éppen meleg. Csöndben álltak. Figyeltek. Mellette a fiatal vizsla, Fickó ült fegyelmezetten. Ránézett és örült, hogy alig két éve milyen jól választotta ki az alomból. Jó kutya. Pedig milyen játékos és bohó volt, amikor hazavitte. Mozdulatlan csak akkor maradt, amikor fáradtan, összegömbölyödve aludt a kandalló előtt. A lángok fényénél úgy nézett ki, mint egy ropogós, vörös cipó.

Hirtelen visszatért az emlékezés távolából, amikor a kutya felállt és minden érzékszervével az előttük benyúló nádfoltra mutatott. Mi lehet az? A hajtósor még messze van, de a nádban megbújó vad már érzi őket. A szél felé hozza a hangokat, a szagokat. Az öreg vadász szinte hallja, hogy Fickó könnyörög, „hadd menjek, hadd fogjam meg”, de nem engedi, ne menjen szembe a hajtókkal. Messze vannak még ahhoz, hogy a felvert vadat terítékre hozzák. De nem is kell. Vuk leszármazottja óvatoskodik kifelé a nádasból hátra-hátra pillantva. A fenyves előtt mozdulatlanul álló zöldruhás jágereket észre sem veszi, viszont egy pukkanásra felfigyel, de tovább már nem tud foglalkozni a hanggal, mert egy láthatatlan mancs száz karmával mar a pofájába. Védekezne, de már nem tud. Annyit hall még: „Hagyd Fickó! Majd felveszik, ha ideérnek.

Szól a puska. Egyre hangosabban, egyre közelebből. Hozza a szél a hangot: „Megállunk! Megvan? Indulhatunk! Jobb szárny lassabban! Tartsd a vonalat!”

Megint elgondolkodik az öreg vadász. Régen több volt a vad, többször kellett megállni, hogy felszedjék a kakasokat. Annyit volt a nyúl, hogy ha lőttünk egy madarat, szinte biztos, hogy egy nyúlra esett. Elmosolyodott magában, hányszor mesélte ezt már a kezdő vadászoknak. Mindig csodálkozva hallgatták a múlt vadgazdagságáról szóló történeteit. Ezért is jó a vadászat utáni ebéd, lehet anekdotázni, mesélni. Összeforr a tapasztalat a fiatalos lelkesedéssel.

De az emlékezés fátylát átszakította a kakatolás, a puska automatikusan emelkedik, a dörrenéssel egy időben indul Fickó, és már hozza is lábhoz a kakast. Közel a lénia. Egyre több az előre menekülő vad. Megint jön a madár. Tyúk! Kiabálják a hajtásból. Menjen csak, kell a szaporulat. Kevés a fácán, a tavalyi enyhe télen sok kapott tüdőgyulladást.

Már tisztán lehet hallani a fiatal vadász parancsszavait: „Előre nem lövünk! Elállók vannak a fenyvesnél.” A szántás barázdájában eddig csak óvatosan megülő nyulak oldalra próbálnak kitörni. Bízta benne, hogy a szél által hozott zajok elhalnak, de már a vélt menekülés irányából is szól a rettegést és borzalmat kiváltó csattanás, és az azt követő, nyulak számára érthetetlen hang: „Hozd Vadász! Lábhoz Fickó! Jó kutya! Add ide Betyár!”

Elérte az erdősávot a szélső puskás. Épp hogy megállt, két nyúl tört ki oldalra. A hajtóvonal előtt még csak szemmel követte, majd a puskát arcához emelve lőtt. A két lövés szinte egynek hangzott, a tapsifülesek bemutatták földi pályafutásuk utolsó talajgyakorlatát. Két bukfenc és egy nyújtás. A képzeletbeli bírák tíz ponttal jutalmazták az elejtőt. Az idős vadász elismerően biccentett. Szép, tiszta lövés. Mire elhangzott a lövés visszhangja, már nem mozdultak a nyulak.

Amíg feltették az állatokat az ott várakozó autóra, felsorakozott a hajtósor az út mentén. Az idős vadász beült az autóba, majd elindultak a következő hajtás végére. Miután kiszálltak, volt ideje átnézni az autókon lévő zsákmányt. Örömmel konstataulta, hogy még egy ilyen hajtás és szép terítéssel büszkélkedhetnek.

Ez a hajtás nehéz terepen történik, van idő egy kevés beszélgetésre mire ideérnek. A többi elálló is tapasztalt vadász volt, ők is sejtették, hogy ez a hajtás lesz az utolsó. Rége volt ilyen szép zsákmány. Miután megtömte a pipáját, egy cseppet megint elgondolkodott. Fiatal korában még annyi idő sem volt a hajtás megindulása és az első lövés között, hogy egy cigarettát elővegyen, bár ő nem dohányzott, a pipát is csak nemrég kapta. Ezzel lepte meg a fia a hatvanadik születésnapjára. Ezüstveretes, rózsafagyökér pipa. Több mint egy tárgy, több mint egy ajándék. Negyven év szeretete és tisztelete egy maréknyi eszközben. Amikor felizzik a parázs, az otthon melegét idézi meg és a szálló füsttel a gondok is elillannak. Szeme sarkából észreveszi Fickó viselkedésének változását. A mellette lévő fiatalosból kiváltott egy magányos őzbak. Önkéntelen bíráló. Szépen gyöngyözött, hatos bak. Ereje teljében. Kímélendő. Már el kell dobni az agancsát. Most vette észre a vadászokat. Egy elegáns szökkenés és már nem is látják. A mögöttük lévő cserjés felett cserreg a szarka, feljűk jön. Egy pillanat és észreveszi a vadászokat, hirtelen felfelé veszi a menekülés irányát, de egy hosszú lövés megtorpantja a lendületét. Ez sem fog több fészket kirabolni. Még érezni a lőpor füstjét a levegőben, amikor feltűnik a hajtók vonala. Annak ellenére, hogy változatos, nehéz a terep, szinte tökéletes vonalban jön a sor. Jól boldogul a fiatal vadász a rábízott feladattal, ismeri a terepet, és a társait is. Az aggatékokon lógó vad számából látszik, hogy a sok leadott lövésből kevés volt a hibázás. Megérte az idény elején tartott korongozást megtartani, jelentősen javult a tagság lökészsége.

Az idős vadász összeszámoltatta a vadat, majd az eredmény ismeretében befejezettnek nyilvánította a vadászatot. Szerencsére ez a hajtás közel volt a vadászházhoz, ezért a többiekkel együtt sétált vissza a reggeli gyülekező helyszínére.

A vadászház alatti réten készítették el a terítéket, két nagy máglya között. Ritka szép volt a látvány. A kakasokon és nyulakon kívül rókákat, szarkákat és még egy mátyásmadarat is terítékre hoztak. Viccelődtek is, hogy ha ilyen lesz a következő vadászat is, hamar meglövik a tervet és az év utolsó vadászatán már csak kártevőt lőhetnek.

A vadnak járó végtisztesség megadása után az idős vadász a tagságot és a vendégeket meginvitálta egy ebédre. A menü az augusztusban lőtt gyilkos bakból készült pörkölt volt. Ugratták is a fiatal vadászt, aki az ételt készítette.

- Remélem csak a bak volt gyilkos, az íze nem lesz az.

De jött a kontra is.

- Ne féljenek, van nálam ellenméreg, a nagyanyám hegyes-erős paprikája kivisz minden rosszat a szervezetükből.

Lett is nevetés, mivel ismerték az öregasszony kétszer csípős paprikáját. Jó hangulatban telt az ebéd. Az idős vadász elővette a pipáját, szájába vette a csutorát és így nézett maga elé. Szép emlékek jutottak az eszébe, de a jelen is legalább ilyen kellemes. Mert nem is kívánhat többet az ember magának, mint jó levegőn, kellemes társaságban eltöltött sikeres vadászatot. ♡

Róth Ágnes

Róluk

Tűz lobog a szemükben. Tűz ég a lelkükben. Fáradhatatlanul törnek előre. Csak mennek, mennek. Ösztön hajtja őket, ősi erő. Árkon-bokron át visz útjuk, tövisek tépik arcukat, kezüket. Ők mégis rendíthetetlenül haladnak tovább. Hajtóknak hívják őket. Őket, akik birtokában vannak a titoknak, amely űzi őket tovább, ami kitörli a félelmet szívükből, ami kitartásra buzdít, ami erőt ad. És mi ez a titok? Senki sem tudja, senki sem mondja. Ott, a vadon sűrűjében az ősi vadászösztön választ ad rá.

DVD-k

Vadászat

A magyar erdő királya	3000,-
Blaumann Ödön: Agancsosok	2500,-
100 gimbika	2500,-
100 lövés vaddisznóra 1-2.	2500/db
100 őzbak	2500,-
Nagy bakok	2500,-
Őreg bakok	2500,-
Őzbak bírálat I-II	2500/db
Óznász	2500,-
Rendellenes, torz agancsú őzbakok ..	2500,-
Vadászévad 2006-2011	2500/db
Vaddisznóhajtások akciójelenetei I-V ..	2500/db
Vad és vadász	2500,-
Dámszarvasok földjén	3000,-
Fácán vadászatok a Csákok földjén ..	3000,-
Heltay I., dr.: Amit a nagyvadról tudni illik ..	5550,-
Hidvégi Béla: Hegyi vadászataim	2900,-
Volt egy álmom	2900,-
Ignác: A nagyvad egyéni és társas vadászata (dupla) ..	4500,-
Élőhelygazd. és vadgondozás (dupla) ..	4500,-
Namíbia – Első találkozás	3800,-
Oroszországi vadászatok	3800,-
Ózhívástól a vaddisznóhajtásig (dupla) ..	4500,-
Szalónkától a vadlibáig (dupla)	4500,-
Szarvasbögés, vaddisznóhajtás	3800,-
Trófeák – Híres szemlék	3800,-
Vadászatok Dámországbán (dupla)	4500,-
Vaddisznóhajtástól vaddisznóhajtásig ..	4500,-
Világrekordok nyomában I-II	4500,-
Sáfrány József: Az én Afrikám I-II	2100/db
Takács Viktor: A nagyvad találatjelzése ..	5800,-
A vaddisznó vadászata 1-2	4900/db
Egy vérből való vagyunk I-II	2890/db
Európa területén	4900,-
Ózhívás	4900,-
Vadász ABC	4900,-

Solymászat

Balogh István: Vértelen vadászat	4680,-
A solymászat Magyarországon	3000,-

Ijászat

Szabadi Attila: Robin Hood sehol	3130,-
Vadászat Magyarországon reflexíjjal ..	3130,-
Takács Viktor: A vadászíjász 1-2	4900/db

Kutya

Dénes Gábor: Tanuljunk kutyául	1350,-
Vérebvezetők nyomában (dupla)	6250,-

Művészet

A természet művészei	4500,-
Bársony István a lóp és a pagony dalnoka ..	2700,-
Hidvégi Béla: A vadontól a múzeumba	2900,-

Horgászat

A bojlí éve	1570,-
A harszás rejtelmek	1570,-
Elképesztő vándorlások	1570,-
Feederbottal állóvízben, folyóvízen	1570/db
Feederbottal folyóvízen	1570,-
Feederbottal nagypontyokra I-II	1570/db
Kedvenc horgászvízeink	1570,-
Óriásdévterek földjén	1570,-
Pecatúra extra	1570,-

KÖNYVEK

Klasszikus irodalom

Apponyi Henrik, gróf: Úti- és vadásznaplóm ..	6200,-
Avarffy Elek: Vadászsképek	2700,-
Hej! Vadászok!	3500,-
Bársony István: Az elveszett Paradicsom ..	2450,-
Árnyak az éjszakában	2500,-
Fekete vér	2000,-
Nyomról nyomra	2730,-
Fekete István: A magam erdeiben	950,-
Az első uhuzásom	2500,-
Az erdő ébredése	2400,-
Bűcsűzés	2600,-
Ballagó idő	698,-
Bogánács	1790,-
Egy szem kukorica	2400,-
Erdély	2200,-
Sárgaréz patkók	2400,-
Tíz szál gyertya	2500,-
Tojáshejdarabkák	2000,-
Útra kelünk	2500,-

Fekete István: Vadászok	2500,-
Zsellerek	2500,-
Just Ödön: Vadásznapló töredékek	3700,-
Kittenberger: Vadász- és gyűjtőúton Afrikában ..	6100,-
Első elefantom	2600,-
K. Rhédey Zoltán: Verébtől a szarvasbíráig ..	2700,-
Maderspach Viktor: Havasi vadászataim ..	2500,-
Medve!	2400,-
Oláhok vényomában a Fekete-tengerig ..	3490,-
Páreng Rettyezát	2500,-
Makay Béla: Hegyen-völgyön	2900,-
N. Nozdovics János: Vadász emlékeim	3200,-
Nadler H.: A Keleti- és Déli-Kárpátokban ..	2500,-
Remniczky Károly: Kassai vadász történetek ..	2700,-
Széchenyi Zsigmond: Ahogy elkezdődött ..	2499,-
Afrikai táborúterek	2699,-
Alaszkában vadásztam	2238,-
Csui!	3499,-
Hengergő homok	2350,-
Két kecske	2499,-
Nahar	3499,-
Ünnepek	2999,-
Tanos Pál: Erdőözgás	2900,-
Thum-Rumbach: Erdélyi szarvasok és medvék.....	2500,-

Kortárs irodalom

Ambrózy Árpád: Nimród csillaga alatt	2400,-
Apatóczy István: Ettünk falombot	850,-
Andrássy János: A kandalló előtt	3400,-
Bán István: Harc az elemekkel	2200,-
Medve 3.	4000,-
X-es	4000,-
Vízvarázs	4000,-
Békés Sándor: A slapaj visszanéz	2100,-
Elröppent évek	3680,-
Emlékekbe kapaszkodva	2900,-
Bornemisza Péter: Vadászszívről	5400,-
Varázslatos vadászatok	3990,-
Bors Richárd: Avarpaplán	3700,-
Bozóki László: Remetekanok	4350,-
Trófeakatalógus	6000,-
Csiki Gyula, dr.: A pagony dalnoka	2100,-
Damaszkin Arzén: A maszaj fennsík	3900,-
Farkas Dénes: Nézd és lásd!	3200,-
Fácányi-Molnár: Fejet hajtunk	3500,-
Farkas Zoltán: Murphy horgászik	1970,-
Gál Sándor: Esték és hajnalok	1900,-
Gánti Tibor, prof., dr.: A természet kebelén ..	5240,-
Gyimesi György: Szerelmem Afrika	7500,-
Hankó László: A medvék országa	3000,-
Hidvégi Béla: Vadászalmok birodalmában ..	3900,-
Sziklák peremén	4500,-
Hidvégi-Jánoska: Magyarok Ázsia vadászósvényein ..	3900,-
Kászoni Z.: A Kárpát-medencei vadaskönyv ..	1600,-
Kemény J.: Medvekalandok a Kárpátokban ..	2500,-
Kovács D.: A vívók apostola és a vadászat.....	3500,-
Márok Tamás: A kézelet vadászmezején ..	2700,-
Márton Imre dr.: A vadon hívó szava	3900,-
Oláh-Oláh: Hajnalok és alkonyok	2500,-
Palkovics Gy.: A zisten fölvitte a dolgomat ..	2495,-
Kakpuszta	1995,-
Milliárdosok között	2495,-
Pintér N.: Vadászatok évszakra	1980,-
Rakk: Göröngyös égi és földi utakon	2500,-
Retter L.: Űregi nyúltól a medve vadászatáig ..	2499,-
Sánta Gábor: Az elfeledett Fekete István ..	2200,-
Sáry: Az elveszett erdőről és a megtalált időről ..	2500,-
Schmidt Egon: A vadászat mellékszereplői ..	2200,-
Schwartz Béla: Mister KUDU	2200,-
Jávorszarvassá avatom	2000,-
Sterbetz István: Puskával a Nagypusztán ..	3000,-
Sütő András: Hargitai vadászkalandok	2500,-
Szálla Róbert: Topi	2280,-
Szász Imre: Basa	1900,-
Szerb Imre dr.: Együtt vadászni	1000,-
Tóth Sándor dr.: Nyitány a hírnévhez	3500,-
Szél alatt	3500,-
Ugray Tamás: Gavallérral a csúcson	3500,-
Vadászatok itthon, otthon és a csúcson ..	3950,-
Vörös István, dr.: A teremző tenyerén	2990,-
Zichy Kázmér gróf: A Guaso Nyiro mentén ..	4400,-
Zsigárcsik Gyula: Diana másként akarta	3200,-

Szakkönyv

Bakonyi Gábor: Állattan	6500,-
Bartha D.: Természetvédelmi növénytan ..	5900,-
Békési-Csarnai: Házi pálinkafőzés	2900,-
Bicsérdy-Sugár: Vadbetegségek	3200,-
Binder Egon: Füstölés	2900,-

Czibulyás-Tóth: A japán fürj és tenyésztése ..	1650,-
Csányi Sándor: Vadbiológiai olvasókönyv ..	4200,-
Draskovics Iván: Szarvasgazdálkodás	3900,-
Elek Balázs, dr.: Orvvadászok nyomában ..	3980,-
Faragó S.: A vadállomány szabályozása	3900,-
Fehér Gy.: Állatpreparátumok készítése	4900,-
Gahm, Bernhard: Házi vágás, bontás.....	3500,-
Hespelel-Kreuer: Fialat vagy idős?	3200,-
Heltay I.: Amit a fegyverismereti vizsgán ..	3100,-
Az állami vadászvizsga tesztkérdései ..	3050,-
Vadásziskola	8550,-
Heltay-Kabai: Hivatásos vadászok kézikönyve I-II ..	12 500,-
Heltay-Rác Fodor: Vadászszervezés, vadászetika ..	4 600,-
Horváth L.: Halbiológia és haltenyésztés	5400,-
Juhász Lajos: Természetvédelmi állattan ..	4200,-
Kohár László: A solymászat kezdőknek	2900,-
Koloman Ferjentsik: Hatnyelvű vadászótár ..	2400,-
Kovács Zs.: Farkasok a Kárpát-medencében ..	1800,-
Kozák L.: Természetvédelmi élőhelykezelés ..	5200,-
Lampeitl, Franz: Méhészek könyve	3500,-
Sawwald, Achim: Aszalás, szárítás	2900,-
Solymás Egyesület: Évkönyve 1999-2009 ..	3000/db
Szabó Péter: Rókák és terrierek	3360,-
Szöljón a vadászok	1990,-
Szöllősi Antal: Nyílegyenesen (ijászat)	1800,-
Vadászetikett	1500,-
Vén Zoltán: A görényezés rejtelmeiről	2800,-

Fegyver

Kovács D.: Billenőcsövű golyós vadászfegyverek ..	4800,-
Szajkó István: Sörétlövés	2200,-
Székelly Dénes: A lőpor és a töltény	2180,-

Kutya

A szolgálati kutyák tenyésztése	2730,-
Bába Károly: A magyar vizsla	1085,-
Bíró Andor: Kutyaképzők kézikönyve	2800,-
Félic Endre: Kezdő vizslás kézikönyve	2000,-
Az apróvad vadászata vizslával	2000,-
A vadász és vizslája	2000,-
Horváth Z.: A kutya és a macska betegségei ..	3900,-
Király Klára: Jagdterrier	1490,-
Monostori Károly: Ebtenyésztés	2980,-
Nickl, Andreas: Kutyaink tanítása és nevelése ..	1990,-
Varga-Nagy: A legnépszerűbb terrier	1390,-

Természetudomány

Alexai Zoltán: Évszakok	3980,-
A vadvilág atlasza	6500,-
Határozó kézikönyvek: Emlősök	2800,-
Hecker, Frank: Az erdő állatai és növényei ..	2680,-
Mara-Sepsi: Farkasaink	2500,-
Nagy László: Vadászgörények a családban ..	2998,-

Gombák

Montagh: Gombák	2680,-
Oetker: Gombák	1890,-
Rimóczi Imre dr.: Gombaválogató 1-9	2890/db
Magyarország leggyakoribb gombái	2500,-
Spotter: Gombák	600,-
Szili István: Gombatermesztők könyve	4900,-
Vasas-Locsmándi: Gyakoribb gombáink	2800,-

Madár

Határozó kézikönyvek: A világ madarai	3200,-
Hume, Rob: Madárlesen	5900,-
Juhász Lajos: Kertek, parkok madarai	2500,-
Koczkó A. K.: Magyarország madarai	3990,-
Mullarney-Svensson: Madárhatározó	8900,-
Schmidt-Bécsy: Tavasztól tavaszig	2500,-
Varga Zoltán: Ők élnek Pannoniában	4990,-

ZENÉ CD-n

Concerto-Boldog: Vadászzené	3150,-
Magyar Vadászok Egyesület: Vadászidő	2980,-
Muzsika Magyarországról	1700,-

**Webáruházunk teljes kínálata
a www.vadaszlap.hu honlapon található!**

Valamennyi árú cikk megrendelhető:

Vadászlap Kft.

1031 Budapest, Rozália u. 59/a.

Telefon: +36-70/702-5000,

Tel./fax: +36-1/242-0042

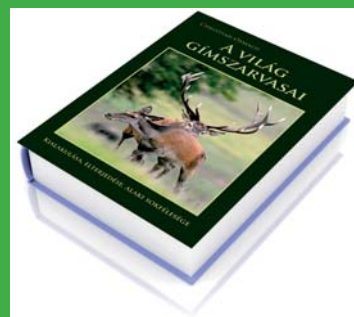
e-mail: megrendeles@vadaszlap.hu

Megrendelését

postai utánvétellel szállítjuk.

Christian Oswald: A világ gímszarvasai**4864 Ft**

A szerző közel 50 évnyi vadászmultja alatt eljutott a világ legeludogottabb pontjaira is, ahol a gímszarvas valamely alfaja előfordul, lehetőség szerint zsákmányolt is bikákat gyűjteménye számára, és mindenhol felvásárolt sok hullajtott agancsot is. Számos korábbi téves adatot és állítást – melyek jó része a szakirodalmi hivatkozásban is szerepel – konkrét, megfogható bizonyítékokkal cáfolt meg. Genetikai vizsgálatokat végeztek a begyűjtött hullajtott agancsokból vett DNS mintákon. A nemrég elhunyt szerző saját múzeumot hozott létre, ahol valamennyi ma élő alfaj egyedeinek hullajtott agancsai, az általa zsákmányolt trófeák, bőrok és szakirodalmi anyagok lettek kiállítva.

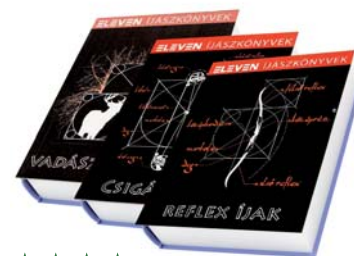
-som**Csurgó Sándor – Családi gyógynövénytár****2900 Ft**

Ebben az egészséges életmód megőrzését 220 oldalon át tanító kötetben 40 fajta gyógynövény leírása található meg, amelyeknek gyógyászati hatása több száz éve bizonyított tény. Az egyes növények leírásán felül a szerző ismerteti azok gyűjtési módjait, felhasználási formáit, alkalmazási lehetőségeiket, valamint recepteket a különféle nyavalyák kezelésére. Érdekesség egy ilyen jellegű könyv esetében, hogy az író külön kitér a gyógynövények állatgyógyászati alkalmazására, illetőleg azok biológiai gazdálkodásban végzett szerepére.

Csurgó Sándor több mint 30 éve foglalkozik gyógynövényekkel. E kötetrel elsődleges célja az volt, hogy azokkal is megismertesse a népi gyógyászat kiaknázatlan kincseit, akik egyébként nem értenek a gyógynövényekhez.

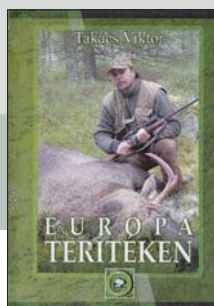
-km**Eleven íjászkönyvek****1600 Ft/db**

A Nagy Gábor és Szabó Zsolt szerzőpáros nevével fémjelzett könyvsorozat töviről hegyire mutatja be az érdeklődő olvasó számára az íjászat rejtelmét. Az első kötet (Csigás íjak) az íjászat alapjaival, valamint, ahogy a nevében mutatja, a csigás íjak felszereléseivel foglalkozik. A második könyv (Reflex íjak) a reflex íjak felépítését, működését és részletes bemutatását tartalmazza. A „Vadászíjászat” című kiadvány pedig kifejezetten a vadászat szemszögéből foglalkozik az íjakkal: felszereléssel, lesekkel, álcázással, megfigyeléssel, illetőleg a vadászíjak gyakorlati felhasználásával. Hangsúlyozza, hogy az íjász-vadászat nagyobb felkészültséget, több türelmet és kitartást igényel, mint a puskával történő. Mindhárom kötet hiánypótló alkotásnak számít, amelyek kiegészítik az íjász szakirodalmat.

KoMa**Szabó József: Harangszó****2000 Ft**

A szerző újabb kötete vadásznovellák csokra. Ízelítőül egy izgalmas részlet a „Lidércnyomás” címűből: „A messzelátón láttam a mentőt, amint a magas dombok alatt az országúton száguld. ... Két perc múlva újabb szirénázás közeledett. Egy rendőrautó követte a mentőt a kis falu irányába! A remegéssel együtt hangosan dobolt a szívem: - Belöttem Bükkszékre! Visszarogytam a székre és üres fejvel bámultam a puskámat percekig. A nagy zavarodottságban már csak egy dolgot láttam magam előtt: hazaérek... a ház előtt rendőrautó... kattán a bilincs... börtönbüntetés! Törölgettem magamról a hideg verítéket. – Mi lesz velem vadászat nélkül? Bele fogok pusztulni!”

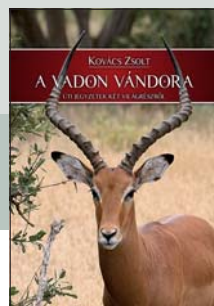
Az egyszerű kivitelű, puha borítójú könyvet Valaczkai Erzsébet finom ceruzavezetésű grafikai díszítik, a színes pasztell címlap is az ő munkája.

S.E.

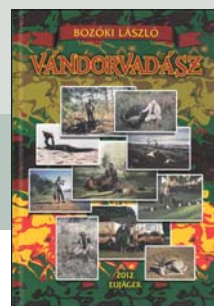
Takács Viktor:
Európa teritéken DVD **4900,-**

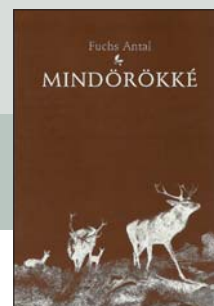
Dr. Vörös István:
Úton és útfélen **3500,-**

Kovács Zsolt:
A vadon vándora **6760,-**

Bozóki László:
Vándorvadász **5200,-**

Fuchs Antal:
Trilógia **9500,-**

Capstick:
Halál a magas fűben **5400,-**

Az akkumulátor tiszta erejével

Az akkumulátoros termékeink tiszta, hatékony, végtelenül környezetbarát munkát tesznek lehetővé. Rendkívül tartós mechanikájuknak köszönhetően lenyűgöző teljesítményt nyújtanak. Átgondolt, előrelátó tervezésünknek köszönhetően egységes és univerzálisan felhasználható rendszerrel lehet gazdagabb mindenki, aki beruház a STIHL környezetbarát berendezéseibe. Ugyanaz az akkumulátor egyaránt használható valamennyi STIHL és VIKING akkumulátoros géphez.

Tekintse meg személyesen termékeinket

**2013. február 14–17. között a FeHoVa kiállítás – „A” pavilon 304 J standján,
valamint 2013. március 22–24. között a Garden Expon!**

BUSINESS
5x
Superbrands
108 109 110 111 112

A trollok földjén

A trollokról annyit kell tudni, hogy ők néhai óriások, akik egykoron együtt éltek a Vikingekkel a tűz és jég földjén. A legenda szerint kővé dermedtek, amikor a Nap felkelt és rájuk süttött. Sziklatestük a mai napig uralkodik a hegyeket, rejtekeikből kőszemük rendületlenül figyeli az arra járó embert. Csak azok láthatják meg őket, akik kiűrtették lelkükből és fejükből a rohanó modern világ zsvajját és mocskát és tiszta szívvel tudják a hegyeket csodálni.

Hol is van ez a föld? Tűz és jég, trollok, vikingek? Nem beszélek másról, mint Izlandról. Régi álmaim egyike volt, hogy eljussak Izlandra, de valahogy ez mindig elérhetetlennek tűnt. Arra sohasem gondoltam, hogy egyszer majd vadászhatok is a hegyei között. Ez a történet a modernkori, cseppet sem romantikus módon, egy e-mail-el kezdődött. J. Józsi tájékoztatta széles vadászbaráti körét egy különleges vadászati lehetőségről: „Rénszarvas vadászat Izlandon”. Ezt a vadászatot nem csupán Izland különleges tája és a rénszarvas-agancs ágas-bogas szépsége tette csábítóvá, hanem az is, hogy a lelövési engedélyeket kisorsolják. Helyi és külföldi vadász egyforma eséllyel indul. Ezt a vadászatot nem lehet csak vastag pénztárcával bebiztosítani, el kell nyerni Fortuna és Diána kegyeit is, ha valaki ilyen különleges trófeára vágyik.

Annak rendje és módja szerint jelentkeztem a sorsolási játékra. A sorsolás szabályai és menete nagyon tisztességes. Minden évben az előző évi vadszámlálási adatok alapján határozzák meg az elejthető rénszarvasok számát. Ezen számlálási adatok ez évben 1009 rénszarvas elejtésére adtak lehetőséget, melyre 4270-en jelentkeztek. Az én jelentkezési körzetemben 169 bikát sorsoltak ki. A sorsoláson való részvétel ingyenes, fizetni csak annak kell, aki megnyerte az en-

gedélyt. Ha a szerencsés nyertes valamilyen oknál fogva visszalép, a helyébe a soron következő vadász lép. A sorsoláson 25 hellyel maradtam le a hön áhított engedélyről, így csak a reményteljes várakozás maradt. A második körben szerencsém lett, bekerültem a szerencsés jelöltek közé. Mondanom sem kell, hogy még az értesítést követő napon elutaltam a szükséges összeget a megfelelő helyre, s lázas készülődésbe kezdtem. Menet közben azt is megtudtam, hogy rajtam kívül még egy magyar vadász, M. Sanyi is nyert a sorsoláson. Innentől kezdődően együtt készültünk az útra, melyre augusztus végén került sor. A külföldi vadászoknak azért a szerencsén kívül még sok minden másra is szüksége van. Például egy izlandi lakosra, aki érte felelősséget vállal, helyi szakvizsgázott kísérőre, aki segíti a vadászat során, repülőjegyre, autóra, szállásra és még sok minden másra. Józsi már járt Izlandon vadászni és így nekem csak az ő nyomdokait kellett követni.

Tulajdonképpen mit is tudhatunk Izlandról és az ottani vadászatról? Izland az Észak-Atlanti óceánban található, közvetlenül az Északi sarkkör alatt, vulkáni eredetű sziget. 140 vulkánja van (26 időszakosan jelenleg is működik), a nem működő kráterek száma ezer fölötti. A sziget felszínének 10 százalékát jégtakaró borítja. Itt található

Európa legnagyobb összefüggő jégmezője, vastagsága helyenként az 1000 métert is eléri. Izland eredeti lakossága viking és kelta eredetű, jelenlegi népessége 295 000 fő. Területe: 103 000 km². Népsűrűség: 2,5 fő/km². A gazdaság főként a halászatra épül. Nevezetes állatai a különlegesen szívós izlandi ló és a kiváló minőségű gyapjút adó izlandi juh.

Izlandon vadászni érvényes vadászjegy és fegyvertartási engedély birtokában lehet. Az állami területeken az izlandi vadászok szabadon, a külföldi vadászok kísérelővel vadászhatnak, a magántulajdont képező területeken a földtulajdonos engedélyével lehet vadászni. A rénszarvas betelepített vad, arra vadászni külön lelövési engedély birtokában lehetséges, az egyetlen klasszikus nagyvad a szigeten. További vadászati lehetőségek nyílnak kacsára, libára, tengerparti madarakra, egyes helyeken fókára és apróbb szörms ragadozókra. Külön említést érdemel a lazac- és pisztráng-, valamint a mélytengeri horgászat. Tudni kell, hogy Izlandon mind a vadászati hivatal, mind a vadászok nagyon szigorúan veszik a szabályok betartását. Senki sem fog akár eggyel több vadat is zsákmányolni, mint amennyit a szabályok megengednek, tilalmi időszakban vagy engedély nélkül elejteni bármit is. A zsákmányul ejtett vad természetes módon szerves részét képezi a család ételmezésének, csak annyit lőnek, amit maguk el is fogyasztanak.

Csapatunk Izlandon a Keflavíki Nemzetközi repülőtéren találkozott, mivel hárman otthonról, én magam pedig Marokkóból érkeztem. J. Józsi kísért minket, mint szakavatott vezető. M. Sanyi, mint boldog rénszarvas-várományos vadász, Tomi fia kíséretében érkezett. A hosszú utazás megviselte mindegyikünket, kempingünkben hamar nyugovóra tértünk. Másnap délelőtt bizonyítani kellett a lőkészségünket. Ebben az évben elsőként új szabályt vezettek be a hatóságok a korábbi nagyszámú sebészek miatt. A rénszarvas-vadászok kivétel nélkül kötelesek lövővizsgáztatni. Első hangzásra a feltételek nem hangzanak nehéznek. 100 méterre kell öt lövést leadni fekvő testhelyzetből, a vadászat során használható fegyverből és lőszerrel. A lövéseknek bele kell találni egy 14 cm átmérőjű körbe. Ha egyetlen is kiszalad a körből, a vizsgáló elbukott. Három lehetőség van csupán az idényben, ha ez nem elég, akkor az engedély elveszett. Minden lőlap nyilván tartott, a vizsgáló és a vizsgáztató aláírása hitelesíti. Szerencsére mindketten sikeresen túljutottunk a vizsga nehézségein.

Forró gejzir izlandon

Ezt követően a sziget déli partvonalán indultunk kelet felé és végiglátogattuk az utunkba eső földrajzi látványosságokat. Gejzirek, vízesések, gleccserek, tengerparti sziklák, festői szépségű öblök. Második nap este érkezünk meg kísérelőnk házához, a nagy semmi közepére. Zigi még nem volt otthon, elhúzódott az aznapi vadásztatás. Természetesen háza nyitva állt a fogadásunkra, megbeszélés szerint beszállásoltunk. Aznap egy híres izlandi színész volt szerencsés. Kitartásukat hallatlan erős trófea jutalmazta, aminek láttán tátva maradt a szánk. A bikát egy csaknem 150 fős rudliból ejtették el. Bizony boldogok lennénk, ha mi is ilyen szép agancsú rénszarvasbikát zsákmányolhatnánk! Biztos vagyok benne, hogy az éjszaka során valamennyien ágas-bogas rénszarvas-agancsokkal álmodtunk – bár én csak a saját nevemben beszélhetek. Másnap reggel átvettük az engedélyeinket a helyi hivatalban és kora délután megkezdtük a vadászatot. A vadászzal négy, maximum öt napot terveztünk tölteni. Az időjárás mindenképpen nekünk kedvezett. Gyönyörű nap-sütéses idő volt, a szél is csendes volt, a hegyek lábánál 18-20 fok körüli volt a hőmérséklet, de a hegyek tetején már egy-két vészjósító hófolt is megmaradt. Zigi vezetésével egy kilátópontot kerestünk az egyik völgy oldalában és hosszasan vizslattuk a tájat a rénszarvasok után több kilométeres körzetben. Amint felfedeztük az első rudlit, azonnal utánuk indultunk. Ami idáig kisebb dombnak tűnt mesziről – közelről meredek, sziklás oldallá változott. A talaj zuzmókkal benőtt sziklás, görgeteges volt. Az első pár kilométer megtétele után rájöttem, hogy legalább 20 kilót kéne fogynom, és jobban is felkészülhettem volna. De fő a büszkeség! Összeszorított fogakkal kapaszkodtam felfelé és erős fogadalmakat tettem későbbi diéták vonatkozásában. A rudliban 20-25 jó agancsú bika volt, Sanyin volt a lövés sora, de sajnos nem jutottak hozzá.

A következő kilátópontnál hamar felfedeztünk egy másik rudlit, csaknem 10 km-es távolságban. Terepjárónkkal indultunk a hely megközelítésére. Néha az volt az érzésem, hogy jobb lett volna

Sanyi és fia a 97 kilós bikával

inkább gyalogolni vagy szárnyakat növeszteni. Óriás kerekű terepjárónk még óriásibb görgetegköveken kelt át, ami gyakorlatilag mindent kirázott belőlünk, csak azt nem értettük, hogy miért nem borultunk fel. Végül az autót hátrahagyva gyalog követtük a rudlit. Zigi gondosan bejelölte GPS-én az autónk pozícióját. Ennek még ekkor nem éreztem a fontosságát. Ezt követően több órás gyaloglás következett a sziklák között. Szerencsére berozsdásodott térdeim lassan kieresztettek és kezdtem élvezni az egészet. Egyre hidegebb lett és a szél is felerősödött. Elöl haladt Zigi és Tomi, középmezőnyben Sanyi, hátul Józsi és én. Zigi, mint helyi viking legény nagyon jól bírta a gyaloglást, erős iramot diktált. Nemhiába, hiszen ő mindig zabkását eszik. Egyszer csak azt láttuk, hogy az előőrünk lelapul a szikla peremén.

Utolértük a szarvasokat. Az élénk táruú sziklamezőn kb. 30 bika legelészett, mintegy 250 méteres távolságban. Volt köztük néhány fiatal bika is, de a zöme figyelemre méltó öregúr volt, többségük már letisztította az agancsát. Amint elmondták, a rénszarvasok verekezés közben tisztítanak egymás agancsain, azon egyszerű oknál fogva, hogy nincs fa a környéken. A dominánsabb bikák ezáltal hamarabb tisztítanak. Rövid tanakodás után Zigi kiválasztotta Sanyinak a meglovendő bikát. A távolság nagy volt, Sanyi első lövése célt tévesztett. Ismétléskor a bika magas váll-laplövésrel rohant el. Az erős szél elnyomta a lövések hangját, a szarvasok nem tud-

A szerző és kísérei a 90 kilós bikával

ták betájolni, csak odébb ugrottak és tanácstalanul toporogtak. Zigi gyors utasítására meglőttem a számomra kiválasztott bikát. Első lövésemet jól jelezte a szarvas, támolyogva próbált még néhány lépést megtenni, amikor megkapta a biztosító lövést és végleg eldőlt. Sanyi utána rohant sebzett bikájának, hogy a kegyelemlövést megadja, mi pedig elindultunk birtokba venni a szarvasomat. A legtitkosabb reményeimet is felülmúló tróféával ajándékozott meg a sors, nem jutottam szavakhoz, szinte nem tudtam elhinni és feldolgozni a túl gyorsan történt eseményeket. Sanyi bikája is meglelt, ami szintén érett agancsú volt. Kölcsonös gratulációkat, fényképezést, zsigerelést, vadászati engedélyek kitöltését követően elindultunk vissza az autóhoz, ez egy órás gyaloglást jelentett lefelé. Ránk ereszkedett a köd és iszonyatosan hideg szél fúj, nem láttunk messzebb 10 méternél, gyorsan sötétedett, minden egyformává vált és elbizonytalanodtunk. Ha Zigi nem előrelátó, nem használ GPS-t, akkor sokáig bolyonghattunk volna, mire megtaláljuk az autót. A szarvasokat éjszakára fent hagytuk a hegytetőn. Másnap Zigiék egy hatkerekű quadbike-kal hozták le őket a hegyről, ez egy egész napot vett igénybe. Mi pihenéssel töltöttük az időt, körbenéztünk a környéken. A lehűlő levegő elkezdte a libacsapatokat összeszedni, lépten-nyomon találkoztunk velük. Az este során feldolgoztuk a szarvasokat, valamint előkészítettük az agancsokat preparálásra.

Az izlandi szabályok szerint pontosan regisztrálni kell az elejtés körülményeit. GPS koordináta, időpont, fegyver típusa, kalibere, löszer fajtája, a szarvas súlya fej és láb nélkül, megnyúzva, zsigerelve, a faggyúréteg vastagsága a keresztcsontnál mérve. Trófeaadatokat nem gyűjtenek. Az én 90 kilós bikám faggyúvastagsága 62 mm, a Sanyi 97 kilósáé 92 mm volt. Másnap fájó szívvel hagytuk el a vadászterületet. A gyors vadászserencsénknek köszönhetően még maradt pár napunk a szigetet körbekerülő úton turistáskodni. Bálnanézással és más látványosságokkal múltuk az időt. Utunk záró mozzanataként fürdőt vettünk a világörökség részét képező Blue Lagun sósvízű fürdőjében.

Clôture
LACME
Electrique

villanypásztor

kerítésépítés

TORNADO

FORCE 12 FENCING

kerítésfonat

1991

CONT-ECO
20
év
kerítés technika

2011

CONT-ECO
Kerítés technikai Kft.

9700 Szombathely
Szent Gellért u. 17-19.
Tel.: +36-94/325-672
Info: +36-70/9-49-59-69
E-mail: conteco@t-online.hu

www.cont-eco.hu

FILMEK VADÁSZOKNAK! 2500 Ft/db

További filmek:

- Vaddisznóhajtások 1.
- Vaddisznóhajtások 2.
- Vaddisznóhajtások 3.
- Vaddisznóhajtások 4.
- Vaddisznóhajtások 5.
- Vadászévad 2006-2010

Vad és vadászat

Agancsosok

Dámbarcogás

Őzbak bírálát 1.

Őzbak bírálát 2.

Gímbikák bírálata

Dámbikák bírálata

Muflonkos bírálát

100 gímbika

100 őzbak

Őznász

Őzbak csalásra

Torz agancsú őzbakok

100 lövés vaddisznóra 1.

Megrendelhető

Telefon:

06-70/317-4106

06-70/360-6308

blaumann@vadfotos.hu

www.vadfotos.hu

FeHoVa demo akció!

Leica

Magnus
céltávcsövek,
a látómező
királyai.

A csúcs a megoldás.

A Leica minden vadászati szituációra
briliáns megoldást kínál. A Magnus már új,
innovatív ASV megoldásokkal is elérhető.

- eddig nem tapasztalt, rendkívül széles látómező
- szürkületben is világos, tiszta, tónusokban, árnyalatokban gazdag, kontrasztos kép
- diszkrét, mégis határozott szálkereszt-megvilágítás, a fegyver helyzetére reagáló intelligens ki- és bekapcsolással
- rendkívül izgalmas nagytávok, különleges, akár 6,7-szeres zoomszorzók

A Magnus 1 – 6,3x24, Magnus 1.5 – 10x42 és a Magnus 2.4 – 16x56 a sikeres vadászatot garantálja Önnek. Megoldás évtizedekre a legjobboknak.

Leitzhungaria

1071 Budapest, Damjanich u. 11-15.
(Ligetváros bevásárlóközpont)
Tel.: +36 1 485 0517
E-mail: kapcsolat@leitz-hungaria.hu
www.leitz-hungaria.hu

Vadászatról, vadgazdálkodásról szóló cikkek szemléje

Hírek a nagyvilágból

Vadászképzés Norvégiában

A norvég vadász- és halászsövetség (NJFF) új országos képzési központot hozott létre Flå-ban, ahol a többi között a kezdő vadászok és halászok képzése folyik január második felétől. A központban – amely egyébként egy medvéket ellátó vadspark mellett található – a tanárokon kívül négy ember dolgozik teljes munkaidőben. A központ repertoárjában olyan képzések szerepelnek, mint: hiúz vadászati módok, hegyi vadászat kutyával, sörétes löfegyverek használata, vadászat medvére, vadászat kutyával és sörétes puskával, stb.

Forrás: njff.no

Vadászképzés az USA-ban

A kaliforniai halászati és vadászati osztály új kezdeményezése egy haladó vadászkurzus, amelynek első témája a ragadozók vadászata lesz. A tanárok elméleti és gyakorlatban kipróbált tippekkel és trükkökkel látják el a kurzuson résztvevőket a rókákkal, prérifarkasokkal és vörös hiúzokkal kapcsolatban. A részvétel 45 dollárba kerül, 16 éven aluli ifjú vadászok számára pedig ingyenes.

Forrás: biggamehunt.com

Orosz import

Az Egyesült Államok piacára gyárthat kispuskákat a lőfegyvereiről is ismert Izsevszki Gépgyár. Az SzM-2 és Biatlon kiskaliberű modellekre épülő puskákat a 2014-es Shot Show-n mutatják be, Las Vegasban. Az orosz gyártó jelenleg is szállít termékeket Amerikába: népszerű a Barsz, a Szobol és a Korsun golyós vadászpuska, a Szajga öntöltő karabélyokat rendvédelmi erők számára vásárolják. Az Izsmas egyébként feljövőben van a tengerentúlon: 2012-ben az ottani eladások 15 százalékkal emelkedtek, összesen mintegy 16 millió dollár (mintegy 3,5 milliárd forint) értékben exportáltak fegyvereket Amerikába.

Forrás: ohotniki.ru, 2013. január 21.

Hol a nyúl?

Oroszország középső részén évről évre kevesebb a mezei nyúl. Vlagyimir Klimov, a voronyezsi terület vadászati főfelügyelője több okról is beszél. Ilyen a mérgező anyagok használata a trágyázás során, a mezőgazdasági területek növekedése és az utak szélesítése, amelyek zavarják az állományt és végül, de nem utolsó sorban a rókák, amelyek jelentősen pusztítják a nyúlfit. Moszkvai tudósok ráadásul egy vírusra is gyanakszanak, amelyet több nyúlban is kimutattak. Az illetékes voronyezsi szakintézmény egyébként kezdeményezte, hogy tenyészzenek mezei nyulat a régióban, és így állítsák helyre az állományt, ám erre egyelőre nincs forrás. Ha a közeljövőben sem lesz, akkor a helyi vadászok jó időre búcsút inthetnek ennek a vadfajnak.

Forrás: garms.ru, 2013. január 14.

Pervesztes állatvédő

Két évvel ezelőtt egy svájci vadász olvasói levelében kifogásolta egy állatvédő egyesületi elnök nyilatkozatát. Az olvasói levelét két svájci újság is megjelentette, amelyben a levélíró szerint „az állatvédők minden eszközzel harcolnak a vadászat ellen, mint egy begörcsölt, szájjárat kapott terrier, miközben nem törődnek egyéb fontosabb feladatokkal”. Ezzel a mondattal a legfőbb állatvédő magát személyiségi jogaiban megsértve érezve, azonnal perlekedni kezdett. Ez év januárban a Legfelsőbb Szövetségi Bíróság Lausanneben véglegesen elutasította a keresetet és a harcias állatvédőt svájci frankban öt százejegyű perköltség megfizetésére kötelezte. Az még nem tisztázott, hogy a pervesztes a saját zsebéből, vagy az állatvédők adományaiból fogja-e a perköltségeket állni.

Forrás: www.jagderleben.de

Farkas vagy nem farkas?

Az elmúlt év áprilisában egy észak-rajnavesztfáliai vadász „egy négylábú ragadozót” lőtt. Már az első tárgyalási napon bevallotta a 71 éves vadász, hogy minden valószínű-

ség szerint ő lehet az elejtő. Állítása szerint a „négylábú ragadozót”, amely két őzet vett üldözőbe, a lövést megelőző pillanatokban kutyának vélte és nem farkasnak. A bonyolult perben jelenleg annak bizonyítása zajlik, hogy a vadász áldozata farkas volt-e vagy kutyája. A védelem újabb szakértőt kért fel, mert álláspontja szerint a frankfurti Senkenberg Intézet szakvéleménye és DNS vizsgálata alapján a „négylábú ragadozó” olaszországi farkasok leszármazottja.

Erdei krokodil

Egy derék törvénytisztelő vadász nemrégiben halálra rémült, amikor cserkelés közben Modautal (Darmstadt-Dieburg) környékén az erdőben egy krokodilra bukkant. A kihívott rendőrök már csak a krokodil halálának beálltát tudták megállapítani. Az alaposabb vizsgálat során kiderült, hogy a rémült vadász egy kihálófélben lévő, Afrikában őshonos ún. mocsári krokodil frissen kipreparált példányát találta meg a festői Odenwaldban. A német rendőrség természetvédelmi törvények megsértése miatt jelenleg élénken érdeklődik a preparátum valódi tulajdonosa iránt...

Forrás: www.wildundhund.de

Túl sok a róka

A Saar-vidéki vadász szövetség (németországi szövetségi tartomány) jelentése szerint az utóbbi hetek folyamán megnőtt a rühes rókák száma. Szakértők szerint ez a probléma az amúgy is megnőtt rókaállománnyal áll összefüggésben, ezért a szövetség felszólította a tartomány vadászait a komák gyérítésére.

Forrás: jagderleben.de

Vaddisznó pusztulás

Fehéroroszország több területén találtak az utóbbi időben elhullott vaddisznót. A szakhatóság arra utasította a vadászokat, hogy az elejtett példányokat szállítsák vizsgálóállomásokra, ám egyelőre nem tudni, hogy mi tizedeli az állományt. Azt sem tudni, hogy veszélyes lehet-e az emberre a rejtélyes kór.

Forrás: oir.su, 2013. január 3.

Hivatásos vadászok rendészeti vizsgája

A hivatásos vadászok is rendészeti feladatokat ellátó személyek a 2012. évi CXX. törvény értelmében. A jogszabály rendelkezik a vadőrök intézkedési és kényszerítő eszköz alkalmazási jogköréről is. Hogy pontosan tudják, mi foglaltatik ebben, a törvény kötelező képzést és vizsgát ír elő számukra. Az Országos Magyar Vadászkamara az új törvénnyel foglalkozó, január 15-ei keltezésű levelében felhívja a figyelmet arra, hogy ha a vadőrök túllépik a jogkörüket, annak szabálysértési, sőt büntetőjogi következménye is lehet.

A képzésről és a vizsgáztatásról a Belügyminisztérium Oktatási, Képzési és Tudomány-szervezési Főigazgatósága gondoskodik. A tananyagot is a főigazgatóságnak kell biztosítani, ám a kamarai levél kiküldésekor ennek összeállítása még folyamatban volt. A tervek szerint február közepétől az összes anyag elérhető lesz az okt.hu honlapon, addig azonban erről nincs bővebb információ. A hivatásos vadászoknak 2014. január 1-ig el kell végezniük a 20 órás tanfolyamot. Az OMKV javasolta a tervek újragondolását az illetékeseknek, hiszen az eredetileg csupán

hét kijelölt helyszín miatt a távolabbról érkező vadőröknek – amellett, hogy a tanfolyam miatt egy munkahetük kiesik – jelentős költségekkel is számolniuk kell. A kamara és a főigazgatóság egyeztetésének eredményeképpen az érdekképviselet keresi a megfelelő megyei helyszíneket, ahol a tanfolyamokat és a vizsgákat meg lehet szervezni.

A Vidékfejlesztési Minisztérium Vadászati és Halászati Főosztálya eredetileg nem kérdezte meg sem az Országos Magyar Vadászati Védegyletet, sem a kamarát arról, hogy kiknek a felvételét javasolják arra a listára, amelyből az Oktatási, Képzési és Tudomány-szervezési Főigazgatóság kijelöli majd a háromtagú vizsgabizottságot. Az eredetileg összeállított listán 22-en voltak, és az OMKV tudomása szerint mindannyian hatósági személyek. Egyeztetések során sikerült elérni, hogy a kamara javasolhasson további neveket, ehhez a megyei kamarák javaslatait is várják.

A jövőben a hivatásos vadász igazolványokat és jelvényeket a rendőrség fogja biztosítani, amelynek hatáskörébe tartozik

a vadőrök nyilvántartása is. Az igazolványok és jelvények cseréje a rendőrségnél 2013. május 31-ig kell, hogy megtörténjen. Ezzel kapcsolatban mind a munkáltatókra, mind a hivatásos vadászokra vonatkozó információknak az ORFK honlapján a police.hu/eugyint/rendfelszemeui és a police.hu/nyomatvanyok/refesz oldalakon érhető el.

A Baranya megyei kamara úgy értesült, hogy a rendőrség együttműködési megállapodásokat szeretne kötni a vadászatra jogosultakkal. A törvény 24. paragrafusa szerint a munkáltatónak a területileg illetékes rendőrséggel valóban együttműködési megállapodást kell kötnie a rendészeti feladatokat ellátó személyek ellenőrzése és felügyelete, valamint tevékenységük összehangolása érdekében.

Az OMKV azonban felhívja a figyelmet arra, hogy a paragrafus szerint ez a közszolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban álló személyekre vonatkozik, ám a vadőr nem ilyen, így a megállapodás megkötése nem kötelező. Ezt a részletet a kamara tisztázza a rendőrség illetékeseivel.

„Szerencsés” baleset

Vadászbaleset történt a Nógrád megyei Zabar külterületén január 8-án. Az egyik vadász könnyebben megsérült, miután társa nem tartotta be a biztonsági előírásokat, és tiltott lőirányba adott le lövést – tájékoztatott a rendőrség.

A Salgótarjáni Rendőrkapitányságot 13 órakor értesítették, hogy a településhez tartozó erdőterületen vadászbaleset történt. Az engedélyezett társasvadászon egy 32 éves vizslási férfi sebzett vad keresése közben nem vette figyelembe társa helyzetét. Az előzetes szakvélemény szerint a lövedék gurulatot kapott, és egy 42 éves mátraverebélyi vadásztársat talált el. A lö-

vést leadó férfi ellen foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétség elkövetése miatt szakértő bevonásával folytatják a büntetőeljárást.

Szerettünk volna további részleteket megtudni a Szilaspagony-Zabar Földtulajdonosi Közösségtől, egyebek között azt, hogy mire vadásztak, sörét vagy golyó találta el a mátraverebélyi férfit, valamint hogy megtörtént-e a vadászat előtt az eligazítás. Verebélyi Istvánt, az egyik földtulajdonost kerestük meg az ügyel kapcsolatban, akinek a földjén értesüléseink szerint a baleset történt, és aki maga is jelen volt, ám a rendőrségi közleményt semmivel sem kívánta kiegészíteni.

A vadorzó megsebesítette, a vadász lelőtte

Hivatásos vadászok lőttek le január 14-én egy orvvadász által megsebesített, de még élő őzsutát a Nagyszokoly-Iregszemcse Vadásztársaság területén. Dr. Deák Balázs, a Tolna megyei rendőr-főkapitányság sajtóreferense arról tájékoztatott, hogy a vad bal lapockáját érte a rabsic lövése. A vad értéke 300 ezer forint, a Tamási Rendőrkapitányság lopás miatt ismeretlen tettes ellen folytat eljárást.

A szélvédőn keresztül csapódott be a szarvasbika

A Kapos Volán Zrt. egyik busza január 3-án Nagybjom közelében ütközött a vaddal, amely az út melletti erdőből, féktávolságon belül ugrott elő. A bika a szélvédőn keresztül vágódott az utastérbe, szinte a sofőr ölébe, aki azonnal kinyitotta a jármű összes ajtaját. A bika, miután végigfutott az autóbusz folyosóján, „távozott” a hátsó ajtón, agancsával – bár az utasok beszámolója szerint össze-vissza csapkodott vele – nem okozott kárt a jármű belsejében. Az utasok közül senki sem sérült meg, hála a sofőr lélekjelenlétének. A járaton 10-15 ember utazott. A rendkívüli eseményről készült felvételt honlapunkon tekinthetik meg.

www.halastoelado.hu

www.halastoelado.hu

**„Blacklight”
Kamera**

DCERR SNAPSHOT 01.11.2012 16:40:57 J16 007°C

www.blacklightkamera.hu
www.pinewood.se/hu

**PROFI VÁKUUM
CSOMAGOLÓK**

LANDIG
A csomagolt vadhús sima hűtőben
3-5 nap helyett 40 napig,
mélyhűtve pedig 36 hónapig tárolható.

PIACVEZETŐ EURÓPÁBAN

Profi vákuum csomagolók már
72 300 Ft-tól

Made in Germany

Magyarországi forgalmazó:
Silver Kiss Kft.
7557 Somogytarnóca,
Károlyi Mihály u. 12.
Tel./fax: +36-82/461-693

HOLDNAPTÁR		FEBRUÁR		28 nap	
A hó napja	A hét napja	Nap		Hold	
		kel (óra,perc)	nyugszik (óra,perc)	kel (óra,perc)	nyugszik (óra,perc)
1.	P Ignác	7.10	16.45	23.02	9.06
2.	Szo Karolina	7.09	16.47	---	9.36
3.	V Balázs	7.07	16.48	0.14	10.11 ☾
4.	H Csenge	7.06	16.50	1.25	10.53
5.	K Ágota	7.04	16.51	2.34	11.43
6.	Sze Dorottya	7.03	16.53	3.37	12.43
7.	Cs Tódor	7.02	16.55	4.32	13.51
8.	P Aranka	7.00	16.56	5.19	15.04
9.	Szo Abigél	6.59	16.58	5.59	16.20
10.	V Elvira	6.57	16.59	6.32	17.35 ●
11.	H Bertold	6.55	17.01	7.02	18.49
12.	K Livia, Lidia	6.54	17.02	7.29	20.00
13.	Sze Ella, Linda	6.52	17.04	7.55	21.09
14.	Cs Bálint	6.51	17.06	8.21	22.15
15.	P Kolos	6.49	17.07	8.49	23.19
16.	Szo Julianna	6.47	17.09	9.20	---
17.	V Donát	6.46	17.10	9.54	0.21 ☽
18.	H Bernadett	6.44	17.12	10.33	1.18
19.	K Zsuzsanna	6.42	17.13	11.18	2.12
20.	Sze Aladár	6.40	17.15	12.08	3.00
21.	Cs Eleonóra	6.39	17.16	13.04	3.43
22.	P Gerzson	6.37	17.18	14.04	4.20
23.	Szo Alfréd	6.35	17.19	15.07	4.54
24.	V Mátyás	6.33	17.21	16.13	5.23
25.	H Géza	6.31	17.22	17.20	5.51 ○
26.	K Edina	6.30	17.24	18.29	6.17
27.	Sze Ákos, Bátor	6.28	17.25	19.39	6.43
28.	Cs Elemér	6.26	17.27	20.51	7.10

MIRE SZABAD VADÁSZNI?

Februárban: dámtehénre – dāmünőre – dāmborjúra – őzsutára – őzgidára – muflonra – vaddisznóra – fácánkakasra – rókára – aransakálra – nyestre – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére – borzra – házi görényre – dolmányos varjúra – szarkára – szajkóra

Márciusban: muflonkosra – vaddisznóra – rókára – aransakálra – nyestre – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére

Eseménynaptár

Vas megyei vadászbál

(Bükfürdő, Fürdő Étterem), február 9.

FeHoVa (HUNGEXPO), február 14-17.

Az I. Miss FeHoVa szépségverseny döntője (FeHoVa, HUNGEXPO), február 16.

- Hálós nyulbefogást rendezett a sárospataki Kossuth Vadásztársaság. A nyulakat óriási területről, mintegy harminc hektárról gyűjtötték be a vadászok. A vadat gondos kezelés után az Európai Unió több országába szállítják, ahol a helyi populációk vérfrissítése céljával szabadon engedik őket. A Zemplén TV videóösszeállítása. (01. 09.)
- 40 éves a Hortobágyi Nemzeti Park. Hazánk első ilyen parkja az Országos Természetvédelmi Hivatal 1850/1972. számú közleményével jött létre. A védett terület természetvédelmi kezelésére létrehozott HNP Igazgatóság 1973. január 1-jén kezdte meg működését. (01. 18.)
- Befejeződött a NYÍRERDŐ Nyírségi Erdészeti Zrt. 2012-es közfoglalkoztatási programja: a társaság 2012. december közepéig 10,5 hónapon keresztül, átlagosan 694 közmunkás foglalkoztatását vállalta, de végül több mint hétszáz ember talált munkát az állami tulajdonú erdőben. (01. 08.)
- 7513 óranyi, csaknem 150 ezer digitális audiófájl és videót tartalmaz a legnagyobb online állathang-archívum. A macaulaylibrary.org-on 9000 fajból legnagyobb arányban a madarak képviseltetik magukat, de az ingyenes kollekció az állatvilág minden szegletét – az elefántoktól az elefántfókákig – felvonultatja. (01. 17.)

- Gordon Buchanan operatőr a természetfilmekre specializálódott. Egyik utolsó útja a sarkvidékre vezetett, ahol rátámadt egy dühös nőtény jegesmedve. A támadás 45 percig tartott. Buchanan mégis biztonságban volt, mert egy ütészálló plexifülkében üldögélt, ami a cápaketrec sarkvidéki megfelelője. A filmes mindent megörökített belülről. (01. 16.)
- Január 12-én tiltakozást szerveztek az általuk mérsárlásnak nevezett vadászat ellen, az immár hagyományos disznóhajtás előtt a Bihar megyei Bályokon, Ion Ţiriac üzletember birtokán. A Négy Mancs Alapítvány állatvédői szombaton felsorakoztak a vadászbirtok bejáratánál. (01. 14.)

A szarvast otthagya menekültek a vadászok

Rabcsokat zavartak meg a hajósi vadőrök, akik a város határában lévő erdőben megtalálták az elejtett szarvas tetemét is. A három orvvadászt január 6-án, Hajóstól mintegy 3 kilométerre, a jánoshalmi út melletti erdőben vették észre, akik egy kék színű kisbusszal menekültek el a helyszínről Jánoshalma felé. – A hivatásos vadászok egy szétdarabolt szarvasborjút találtak a helyszínen, amelyet már be is zsákoltak a tettesek. A vadászok egy bárdot, egy fenőkövet és egy hurkot hagytak a helyszínen, ez utóbbival fogták el az állatot – tájékoztatott Répási Tamásné őrnagy, a kalocsai rendőrkapitányság

szóvivője. Mint mondta, a borjú értéke körülbelül 80 ezer forint. A gyors rendőri intézkedésnek hála, a kisbuszt a hajósi körzeti megbízottal együttműködve, Érsekhalma határában megtalálták. A járműben lévő vér- és húsmaradványok egyértelművé tették, hogy azt a kisbuszt használták az orvvadászok.

A tulajdonost, egy érsekhalmi lakost előállították a kalocsai rendőrkapitányságon, aki a kihallgatáson beismerte az orvvadászatot, ám a baon.hu információi szerint társait nem adta fel, így egyedül felel majd a bűncselekményért.

Megint kizárták a fábiánsebestyéni tizennégyeket

Hatályba sem léphetett a Szegedi Ítéltábla jogerős döntése, amely visszaadta 14 fábiánsebestyéni vadász tagsági jogát: a vadásztársaság – amelynek elnöke a polgármester – megint kizárta őket, méghozzá távollétükben. Az értesítést karácsony előtt kapták meg. A Fábiánsebestyéni Önkormányzati Vadásztársaság közgyűlése szeptember 16-án titkos szavazással, minősített többséggel zárta ki őket újra az egyesületből. Az indoklás szerint 2009 márciusában saját ellenőrzésük alá vonták a vadászterületet, és az addig jó területen rossz gazdálkodásuk miatt két igazságügyi szakértő is a vadállomány „egészen elképesztő mértékű” csökkenését állapította meg. Emiatt büntetőeljárás is indult természetkárosítás gyanújával. Ugyanakkor a kizártak szerint a társaságot Kós György elnök és polgármester vezeti szabálytalanul, és azóta romlott

meg a viszonyuk vele, hogy felszólították: számoljon el a szervezet gazdálkodásával. A 14 vadászt 2011-ben már kizárta a tagok sorából a társaság elnöksége, illetve intézőbizottsága. Ezután pert indítottak, és a Szegedi Ítéltábla tavaly kimondta: a kizárásról szóló határozat semmis, mivel intézőbizottsága a társaságnak az alapszabály szerint nincs. Ez az ítélet szeptember 18-án kelt – két nappal az újabb, fent ismertetett kizáró határozat után. A kizártak egyike, Bella László korábbi titkár kifejtette: noha hivatalosan tagok voltak, a tizennégy vadász a közgyűlésre nem hívták meg, így a tudomása szerint 22 tagú egyesület nem hozhatott többségi döntést 14 tagja újbóli kizárásáról. Hozzátette: a kizárás indokát, a vadállomány-csökkenést bármikor cáfolni tudja, a természetkárosítás gyanújával indult eljárást a rendőrség megszüntette.

Rókanap Győr-Moson-Sopron megyében

Harmadik alkalommal szervezett „Róka gyérítési napokat” a Győr-Moson-Sopron megyei Vadászkamara február elején. A megyében a hivatalos rókateríték – a róka mérsékelt vadászata mellett is – megközelíti az 5 ezret, ezzel szemben a mezei nyúlé alig haladja meg a 10 ezret. A kamara szerint ezen csak összefogással, közös fellépéssel lehet változtatni, ezért vállalta fel a rókagyérítési népszerűsítését. A Vadvédelmi Bizottság idén harmadik alkalommal hirdette meg a gyérítési akciót február elsején 14 órától nyolcadikán 14 óráig tartó időszakban. A legtöbb ravaszdit terítékre hozó vadászatra jogosult díja egy vándorkupa, ezen felül a bizottság az első három helyezett részére tárgyjutalmat ajánl fel. A róka vadászata minden, a jogszabályban megengedett vadászati móddal végezhető.

A „Rókagyérítési napokon” elejtett rókákat egy közös terítéken mutatják be február 8-án délután 15.00-kor Réden, a Bakony-Vad Vadásztársaság Lesaljai vadászházában (megközelíthető a 82-os főútról Réde felé lekanyarodva). A szervezők azt kérik, hogy az elejtett rókákat megjelölve itt adják le 14.30 és 15 óra között.

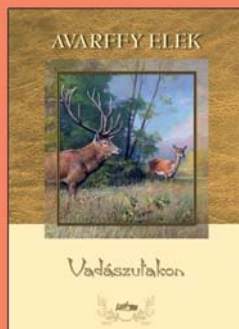
Kistérségi fácánvadászat

Második alkalommal tartott a környező vadászterületek vezetőinek meghívásával közös fácánvadászatot az Apaj-Ürböpusztai Természetvédő Vadásztársaság. Soha ennyien nem voltak még itt egy társasvadászaton – mondta Takács Dániel vadászmeister. A 84 résztvevőből 74-en érkeztek puszkával. Három behajtás terelte a fácánokat a nevelőteret körülvevő olajfűzesbe, majd meghajtották a „magterületet”. Az utolsó hajtás végén 87 fácánkakast, 2 kakasnak nézett „söröstyúkot”, 1 rókát és 1 szarkát kötöztek fel a traktor vontatta pótkocsi oldalára. A terítéknél a vendégekkel és a helyi vadászokkal együtt tisztelgett a Tessedik Sámuel Vt. (Bugyi), Darányi Ignác Vt. (Tass), Kunpeszérei Gazdák Vt., Kunszentmiklósi Petőfi Vt., Dömsödi Lobogó Vt., Csepel szigeti Nimród Vt. vezetősége. A vadásznapot a Pipacs kúrtegyüttes szignálja nyitotta és zárta. A vadászrész kiosztása után az egyesület egyik legrégebbi tagja, Paczalos Pista bácsi marhapörköltjével kínálták a résztvevőket, a tarhonyát és a sokféle süteményt a tagok feleségei készítették és szolgálták fel. Örömmel az örömben, hogy valószínűleg ez a vadászaton volt a vadásztársaság fácántelepének hatyúdala. A környéken már megkezdődött – természetvédelmi érdekekre hivatkozva – a vadnak menedéket, búvó- és fészkelő helyet nyújtó olajfűzek (ezüstfák) kivágása, és tavasszal elkezdik az eddig fácánkibocsájtó helyként működő 60 hektáros olajfűzes teljes kiirtását.

S.E.

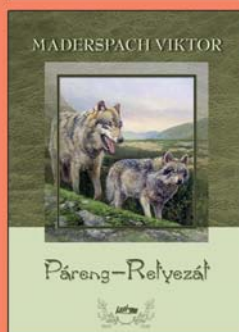
KERESSE A KÖNYVBOLTOKBAN!

Avarffy Elek
Vadászutakon

142 x 197 mm
240 oldal

2500 Ft

Maderspach Viktor
Páreng-Retyezát

142 x 197 mm
208 oldal

2500 Ft

LAZI KÖNYVKIADÓ

6701 Szeged, Pf. 954.
Tel.: (62) 407-511, 310-676
e-mail: info@lazikiado.hu
www.lazikiado.hu

Miért pont mi?

December elején végre rég nem látott barátaimmal tölthettem egy estét. Szó szót követett, és lám, máris a vadászatról meséltem nekik, méghozzá azt, amit a lapunkba írtam vagy abban olvastam. Egyikük – maga is vadászik – egyszer csak azt mondta: „Na, majd veszek egyet”. „Ne fáradj” – feleltem, és odaadtam neki a decemberi számot. Végiglapozta, kigyönyörködte magát a kívánatos trófeákban, majd elismerően bólogatott, amikor átfutott a vadászatról, vadgazdálkodásról szóló szakmai rovatokon. „Nagy szükség van az ilyen cikkekre mostanság” – jegyezte meg. Végül felcsillant a szeme egy hasznos barkásötleten, és így summázta a látottakat: „Jövőre majd vásárolok”. „Fizess elő, jobban jársz” – feleltem, mint egy megszokásból. „Hát aztán miért?” – kérdezett vissza. „És valóban, miért?” – gondolkodtam el; eddig sosem kellett elmagyaráznom. De nem is kellett sokáig érveket keresnem.

Először is a legkézenfekvőbb érv: megspórolja a havi utat az újságáruhoz vagy a postára, és a lap már a piaci megjelenés előtt a postaládájában lesz. Aztán az előfizetés mellé automatikusan kap egy Vadászkartyát, amely az Euro Discount Club partnereinél – több mint ezer elfogadóhelyen, köztük webáruházunkban is – biztosít jelentős kedvezményeket. Nem utolsó sorban itt vannak a nyeremények: tavaly még csak egy quadot sorsoltunk ki a FeHoVán, idén már megfejeljük egy enduro motorral és egy elektromos kerékpárral. Ráadásul a szakkiállításon előfizetők közt még 10 darab 10 ezer forintos vásárlási utalvány is gazdára talál. És a hab a tortán: az olvasók hűségét honoráljuk. Aki 5 esztendeje előfizetőnk, az évente egy lapszámot kap ingyen, 10 év után két lapszámmal kedveskedünk, tizenöt év után pedig egy negyedévi előfizetési díjat engedünk el.

Az érdeklődő barátom kapott karácsonyra egy VADÁSZLAP-előfizetést – a másik barátomtól, aki pedig a feleségétől kérte ugyanezt, és azóta már a vadászvizsgára készül... **F.A.**

Várjuk megújult, kibővült áru kínálatunkkal meglévő és új vásárlóinkat!

LUTRA NYEREMÉNYJÁTÉK

Negyedéves sorsolás, változó nyereményekkel!
További információ a honlapon vagy személyesen az üzletben.

LUTRA VADÁSZ-HORGÁSZ BOLT

Sümege, Kossuth u. 13/2.
(a gimnáziummal szemben)
Telefon: +36-87/550-196
Mobil: +36-30/639-6690

www.sumegivadaszbolt.hu

Vadon élő állatok karácsonya

2012. december 20-án, a Ceglédi Széchenyi Zsigmond Vadásztársaság nyársapáti vadászházánál a Református Általános Iskola diákjaival közösen tartottuk meg a „Vadon élő állatok karácsonyát” – immár 14. alkalommal, a Matula Program részeként. Ebben az évben kedvezett az időjárás is, nem volt ugyan hó a karácsonyi hangulathoz, de legalább nem esett az eső. Reggel 9 órakor 120 gyerek egy nagy csuklós busszal érkezett a betonút végéhez és innen gyalog közelítették meg a vadászházat. A szokáshoz híven megbeszéltük a tanítónénikkel, hogy a gyerekek csinálnak és hoznak fenyőfadíszeket és ezzel a vadászháznál lévő élő fenyőfát feldíszítjük. Ez ebben az évben is nagyon szépen sikerült. Nem tudom, ki hogyan van vele, de engem mindig meghat a szabadban megszólaló vadászskürt hangja. Most is így volt, az albertirsai Pipacs Vadászskürt Egyesület gyülekezője hívta fel a figyelmét a vadnak is, hogy ma dupla adag takarmány kerül a vadetetőbe és ezen a napon nekik is lesz karácsonyuk. Oláh Csaba

a Vadászati Kulturális Egyesület Elnöke nyitotta meg a rendezvényt, majd a vadászpuska hangjára megérkezett a Mikulás, vadászkalapban és puskával a vállán. A tanulók nagyon szép és érdekes műsort adtak „kiskarácsony-vadkarácsony” címmel, nem is maradt el jutalmazásuk, a Mikulás a puttonyából csokival ajándékozta meg őket. Jutott mindenkinek bőségesen szaloncukor is a zsákból. Ezt követően következett a program fő attrakciója: a vadetetés. Nem sok mai gyereknek adatik meg az a kivételes lehetőség, hogy egy teherautón utazhat vadat etetni. Volt is nagy tülekedés, hogy ki

kerüljön fel a matuzsálemi teherautóra. Valószínűleg az utazás volt a gyerekeknek a legnagyobb öröm és élmény, de a vadetetőnél is derekasan kivették részüket a munkából. Az erősebb fiúk kukoricás zsákokat cipeltek, a lányok sárgarépát és szénát helyeztek az etetőbe, az ők pedig messziről lesték, hogy mikor eshetnek neki a karácsonyi ebédnek.

A vadászháznál maradtak sem télenkedtek, a fürge gyerekek hamar feltöltöttek napraforgó ocsúval és kukoricával a kör-

nyék összes etetőjét. Messziről már lehetett hallani a Robur jellegzetes hangját, amikor elkészült a forró tea is, és a megmaradt szaloncukrot és csokit is szétosztották a gyerekeknek.

Úgy érzékelem, hogy programunk lassan érezhető lesz az ország egész területén is.

Reméljük beigazolódik Cseke Sándor 1997. évi megfogalmazása, hogy ha a gyerekeink, ha az ifjúság is megérti, mert rajta múlik, hogy a vadnak is lehet karácsonya... kevesebb önző, kapzsi, kevesebb etikátlanul viselkedő vadász kerül majd ki sorainkból.

Mészáros Iván

Pályázati lehetőség középiskolásoknak

„Fiatalok az európai erdőben, 2013” címmel hirdet nemzetközi tanulmányi versenyt középiskolásoknak az Országos Erdészeti Egyesület és a Young People Europe Forest (YPEP) szervezet nemzetközi bizottsága, amelyből kiderülhet, hogy ki tud többet az európai erdőkről. Az angol nyelvű, s a nemzeti fordulókbl és a nemzetközi döntőből álló rangos versenyre középiskolás csapatok nevezhetnek. A hazaiak az eddigiek során is kiválóan szerepeltek, mert 2011-ben első, 2012-ben pedig harmadik helyezetteként térhettek haza. A csapatokat a Vidékfejlesztési Minisztérium támogatta. A nemes vetélkedés célja, hogy a résztvevő diákok megismerjék Európa erdeinek az életközösségeit, a természetvédelmi törekvéseket és a fenntartható erdőgazdálkodást. A jelentkezés határideje február 15., a jelentkezési lap letölthető a www.oee.hu honlapról, ahol az egyéb információk is megtalálhatók.

Vaddisznóhajtások akciójelenetei

Naponta egy-egy újabb részletet tekinthetnek meg honlapunkon Blaumann Ödön, a neves vadfotós és filmes DVD-iből. Először a Vaddisznóhajtások akciójelenetei I. című film legizgalmasabb pillanataiból mazsolázunk. A filmrészleteket honlapunk Videók rovatában tekintheti meg, webáruházunkban pedig meg is rendelheti a DVD-t – mint ahogy más Blaumann-vadászfilmeket is.

II. FeHoVa Kupa

Idén a Vadászati Kulturális Egyesület rendezi a nagyszabású, nyílt, nemzetközi szarvasbögő versenyt a FeHoVa-n. 2013. február 16-án, szombaton, 13.00 órai kezdettel Stohl András műsorvezetése mellett a Hungexpo Budapesti Vásárközpont „A” pavilonjának nagyszínpadán mérettethetik meg magukat a versenyzők.

Kaszó Kupa 2013

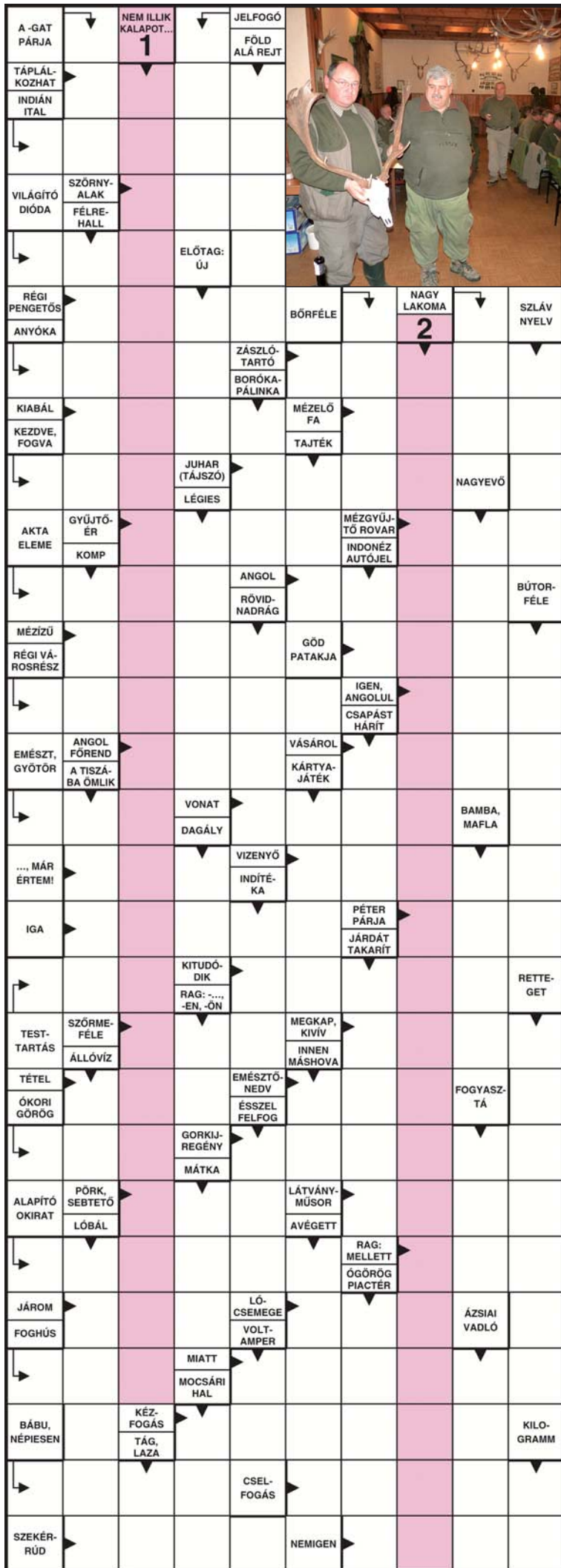
Idén ismét megrendezik Magyarország leg-rangosabb vérebes eseményét, a Kaszó Kupát. Idén február 23-24-én várják az indulókat a szokásos helyszínén, a Somogy megyei Kaszópusztán, Iharosberény és Somogyszob között. Az esemény remek lehetőség a kívülállóknak, hogy testközelből tekinthessék meg a kutyák és vezetőik munkáját. További részleteket a HM Kaszó Erdőgazdaság Zrt.-től tudhat meg a +36-82/445-818 telefonszámon és a hotel@kaszort.hu e-mail címen.

Az emlékezés oszlopa

A buzsaíki Cseralja Vadásztársaság 2012. december 30-án, az év utolsó társasvadászatát követően avatta fel az emlékezés oszlopát, amit az elhunyt vadásztársak emlékére állított a vadászház udvarán. Az alkotást a 82 éves fafaragó művész,

a fonyódi Garai Imre készítette el egy nagy tölgyrönkből. A tölgy a hosszú életet, erőt, a szívósságot, a kifaragott gyertya alak az örök világosságot szimbolizálja, a díszítések a magyar motívumokat idézik. Az emlékoszlopot Tamás atya áldotta meg. Meghitt hangulatban méltóságteljesen adtuk meg a tiszteletet elhunyt vadásztársainknak, és búcsúztunk az óévtől. **Kollmann Ferenc**

A keresztrejtvényben a vadászat etikai kódexéből vett idézet található. Megfejtését 2013. február 20-ig várjuk szerkesztőségünk címére vagy a jatek@vadaszlap.hu e-mail címre. (E-mailben elküldött megfejtések esetén, kérjük a levélben írja meg címét is!)
A helyes megfejtők között értékes könyveket sorsolunk ki.

Előző havi megfejtés:

„Nem illik a kürtösöket megtapsolni a teritéknél, mert az elfújtt dallamok részei a ceremóniának.”

Nyertesek:

Vári Anita (Zagyvarékas), **Dr. Józsa Csaba** (Szekszárd),
Orczi Roland (Zalaszentgrót)

Definíció című rejtvényünk megfejtése:

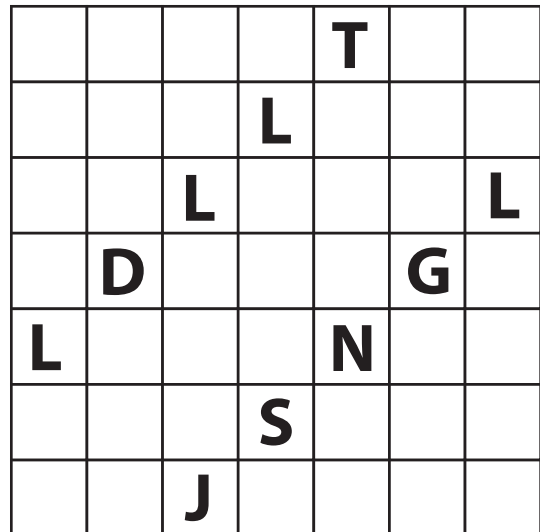
„A fizikatanár felszólítja Mórckát: – Határozd meg a szél fogalmát!
– A szél olyan levegő, amelyiknek sürgős dolga van.”

Magyar VADÁSZLAP PDF-Archívum CD csomagot nyertek:

Rácz Gábor (Makó), **Csóri László** (Püspökhatvan),
Dr. Dénes Jenő (Kakucs)

Szerkessze újra!

A meghatározásokat az eredeti számozás szerint közöljük, de a fejtő feladata, hogy berajolja a szavakat elválasztó, szimmetrikusan elhelyezkedő 4 fekete négyzetet. Segítségül jó néhány betű előre beirtunk a hálózatba.

Vízszintesek:

- Zodiákus, 7. Személyed, 8. Könnyen bomló,
9. Lel, 11. Hozzászorító, 13. Vízi sportoló,
14. Konyhakerti munka, 16. Albánia része!,
17. Idegen szóval: citoblaszt

Függőlegesek:

- Talicskán a szomszédba szállítás,
- Labdát játékosárshoz továbbít,
- Szöveget zenei kísérettel lát el, 4. Kártyaletét,
- A végén lekötöz!, 6. Igazság, 10. Libériás inas,
12. Durva posztóból készült felsőkabát,
15. A szelén vegyjele

Fontos kérdés

Keresse meg a felsorolt – irányonként szétválasztott – szavakat nyolc irányban az ábrában, és húzza át betűiket! A megmaradt betűkből a vicc poénját olvashatja össze.

Egy férj hazatérve in flagranti találja a feleségét a hálószobában. Azonnal szitkozódni kezd, miközben dobálja kifelé a csábító ruháit.

– Te aljas csirkefogó, te! Mondd, hol vetted ezt a remek...

Vízszintesek:

AVULT, BAROKK, BECSÓDÜL, BELETEKER, BENÉZ, ÉLETADÓ, ELTÖKÉL, ÉRTÉKCIKK, FÉREGIRTÓ, FILTER, HEGYOMLÁS, HORGASZT, KABALA, KICSÍP, KISZEREL, LEBBEN, LECSUKLIK, NYÍLZÁPOR, RABLÓ, ROBOGÓ, SIVALKODÓ, SUSOGÁS, TINTA

Függőlegesek:

DÁLIA, ÉRDEKSZFÉRA, GYÚLÉKONY, HOLTVERSENY, IDŐHALADÉK, IKRÁSODÓ, KÖLTÖZTETŐ, NYILAZ, SAROKABLAK, SÓSKASAV

Átlósak:

BEFELE, BETOLATÁS, FACSIGA, HÉTFŐ, JEGYELADÁS, KAFFOGÓ, KILÉGZÉS, LÓHÚS, ÖTLET, SIVÍT, STAND

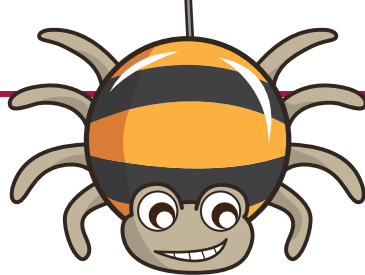
Gyerekjáték

Keress ki a betűrengetegből a felsorolt szavakat.

BABONA,
GYURGYALAG,
KAKUKK,
BERKENYE,
HÁZI,
TÜCSÖK,
BOGÁR,
SZARKA,
SZERENCSE,
KAKAS,
BALSZERENCSE,
MADÁR,
ELŐJEL

ELŐJELEK

ROVATVEZETŐ:
ELEK SZILVIA
elekszilvi@vadaszlap.hu

A szokatlan eseményeket – különösen a természetben megfigyelteket – a babonások gyakran az utánuk következő eseményekkel társítják, s kapcsolatot látnak a két történet között. A szokatlan időjárás és az állatok furcsa viselkedése volt a jó vagy rossz előjelek leggyakoribb forrása. Az emberek ősidők óta figyelték e jeleket, mivel úgy vélték, hogy kiolvashatják belőlük a jó vagy balszerencsét, és előre jelzik a fontos dolgokat, például a halált. A szokatlan égi jelenségeknek, az üstökösöknek és a meteoroknak szintén komoly jelentőséget tulajdonítottak. Azonban a leghétköznapibb események, például emberekkel vagy állatokkal való találkozások is jelentést hordozhatnak.

Az első tavaszi kakukok

Az első tavaszi kakukkszóhoz számos babona kapcsolódik. A babonások különbséget tesznek abban a tekintetben, hogy éppen hol álltunk, amikor a hangot meghallottuk: ez határozza meg az év hátralévő részének sikerességét. Ha kemény felületen állunk, akkor nehéz időszak vár ránk. Az is jelentőséggel bír, hogy milyen irányból hallottuk a kakukkszót. Ha előlről, akkor előre jutunk az életben. Egyesek szerint az az irány, ahonnan a hangot hallottuk, megegyezik azzal, amerre utazni fogunk, vagy ahonnan jövőbeli kedvesünk érkezni fog. A babonások szerint, ha előbb látjuk a kakukkot, s csak azután halljuk a hangját, akkor valamilyen titokra fogunk fényt deríteni. Szintén elterjedt hiedelem, hogy ahányat a madár kakukkol, annyi ideig fog élni, aki hallja.

2013-ban az év madara a Gyurgyalag (*Merops apiaster*)

A gyurgyalag hazánk madárfaunájának egyik legszínesebb madara. A faj nem csak trópusi színeivel kapcsolódik a melegebb éghajlathoz, hanem hosszú távú vonulóként a telet Afrikában tölti, költeni csak a legmelegebb hónapokra jön hozzánk. Májusban érkezik és szeptember végére már el is hagyja a Kárpát-medencét. Méhészmadárnak is hívják, mivel darazsak, lepkék és egyéb repülő rovarok mellett méheket is fogyaszt. A házi méh ugyanakkor csak kis részét képezi a táplálékának, melyet leginkább csak hűvös időben fogyaszt.

Magyarországon a középhegységek zárt erdővel borított részeinek kivételével bárhol megtelepedhet. Kedveli a meleg, napsütötte domboldalakat, a déli fekvésű homokbányákat. Néhány évtizeddel

Szerencsehozó bogarak

Gyakoriságuk ellenére a rovarok számos babona szereplői. Gyakran ház körüli megjelenésük okán bukkannak fel a hiedelmekben. Akinek például egy méh száll a fejére, az nagy dolgok véghezvitelére hivatott. A konyhában felbukkanó tücsök általában szerencsét hoz, különösen, ha ciripel, és a tűzhelyen ül. Más babonák szerint, ha a tücsök ciripel vagy elhagyja a házat, akkor haláleset várható. A szokványostól eltérő időszakban a házba repülő légy szintén a halál hírnöke. A bogarak is gyakran balszerencsét hoztak, ezért amint meglátták, elpusztították őket. Bizonyos babonák szerint a bogarak elpusztítása esőt hoz, vagy azt jelzi előre, hogy el fogunk törni egy poharat. Érdemes erre gondolni, mielőtt rátaposnánk egy bogárra. Egykor még a hernyótól is félték. A gyerekek régen úgy gondolták ugyanis, hogy mérgezőek. Ennek volt némi alapja: bizonyos fajták érintése bőrirritációt okoz. Ha valaki mégis volt olyan bátor, hogy megfogott és gyűrűt formázva valamelyik ujjja köré tekert egyet, arra halált várt.

Szárnyas előjelek

Számos ómen és jel kapcsolódik a madarakhoz, melyek a jövőt sejtetik.

- Az ablakban eltűnő vagy a házba berepülő madár balszerencsét vagy halált hoz, különösen, ha a házban valaki beteg és a madár fekete színű.
- Ha a kakas délután kukorékol, akkor eső várható. Ha esik az eső, amikor a kakas kukorékol, akkor a nap hátralévő részében kellemes lesz az időjárás.
- Balszerencsét hoz, ha valaki vadmadár tojásait a házban tartja. Akkoriban, amikor a gyerekek előszeretettel gyűjtötték a madártojásokat, szülei megtiltották nekik, hogy a házban tartsák őket.
- Sokan manapság is balszerencsésnek vélik, ha megpillantanak egy varjút vagy más fekete madarat. Három varjú együttes látványa különösen balszerencsés. Furcsa módon, talán ritkasága miatt, a fehér varjú még balszerencsésebb, mint a fekete.

ezelőtt elsősorban a nagyobb folyók partfalaiban költött. Ugyanebben az időszakban csak néhány nagyobb telepe volt ismert. Az utóbbi két évtizedben az igazán nagy - 50 pár feletti - telepei ritkává váltak, viszont fészkelésre alkalmas partfalak esetén egy-két pár megtelepedésére

bárhol számíthatunk. Újabban a lakott területeken is megtelepedett néhány pár meszesgödörk vagy pincének kiásott mélyedések falában, enyhe lejtésű pusztagyepeken, útpadkában, stb. helyeken.

MME

Egy szarka bánatot hoz...

Európa egyes részein úgy tartották, hogy a szarkák állati formát öltött boszorkák. Egyes írók az ördög madarának tartották. A szarkát szinte minden esetben a rossz hírek és a halál hírnökének hitték. Létezett azonban néhány kivétel: egyesek még napjainkban is úgy vélik, hogy szerencsét hoz, ha a madár a háztetőn üldögél. Az egynél több szarka jó szerencsét hoz, melyről ez a versike is tanúskodik:

*Egy szarka bánatot hoz,
kettő örömet,
három pedig leánygyermeket,
fiad születik, ha négyet látsz,
ha ötöt, ezüstöt találsz,
hat szarka az arannyal felér,
hét pedig titkokról regél.*

Egy másik gyakori változatban a jó és a balszerencse egyaránt szerepel:

*Egy szarka bánatot hoz,
jó kedvet a kettő,
háromnál lesz esküvő,
négynél gyermeket hoz a jövő,
ötnél a lélek a mennybe száll,
hat szarka a pokolban jár,
hétnél maga az ördög vár.*

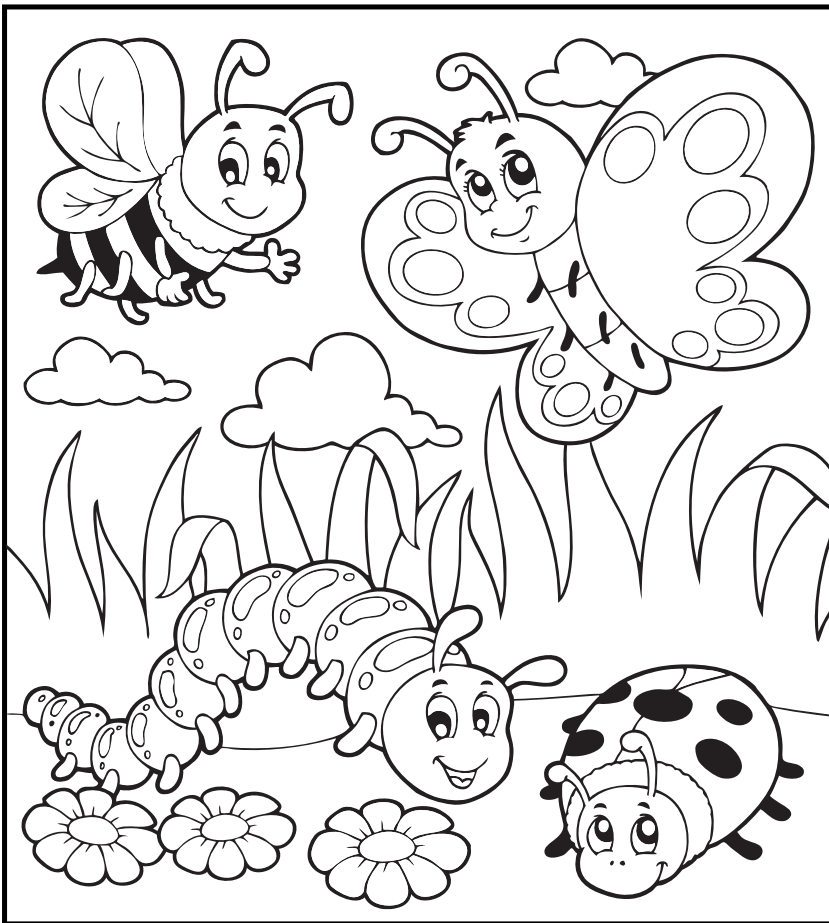
Szerencsére a balszerencsét számtalan módon elháríthatjuk, melyről a következő számunkban olvashattok.

Az év fája 2013-ban a házi berkenye

(*Sorbus domestica*)

Középkori gyümölcsfajunk, emlékeit a dunántúli szőlőhegyek több évszázados hagyásfái őrzik. Kis jelentőségét az is jelzi, hogy fajtái ma már nincsenek. Két alakköre van: alma és körte alakú berkenye. Lippai hozzáfűzi: „Némelyek azt ítélik, hogy kétféle, egyik nőstény, melynek kerekded a gyümölcse, a másik hím, kinek hosszúkas, egy kevésbé savanyúcska...” Gyümölcse 2-3 cm átmérőjű, szeptember végén szedhető. Utóérésre felfüggesztve szokás eltenni, akár a csemegezőlőt. A gyümölcséből készült lekvár és kompót a galagonyához hasonló ízvilágú. Készítettek belőle pálinkát is. Sonnevend Imre (2001) a következőket írja: „A házi berkenye méltán elnyerhetné ma is hazánkban a „legelfeledettebb faj” címet. Bár 2001-ben a környezetvédelmi miniszter a védett fajok közé sorolta, ma is érvényesek rá egyik 18. századi rejtélyes életű „fűvészünk”, Veszelszky Antal veretes sorai: „Gyökérhajtásokról és magról szaporították, de tán csak a madarak által, holott megérdemelné, ha az emberek a véle való bajmóldást magukra vennék, vagy legalább ha pusztá földiekben szállást nem engednék neki, ültessék az utak mellé álléna.” (Veszelszky 1798)”

AMIKOR A MÁSODPERCEK SZÁMÍTANAK Z6 – 2. GENERÁCIÓ. AZ EREDETI TÖKÉLETESÍTVE

A Z6 céltávcsövek jól bevált főlényes optikai 6-szoros nagyítását egy karcsú design kialakításával és új funkciókkal egészítettük ki: a ballisztikai és parallaxis tornyok mindennapi használathoz igazodó mechanizmusai optimalizálják a kezelést, és a megvilágított célkeresztet automatikusan kikapcsoló rendszerrel kiegészített SWAROLIGHT technológia növeli az elemek élettartamát.

SEE THE UNSEEN
WWW.SWAROVSKIOPTIK.COM

SWAROVSKI OPTIK KG
Tel.: +43/5223/511-0
info@swarovskioptik.at
facebook.com/swarovskioptik

SWAROLIGHT
SWAROCLEAN

ÚJ
KARCSÚ ALAK
OPTIMALIZÁLT
KEZELÉS

SWAROVSKI
OPTIK

Ficsor Autóház Kft.
1106 Budapest, Fehér út 7. • H-P: 8:00-18:00, Sz: 9:00-13:00
Tel.: 06 1 260 11 22 • Fax: 06 1 262 66 10
E-mail: terepgumi@ficsor.hu • Web: www.ficsor.hu

Vadásztól Vadászoknak!

TEREKGUMIK ÓRIÁSI KEDVEZMÉNYEL!

2 olasz terepgumi-specialista gyár kizárólagos forgalmazójától
Ahól eddig elakadtatok, ott most nem fogtok!

SimeX Minta
Kaiman **Terrain** **BF Kobra** **13,5 mm**

Nehéz terepre - sárba, Magyarországon egyedülálló 17-20 mm mintamélység

Kougar **Country** **Kobra** **Trac**

NIGHT VISION SLOVENSKO S.R.O.
ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEK SZAKKERESKEDELME EXPORT-IMPORT
ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEINKET A LEGKEDVEZŐBB ÁRAKON
A LEGMAGASABB MŰSZAKI MINŐSÉGBEN FORGALMAZZUK.

Minőségi árúk megröbbszörösen alacsony árakon.
A világ legnagyobb gyártóival állunk közvetlen kapcsolatban a legnagyobb választékot kínálva.

Társcégünk a magyar NIGHT VISION HUNGARY.
Áraink a legversenyképesebbek.
Megrendelésüket azonnal teljesítjük.

MI FELKÉSZÜLTÜNK A VADÁSZATI IDÉNYRE!

Választékunk Közép-kelet Európában is egyedülálló.

www.nightvision.hu
Legyen résen!
Figyelje reklámjainkat és weblapunkat!

Cégünk választékát folyamatosan bővítjük.
Forgalmazunk legalább 230 féle éjellátó készüléket.

MINDEN INFRAIGÉNYT MEGOLDUNK
TAKÁCS LÁSZLÓ cégvezető

06 70 200 7132

14 éves éjellátó szakmai gyakorlattal, 6 éves tervezési és gyártási tapasztalattal rendelkezünk.
Éjellátók értékesítése nagy léptékben is a világ bármely részére.

Készítsünk hasznos eszközöket, berendezéseket házilag, olcsón, akár hulladéknak tűnő dolgokból is

Sütőmozdony

A szabadtéri sütés-főzéshez számtalan praktikus eszközt készítettek, amelyek egy része úgy lett kialakítva, hogy az bárhol felállítható, vagy bárhová elvihető, elgurítható. Nos, az ilyen szerkezetek „csúcsa” a sütőmozdony, ami valóban egy békebeli lokomotívtól formáz, kerékkel, kéménnyel – és „üzem” közben látványos füsttel...

A már többféle méretben, egyik-másik vadásznapon is látott szerkezet természetesen – kellő vasipari hozzáértéssel és felszereléssel – otthon is megépíthető, a lényege a tüzetet egymás után követő, többfunkciós egységek, ahol grillrács, füstölő, bográcsoszó-főző található. A működési elv egyszerű és praktikus: az egyik végén megakart tűz füstje zárt térben végigmegy a rendszeren, így a keletkező hőt akár egyszerre több funkció elvégzésére is fel lehet használni. A vízszintes elhelyezésű grillező-sütő és a függőleges bográcsoszó-füstölő is nyitható ajtóval rendelkezik. Fémhálcába helyezve húsok, tésztafélék (pl. langalló, túrós csusza) süthetők, de a sütőrészbe

grillrács is befér, alá faszéntálca is elhelyezhető. Kiválóan használható halak melegfüstöléséhez, ehhez a bográcsstartó részbe tartópálcákon lehet a bepácolt halat beakasztani. Ha csak bográcsoszáshoz kell használni, a függőleges csőszakasz alá közvetlenül is lehet tüzet rakni egy öntöttvas tüztálcába, ugyanebbe lehet húsáru és kolbász hidegfüstölésekor a fűrészport behelyezni. Mutatós és elegáns megoldás, ha csővé hajlított vaslemezről hegesztéssel van kialakítva, majd hőálló fekete festéssel „mozdonyoszkére” színezik. Sem mutatósnak, sem elegánsnak nem nevezhető, viszont filléres megoldás kisebb átmérőjű vaslemez hordókból „sufnituninggal” kialakítani, rá gyári kályhacsőből barkácsolni kéményt. Városi lakásokba egyik változat sem ajánlott...

S.E.

Felhívás!

Várjuk kedves olvasóink – a gyakorlatban már kipróbált – hasznos ötleteit olyan vadászfelszerelések előállításához, amit házilag is el lehet készíteni. Legfeljebb fél gépetl oldal terjedelemtű írást várunk, fotókkal illusztrálva (.jpg vagy .tif formátumban).

FELHÍVÁS! VALAMENNYI VADÁSZATRA JOGOSULT FIGYELMÉBE!

A rókkák veszélyesség elleni szajon át történő őszi immunizálásának eredményességét ellenőrző mintagyűjtés a **vakcinázott területeken** 2012. november 10 - 2013. február 28-ig tart. Kérjük a vadászatra jogosultakat, hogy ezen idő alatt az illetékes állategészségügyi hatóság által kiadott határozatban rögzített számú felnőtt rókát juttassák el vizsgálatra. A nem vakcinázott területeken az előírt mintaszámot 2012. április 3-tól 2013. február 28-ig lehet elejteni és leadni vizsgálatra. A hatályos elszámolási rend szerint eljárva, a vadászatra jogosult állítja ki a számláját a Hubertus Kft. felé (7.000 Ft/róka + ÁFA összegben, amelynek kötelező melléklete a rókaminta átvételi elismervény eredeti példánya). A számlát és mellékletét kérjük, haladéktalanul küldje el a HUBERTUS Kft. (2100 Gödöllő, Dózsa György út 28.) címére. Az őszi mintagyűjtési időszakban, a vakcinázott területekről és a nem vakcinázott területekről 2013. március 15-ig tudjuk a számláikat befogadni. Ezen időpontokat követően beérkező számlákat nem áll módunkban teljesíteni! Kérjük, hogy a mintagyűjtésre és az elszámolásra megállapított határidőket a zökkenőmentes és pontos elszámolás érdekében szíveskedjenek betartani!

További információk a www.hubertus.com honlapon állnak rendelkezésére.

Új címünk:
HUBERTUS Kft. Reg. szám: 13-0473-04
2100 Gödöllő, Dózsa György út 28.
tel.: (+36-28) 610-975
fax: (+36-28) 610-980 • e-mail: hubertus@hubertus.com

www.hubertus.com

Arany és ezüst vadászékszerek

Ekszerkészítés egyedi megrendelésre, hozott anyagból is

Erdőgh 1982 Kft.

8624 Balatonszársó, Szőlődi út 1/9.

06 70/290 2978

06 70/310 2923

www.vadaszekszer.hu

Sikeres Állami Vadászvizsga?

HUBERTUS VADÁSZISKOLA

További információ a honlapunkon! tel.: (+36-28) 610-975
www.hubertusvadasziskola.hu • www.hubertus.com

**Sümegei
LUTRA Vadász-Horgász boltba
eladót keresünk.
Vadászati gyakorlattal,
német nyelvtudással
rendelkezők előnyt élveznek.
Érdeklődni:
+36-30/979-6124**

Kollath

Hunting Consultant
since 1989

AUSZTRÁLIA:

Vízi bivaly vadászat: **AUS\$ 10 400**

Banteng vadászat: **AUS\$ 13 000**

Krokodil csapdázás: **AUS\$ 7000**

NAMÍBIA:

Antilop szafari a jávor antilopok országában, szabadterületen

ZAMBIA:

Kaffer bika és fekete lóantilop csomag: **19 750 USD**

OROSZORSZÁG:

Téli jávorbika csomag (motoros szánon): **6500 EUR**-tól
2013 Síketfajd, kísért vadászat: **1500 EUR**
Marco Polo csomag: **7500 EUR**-tól
Maral, ibex, szibériai őzszak csomag: **4500 EUR**-tól

KANADA:

Jávorbika csomagok: **3995 USD**-tól
Rozmár vadászat: **8500 USD**

GRÖNLAND:

Pézsmatulok tavaszi vadászat: **3400 EUR**
Pézsmatulok + karibúcsomag: **6080 EUR**

SPANYOLORSZÁG:

Spanyol ibex/sörényes juh csomag: **4000 EUR**

Kollath, skype: kotorikerti,
+36-30/921-1562
kotorikerti@gmail.com

DIANA SIÓFOK VADÁSZBOLT

Blaser ruházat

Tel.: 06-30/936-6066, 06-84/312-352

e-mail: diana1@enternet.hu

8600 Siófok, Szent László u. 39.

ORYX

VADÁSZBOLT és FEGYVERJAVÍTÓ

8000 SZFVÁR, SEREGÉLYESI ÚT 86. TEL./FAX: 22 504-835
MOBIL: 30 9474-295, 20 9345-134 WWW.ORYXFEGYVER.HU

online katalógus
a webáron

RECKNAGEL

távcsőszerelek és
alkatrészek kizárólagos
forgalmazója

Csőcsere,
kalibermódosítás
Lothar Walther csővel
Teljeskörű fegyverjavítás
Betétcsövek: .22lr-től .45Blaser-ig

KUKORICA-ESŐ

Időt, pénzt és rengeteg fáradságot takarít meg a magyar fejlesztésű, szabadalmi oltalommal védett digitálisan vezérelt automata etetővel. Már közel kétezer 120 és 220 literes berendezés működik a hazai vadászterületeken, a vadgazdák teljes melegezésére

2 év garancia !
**Több berendezés megvásárlása esetén
10 %-os kedvezmény!**

Kérésre részletes tájékoztatót küldünk

Megrendelhető:

Soltész Károly épületgépész és villanyszerelő mesternél
2000 Szentendre, Irinyi Dániel u. 25.

Tel/fax: 06/26-313-789 Mobil: 20/951-3427

info@vadeteto.hu

www.vadeteto.hu

Stefán Vadászcentrum

Szekszárd, Kossuth L. u. 32.

T: 74/ 510-995 Fax: 74/ 510-996

Nyitva tartás:

H-P: 8-17-ig

Sz: 9-12-ig

VADÁSZBOLT:

- vadászfegyverek
- maroklófegyverek
- gáz-és riasztófegyverek
- légfegyverek,
- vadászati felszerelés
- vadászruházat

FEGYVERJAVÍTÓ MŰHELY:

- javítás
- távcsőszerelek
- belövés
- barnítás
- fegyvervizsgáztatás

FÖLDALATTI LŐFOLYOSÓ TEREPLŐTÉR

Kiemelten foglalkozunk
Blaser vadászfegyverekkel,
Schmidt & Bender, Zeiss távcsövekkel,
Blaser CDP, és Norma lőszerrel.

Vaddisznó dömping

Olcsó hús – de nem híg lével

Botrányosan alacsony lett a vaddisznó átvételi ára, ezért nagyon sok területen el sem adják a filléreket fizető vadkereskedőknek, hanem a vadászok hazaviszik a zsákmányt. Ám egy idő után mindenkinek telítődik a hűtője, ezért fel kell dolgozni, meg kell enni a húst – de nem mindegy, milyen ételként. Nagyon sokféle módja van a vaddisznóhús elkészítésének, azonban kolbásznak vagy füstölt húsnak feldolgozni szigorúan csak hatósági állatorvosi vizsgálat negatív eredménye esetén szabad. A trichinella-fertőzés csak hőkezeléssel kerülhető el, azaz vizsgálat nélkül is fogyasztható a vaddisznó húsa, amennyiben az legalább 70 celsius fokon meg lett sütve vagy főzve.

-som

Káposztában párolt oldalas

Hozzávalók: 1 kg édes káposzta, 80 dkg vaddisznó oldalas, 15 dkg sárgarépa, 10 dkg petrezselyemgyökér, 15 dkg vöröshagyma, 2 teáskanál őrölt kömény, 2 gerezd fokhagyma, 2 dl fehérbor, só, 10 dkg főtt császárszalonna, 1 csomó petrezselyem, 1 evőkanál zsír, 1 evőkanál ecet.

Elkészítés módja: A káposztát, miután a torzsáját kivágtuk, félujnyi szeletekre, a tisztított sárgarépát és fehérrépát kockákra, a vöröshagymát vékony szeletekre, a petrezselymet apróra vágjuk. Az oldalast sózzuk, zúzott fokhagymával bedörzsöljük, őrölt köménnyel meghintjük. A húst zsír és víz nélkül tepsibe tesszük, közepes hőfokon sütni kezdjük. Saját zsírjával locsogtatjuk (kb.30 perc) Egy evőkanál zsírban megpirítjuk az apróra vágott császárszalonnát, a vöröshagymát és a zöldségeket. Hozzáadjuk a káposztát, sózzuk, fedővel letakarjuk. Ha a káposzta kissé összeesett, bort öntünk hozzá és lassú tűzön pároljuk. 30 perc elteltével a sütőből kivesszük a félig sült oldalast és a káposztával együtt puhára pároljuk.

Sült oldalas mustáros szószban

Hozzávalók: 1 kg oldalas, 3-4 evőkanál mustár, 1 fej lilahagyma, 5-6 szem krumpli, olívaolaj, só.

Elkészítés módja: Sokan hajlamosak a vaddisznóról lefaragni a zsírt, holott az oldalas sütésénél a legfontosabb, hogy az lehetőleg a saját zsírjában süljön – olajban sütvé más lesz az íze. Besózzuk az oldalast, majd a mustárral bekenjük mindkét oldalát, beterítjük a csíkokra vágott hagymával. Félig felengedjük vízzel, betakarjuk alufóliával. Közepes hőfokon sütőben párol-

juk, jó félóra múlva megfordítjuk. Újabb félóra múlva ismét megfordítjuk, levesszük az alufóliát, és megszurkáljuk, hogy elég puha-e már. Ha jónak ítélik, a nyitott edényben pirosra sütjük. Aki szereti, a pároláshoz könnyű fehérbort, vagy a pirításhoz sört használhat.

A sütés második félideje alatt a krumplit hosszában felvágjuk, és némi olívaolaj társaságában olyan edénybe tesszük, ami lefedhető. Mintegy húsz percig így pároljuk, majd levesszük a fedőt, és pirosodásig (ressre) sütjük.

MEGFEJTÉSEK:

Szerkessze
újra!

Á	L	L	A	T	Ö	V
T	E	■	L	A	Z	A
T	A	L	Á	L	■	L
O	D	A	F	O	G	Ó
L	■	K	E	N	U	S
Á	S	Á	S	■	B	Á
S	E	J	T	M	A	G

Fontos kérdés:

...a szövetet az öltönyödhöz?

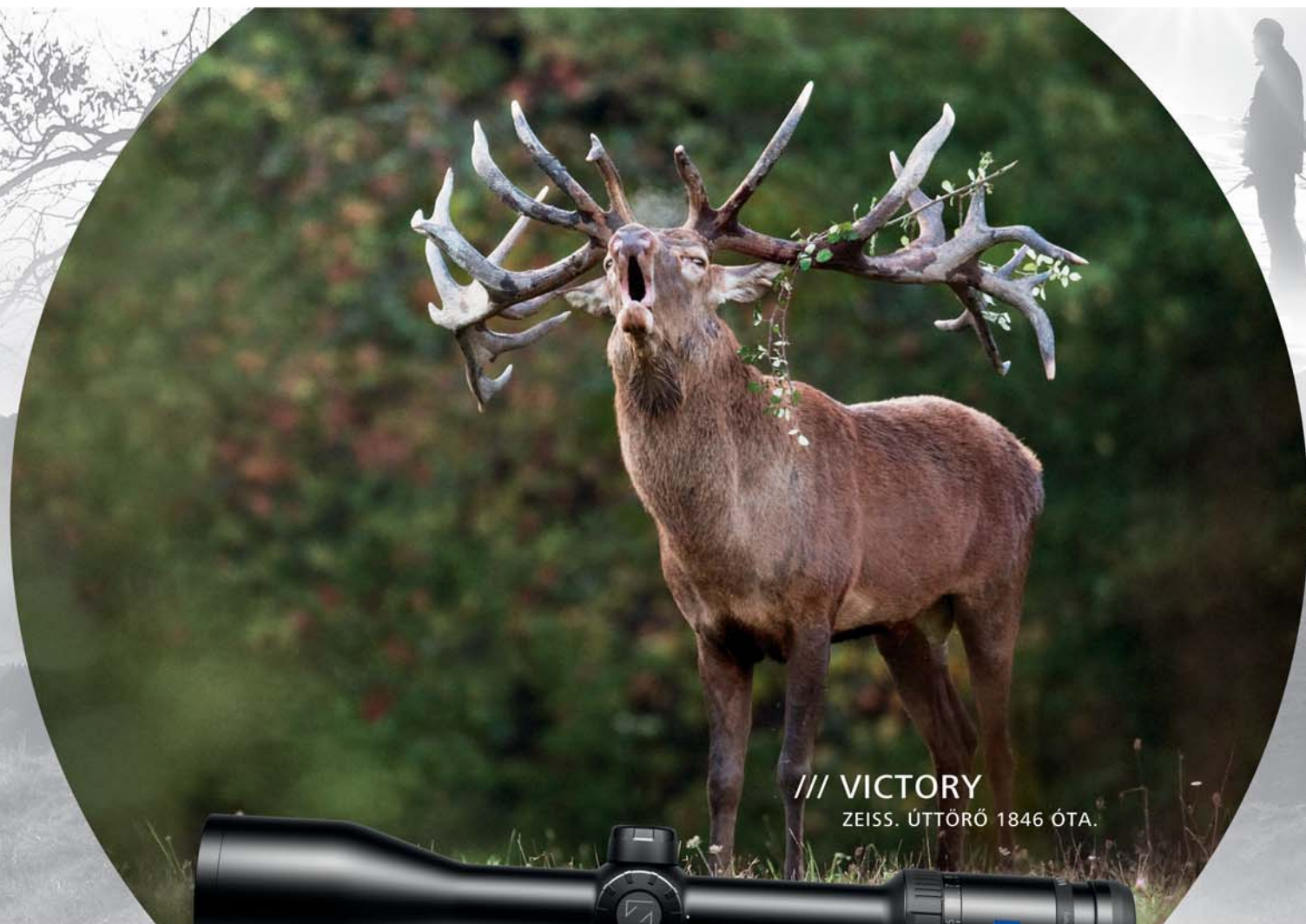

Élessége új mércét állít fel, Önnek pedig a tökéletes lövés lehetőségét adja meg.

A pillanat, amiért dolgozunk.

Látogassa meg weboldalunkat:
zeiss.com/sportsoptics

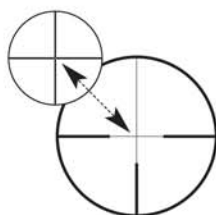
/// VICTORY
ZEISS. ÚTTÖRŐ 1846 ÓTA.

Az új VICTORY HT. A legélesebb képet adó céltávcső a Carl Zeiss-től.

Forradalmi újítások a céltávcsövek körében: az új VICTORY HT céltávcsövek fényáteresztő képessége 95% vagy annál magasabb. Az egyedi HT SCHOTT lencséknek köszönhetően a célzási pontosság növekszik, késő szürkületig is sikeresen vadászhatunk. A VICTORY HT céltávcső rendelkezik a legfinomabb megvilágított irányzójellel, minimális célfedéssel. A VICTORY HT céltávcső kezelése könnyű, pontos, formája kompakt.

www.zeiss.com/sportsoptics

60-as megvilágított irányzójel

A rendkívül finom pont megvilágítását mi magunk kapcsolhatjuk be, illetve ki. Fényerőssége rendkívül intenzív, mely szabályozható minden egyes vadászati szituációhoz.

Nagykereskedelmi képviselő:
Blaser Magyarország Kft.
4031, Debrecen, István út 92.
tel: 52/793-312, 20/5054241
email: fogarasi.jagd@t-online.hu

We make it visible.

Ember és természet harmóniában van.

20.

Ünnepeljük együtt a FeHoVa 20. születésnapját!

Jöjjön el családjával, barátaival a jubileumi Fegyver, horgászat, vadászat nemzetközi kiállításra és ünnepeljen velünk **2013. február 14-17.** között a **Kárpát-medence legnagyobb és lehangulatosabb horgász-vadász-termesztbarát találkozóján!**

Programok a család minden tagjának:

- **„Magyarok Afrika vadonjaiban”** - magyar vadászok afrikai trófeáinak bemutatója (15 nyakas és 10 egész trófea, benne a „Big Five”, őserdei elefánttal együtt)
- **„Vadászúton a világ körül”** - Németh Attila vadász világotutazó 45 trófeája élménybeszámolóval, fotókkal, vetítésekkel színesítve (dedikálás a standon)
- **I. FEHOVA Preparátor verseny** - 36 induló több, mint 120 mesterművét mutatja majd be az A pavilonban, az egészen apró vadaktól kezdve az ember nagyságú preparátumokig
- **II. MEOE - FeHoVa Nemzetközi kutyakiállítás** programokkal, bemutatókkal (CAC, CACIB)
- **Fegyveres közszolgálati stand** - ismertető, bemutatók vadászkeszkekről, sportfegyverekről, elöltöltős fegyverekről, jogi tanácsadás, közönségtalálkozó híres magyar fegyverforgatókkal
- **Solymász és kisállat bemutatók** - A Magyar Nemzeti Ragadozómadár-védő és Solymász Egyesület idén ismét a Madárkórház Alapítvánnyal közösen várja a látogatókat, élő állat simogatási lehetőséggel, solymász bemutatóval, állatorvosi, természetvédelmi-, ragadozó madár-, felelős állattartás-, és solymászatismereti szaktanácsadással.
- **Hidvégi Béla standján** dedikál, bemutatja a Soproni Múzeumot és DVD-jét a hegyi vadászatokról
- **Gyermekfoglalkoztató, játszóház** - kézműves és ismeretterjesztő foglalkozások gyerekeknek
- **Újra itt lesz Európa legnagyobb mobil akváriuma!** Bemutatók, magyar halak, tesztek a 22.000 literes akváriumban
- **„Miss FeHoVa Szépségverseny”** - értékes nyeremények, döntő a kiállítás ideje alatt a nagyszínpadon

A kiállítás fővédnöke: dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes

Egyidejű rendezvények: Budapest Boat Show, Íjász fesztivál, Afrika Expo és Vásár

A honlapon kedvezményes belépőjegy váltható. Látogatóink levásárolhatják belépőjegyüket! A vadásztársaságok, horgászszövetségek és erdészetek tagjai kedvezményes csoportos belépőjegyet válthatnak a kiállításra. Az ehhez szükséges kupon megtalálható a kiállítás honlapján.

Bővebb információ: www.fehova.hu

FeHoVa

20. Fegyver, Horgászat, Vadászat Nemzetközi Kiállítás

2013. február 14-17.

hungexpokiállítás
programod van

Fedezze fel a legapróbb részleteket és
éljen át nagyszerű élményeket!
A pillanat, amiért dolgozunk.

Látogassa meg weboldalunkat:
zeiss.com/sportsoptics

// CONQUEST
ZEISS ÚTTÖRŐ 1846 ÓTA

Az új CONQUEST HD: a modern keresőtávcső

A tökéletes pillanat a tökéletes optikával kezdődik: CONQUEST HD. Tökéletessége az új HD-lencserendszerben, kompakt konstrukciójában, német minőségében, új design-jában és több, mint 90%-os fényáteresztő képességében rejlik. Mindennek köszönhetően a Conquest HD keresőtávcső a Carl Zeiss kompromisszumok nélküli prémium kategóriáját képviseli. 8x42 és 10x42 nagyításban rendelhető.

www.zeiss.com/sportsoptics

Nagykereskedelmi képviselő:
Blaser Magyarország Kft.
4031, Debrecen, István út 92.
tel: 52/793-312, 20/5054241
email: fogarasi.jagd@t-online.hu
www.blaser-hungary.hu

We make it visible.